

You 'n Me... Mafia...

Contents

You 'n Me... Mafia...	1
1. Giới Thiệu	2
2. Chap 1	2
3. Chap 2	4
4. Chap 3	6
5. Chap 3 (continued)	6
6. Chap 4	8
7. Chap 4 (continued)	10
8. Chap 5	11
9. Chap 6	14
10. Chap 7	16
11. Chap 8	18
12. Chap I	20
13. Chap 9	20
14. Hội Đồng Mafia	25
15. Chap 9 (continued)	26
16. Chap 10	30
17. Chap Ii	34
18. Chap 11	34
19. Chap 11 (continued)	39
20. Chap 11 (continued)	44
21. Chap 12	50
22. Chap 13	54
23. Chap 14	60
24. Chap 14	66
25. Chap 14 (continued...)	69
26. Chap 15	71
27. Chap 15 (continued)	72
28. Chap 15 (continued)	73
29. Quick Quiz	74
30. Chap 16 (start New Begining)	74
31. Chap 16 (continued...)	76
32. Chap 17 (duy)	79
33. Chap 17 (continued)	83

You 'n Me... Mafia...

Giới thiệu

Born to be BAD! “Royal- Evil- Bad- Enless- Love” “Những con quỷ của Hoàng gia được sinh ra để là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/you-n-me-mafia>

1. Giới Thiệu

Trước khi post truyện, mình “warning” các bạn mấy điều nha!

Truyện mình mới viết lần đầu, là tác phẩm đầu tay nên mong các bạn đọc góp ý và nhận xét nhiệt tình nha. Đá của các bạn mình xin nhận về xây nhà :D (học các tiền bối)

Truyện viết theo thể loại School Mafia các tiền bối hay viết

Giới thiệu

Hoàng Hải Vy- Leader- 17t: được thừa kế cùng anh trai tài sản kếch sù của tập đoàn của cha. Đằng sau là cả một thế lực Mafia R.E.B.E.L hùng mạnh nhất thế giới ngầm do cha cô đứng đầu

Trần Bảo An- Zooka- 17t: Gia thế với tập đoàn sản xuất vũ khí ngầm cho Mafia, thạo dùng súng. Giỏi võ, đứng đầu chỉ huy đội quân tinh nhuệ của tổ chức R.E.B.E.L

Trần Mai Chi- Amber- 16t: em gái Bảo An. Đầu quân vào “tập đoàn Mafia” nhà Hải Vu. Giỏi võ và rất thích đánh nhau, thích dao kiếm, phó chỉ huy đội quân tinh nhuệ R.E.B.E.L

Hoàng Đăng Phong- Code- 18t: anh trai Vy. Trong thế giới ngầm được mệnh danh là siêu Hacker thuộc tổ chức R.E.B.E.L

Lâm Thiên Minh- Key- 18t: bạn thân của Phong. Trong giới Mafia không giúp đỡ bất kì kẻ nào ngoài R.E.B.E.L Là hacker và chế tạo vũ khí độc được cho R.E.B.E.L.

Còn một nhân vật quan trọng khác giới thiệu sau nha! :))

2. Chap 1

Chiếc moto đen phân khối lớn phun sơn lao nhanh như một bóng ma trên con đường dài hun hút. Chiếc moto dừng lại trước một căn biệt thự, trước cửa đã có hai hàng vệ sĩ đứng chờ sẵn. Cô gái bước xuống xe tháo mũ bảo hiểm và vào căn biệt thự, mặc kệ vệ sĩ đang cúi chào theo phép tắc. Trong phòng thư viện, cô rút ra một cuốn sách có chữ C.O.D.E. Bức tường sách trước mặt cô mở ra, bên trong là một căn phòng rộng lớn.

- Leader! - tất cả mọi người trong căn phòng đứng lên cúi chào. Thủ lĩnh tổ chức Mafia R.E.B.E.L. ngồi xuống chiếc ghế chính giữa Code và Zooka, mọi người ngồi xuống theo cô gái

- Đã bắt được tên đó chưa Zooka?

- Đưa vào đi Amber! - Zooka mỉm cười nói trong bộ đàm

Cánh cửa hầm bật mở, Amber dẫn vào một tên con trai đang bị trói, trên cánh tay có xăm hình tam giác với dòng chữ DARK. Nhìn thấy dấu hiệu quen thuộc, nó mỉm cười, một nụ cười khó hiểu.

- Hôm nay tôi thật bất ngờ vì được gặp anh đây, Nam! - nó lên tiếng

- Thật vậy sao? Đáng lẽ vinh dự đó là tôi được gặp lại thủ lĩnh của R.E.B.E.L chứ nhỉ??! - Nam đáp

- Vậy lí do anh gây náo loạn ở bar Blood với vài khẩu súng “cùi” chỉ để gặp tôi à? Không cần tốn sức như vậy đâu! - nó cười đều

- Nhưng tôi thích vậy đấy! “Đập phá” bar của cô sường tay lắm!!! - hắn nói. Hắn được Amber tặng ngay một cú vào mặt sau câu đó

- Amber, e cứ bình tĩnh! - Zooka cười

- Hừm, con nhỏ đáng ghét! Thôi được, tôi sẽ nói thẳng luôn. Lí do tôi muốn được gặp Leader đây là cô sẽ được gặp lại... THỦ LĨNH CỦA BANG DARK! Sớm thôi! - Nam cười đều.

Nghe thấy DARK, mọi người trong căn phòng đều sửng sốt, trừ nó và Phong.

- Rất hân hạnh! - Nó nhìn hắn, đôi mắt sapphire kia nhìn thẳng vào Nam, khiến hắn cảm thấy lạnh sống lưng. Nó bỏ ra ngoài.

- Xử đi! - Code ra lệnh rồi cũng đi theo nó.

- Tận hưởng “trò chơi” vui vẻ nhé!!! - Zooka nói rồi cùng Amber ra ngoài

- Chúng ta về thôi, Vy đang gặp khó khăn rồi! - An kéo Chi ra chiếc Auto Martin

Bên ngoài

- Vy, e sao vậy??! - Phong chạy theo nó

- Anh, hắn ta quay về rồi. Em đã nhận ra hình xăm của DARK! - nó nói

Phong nhớ lại. Khi DARK và R.E.B.E.L còn đang gây chiến với nhau, thủ lĩnh bang DARK đã đến gặp Vy. Hôm đó, anh đã đi theo để bảo vệ cho nó

* - Chúng ta kết thúc thôi!

Nó hơi sửng sốt trước câu nói đó nhưng cũng vẫn bình tĩnh trả lời:

- Tại sao? Anh biết anh sẽ thua nhưng vẫn thích đối đầu với em??!

- Anh chỉ muốn điều tốt nhất cho DARK. Thủ lĩnh phải có trách nhiệm làm bang của mình lớn mạnh hơn

- Vậy còn em??!

- Em nghĩ anh yêu em thật sự sao? Đó chỉ là cái cớ để anh tiếp cận R.E.B.E.L thôi! Nhưng cũng không ngờ là R.E.B.E.L mạnh đến thế!

Nó sửng người. Nó không thể ngờ và không tin được rằng mình bị lừa dối. Trên đời nó ghét nhất ai lừa dối hay phản bội nó. Vậy mà giờ đây, người đó đang đứng trước mặt nó, mà lại còn là người nó yêu

- Vậy sao? Vậy thì chúng ta chấm dứt ngay tại đây. Và kết cục anh nhận lại là bang DARK sẽ thua một cách thảm hại. Hội Đồng Thế giới ngầm sẽ xử bang thua trận! Xử như nào, anh biết rồi chứ??! - nó lạnh lùng nói

- Anh biết

- Và tôi với anh không còn gì nữa - nó quay người bước đi, trong lòng đang vỡ vụn.

Nó đâu biết rằng người con trai sau lưng nó cũng đau khổ vì phải lừa dối nó. Anh thật sự yêu nó, nhưng vì một lí do nào đó mà anh phải rời xa nó. Anh cũng như nó, vỡ vụn.

- Em không sao chứ, Vy? - Phong hỏi khi nó bước vào xe. Anh đã chứng kiến mọi chuyện

- Em không sao. Chúng ta đi. Em sẽ làm cho DARK không còn đường sống. DARK sẽ phải chịu hình phạt nặng nhất của Hội Đồng! - nó lạnh lùng quả quyết

- Nếu em muốn - Phong trả lời rồi nhấn ga chạy đi

- Tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho anh, Thủ lĩnh DARK!

Trời bắt đầu đổ mưa, nhiều và nặng hạt. Từng hạt đập vào cửa kính. Từ ngày hôm đó, nó ghét mưa.*

Ngay sau hôm đó, DARK bị thua một cách thảm hại, toàn bộ người của DARK bị đưa về Hội Đồng. Để lấy lại lực lượng, Thủ lĩnh DARK phải ra Hội Đồng thương lượng. Nhưng không, anh đã trốn thoát trước khi Hội Đồng tìm ra anh. Toàn bộ người của DARK đều thuộc về R.E.B.E.L, nó mỉm cười mãn nguyện.

- Vậy... em định sẽ như thế nào? - Phong hỏi nó sau khi thoát ra khỏi quá khứ

- Khi nào hần trở về, lúc đó hần sẽ chết! - nó nói rồi lên xe phóng đi.

Phong đứng nhìn chiếc moto đen đang xa dần, rồi cũng lên xe trở về.

(các bạn đọc xong nhớ cmt hoặc like để mình biết nhé)

3. Chap 2

Sáng

Minasaiko... Aligato... Ka... Ka... Ka... Kawaii...

Nhạc chuông điện thoại của nó vang lên, đánh thức nó trong giấc ngủ “ngàn vàng”. Nó mò mẫn lấy cái điện thoại ở dưới đất, nhìn cái tên “An Zooka”, nó uể oải trả lời:

- What??!

- Mà có biết bây giờ là mấy giờ rồi không? Mà không định đi học hả??! Định ngủ đến ” thiên thu” luôn hả??! Mà có biết tao chờ mày bao lâu rồi không? XUỐNG MAU LÊN!

Oh My God! Cái lỗ tai của nó! Mới sáng ra đã bị tra tấn rồi (_ _) Nó nhìn đồng hồ rồi đi chuẩn bị.

Xuống nhà nó đã thấy Phong ở dưới nhà. Nó đằng hắng:

- Sao anh không gọi em dậy vậy??! Cái giọng “oanh vàng” của bạn gái anh làm em sắp phải đi khám tai nè!!!

- Anh gọi rồi mà! Ai bảo em hôm qua lượn đến gần sáng mới về. Thôi đi học đi. An đợi ngoài từ nãy rồi! - Phong cười

Nó và Phong đi ra đã thấy “xác khí” bao trùm, An hằm hằm nhìn nó. Nó vội nói:

- Sao, định học tại gia đây à??! ... Oh, hi Chi!!!

Nó chạy tọt vào trong xe với Chi, “bơ” luôn bạn An. Phong chỉ cười rồi kéo An vào xe.

- Hôm nay lớp ta có học sinh mới. Nghe nói du học sinh về! - An nói khi đang lái xe

- Ừ... ừ... Yeah, chị thắng rồi nhóc! - nó không quan tâm lắm đến lời An nói vì đang thách đấu game với Chi

- Oạch! Sao lần nào chị cũng thắng vậy??! - Chi cay cú

- Haha, chị cao thủ rồi!!! - nó tự đắc

- Nè nhóc, nhóc quên ai ở đây à??! - Phong bỗng nhiên lên tiếng

- Hi, Chi à, em không qua được chị thì không gặp gỡ “Hacker Code” của chúng ta đâu!
- Đúng rồi đó. Anh Phong và Vy cao thủ rồi. Chị em còn không địch nổi bạn Vy đây nữa! - An nói
- Hừm. Em quyết tâm phải thắng được chị, một ván cũng được! - Chi quả quyết
- Ok, chị chờ nhóc!!!
- Mấy tiểu thư ơi, đến trường rồi kìa, vào lớp rồi “oánh” tiếp! - Phong cười

“Bộ tứ quyền lực” đi đến đâu là cả trường tản ra đến đấy, có những ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tị. Tất nhiên chẳng ai quan tâm điều đấy cả. Nó và Phong vẫn luôn luôn lạnh lùng, An thì vui vẻ bước đi còn Chi lúc nào cũng thấy dán mắt vào cái Iphone 5. (Chị có tập mãi thì vẫn không thắng nổi Vy đâu :v)

- Em lên lớp trước nhé, mọi người đi sau! - nó bước đi không ngoảnh lại

Nhận được nhiều ánh nhìn trong lớp nhưng nó chẳng quan tâm, bước thẳng xuống chỗ ngồi cuối dãy cạnh cửa sổ, nó cắm tai nghe rồi ngủ. Sáng nay nó đã bị “oánh tặc” cái giấc ngủ rồi, bây giờ nó phải ngủ bù cho đủ giấc. Trong lớp bây giờ đang bàn tán về học sinh mới, trong đầu nó bỗng nảy ra ý tưởng chào đón “tân thành viên 12A1”(chị ý sắp “quậy” đó)

Một lúc sau, Phong, An, Chi, Minh vào lớp, cả lớp được phen “xịt máu mũi” vì anh Phong và anh Minh (t/g: Mấy anh hot quá ha! P n’ M: ai bảo lớp này “hám zai” zợ?)

Nó vẫn đang mơ màng k qtâm, tiếp tục ngủ (OMG! Hám ngủ quá!). Trong giấc ngủ, nó mơ thấy mưa, đứng dưới cơn mưa đó là hình ảnh một người con trai, khuôn mặt mờ ảo không nhìn rõ. Nó tiến đến chỗ người con trai nhưng càng đến gần, hình ảnh nó nhìn thấy như sắp vỡ. Khi nó đưa tay ta chạm vào người con trai ấy, những mảnh vỡ bắn ra, găm vào người nó. Nó cảm thấy đau, những hạt mưa đang rơi xuống người nó, rơi vào những vết thương tưởng chừng như chữa lành nhưng không thể. Nó ghét mưa!

Chuông vào lớp báo hiệu “đã hết giờ ngủ”, nó ngồi dậy không cái cổ nó sắp gãy vì mỏi và vì các giấc mơ kì lạ kia! Phong quay xuống chỗ nó và hỏi:

- Em sao vậy? Có chuyện gì sao?
- Em mơ thấy mưa! - nó đáp, đầu óc vẫn quay vì các giấc mơ kia.
- Chắc em mệt quá thôi! - Phong ân cần. Nó gần đầu rồi dán mắt vào cái màn hình dt.

Một lúc sau, cô giáo bước vào lớp, đảo mắt một vòng quanh lớp rồi cô nói:

- Các em giữ trật tự! Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới. Em vào lớp đi!

Một người con trai bước vào, đẹp trai và ăn mặc khá bụi, trên cánh tay có xăm hình tam giác vs chữ DARK nhưng có thêm một vòng tròn bên ngoài. Nhìn thấy dấu hiệu, cả ba con người kia vô cùng sửng sốt, Phong đã biết trước được từ hôm qua rồi. Còn nó thì vẫn đang cần mẫn cây game, không để ý đến chuyện sắp xảy ra.

- Em tự giới thiệu về mình đi.
- Mình tên Phạm Hoàng Duy, du học sinh mới về!

Phạm Hoàng Duy? Nó đã biết trước nhưng cũng bất ngờ. Nó ngẩng mặt lên nhìn người con trai kia, một loạt kí ức tua lại trong đầu nó.

- Em muốn ngồi ở đâu?

Duy không nói gì mà đi thẳng xuống chỗ nó, đi qua bàn Phong và Minh, hần mỉm cười một cách khó hiểu. Ngồi xuống cạnh nó, biết An và Chi đang nhìn mình, hần chỉ quay ra cười nhẹ một cái rồi quay vào với nó. Hần nói nhỏ một cái đủ để nó nghe thấy:

- Rất vui được gặp lại em, thủ lĩnh Leader!

4. Chap 3

Trong suốt tiết học, nó thì cắm cúi chơi game và nghe nhạc, coi cái người ngồi bên cạnh như “không khí”. Nó đã quen với việc “một mình một lãnh thổ”, k quen chia sẻ với ai. Vậy mà giờ đây, hấn lại chiếm mất một nửa cái “lãnh thổ” đó, làm nó vô cùng khó chịu. Nó quyết định bơ hấn đi cho êm chuyện.

Ngược lại với nó, hấn ngồi nhìn nó suốt. Hơi tí là hỏi bài rồi bắt chuyện với nó, nhưng tất cả nó đều gạt phăng không thương tiếc, làm hấn cứ như “độc thoại” cả giờ :v

Tất cả việc hấn làm đều không qua khỏi mắt An và Phong. Hấn làm gì, nói gì, Phong đều biết hết. “Cậu định lặp lại lịch sử đó à Duy? Vỵ nó đã thay đổi rồi!”- Phong nghĩ thầm trong đầu

Chuông báo hết tiết, nó như được “giải phóng”. Bốn người đều ra khỏi lớp, Phong quên không ra “tín hiệu” cho nó: “Xuống canteen nhé”. Nó định chạy ra khỏi lớp thì hấn nói:

- Em đi đâu vậy? Anh vừa vào trường, không biết nhiều chỗ. Em dẫn anh đi tham quan nhé?

Nó cảm thấy khó chịu len lõi trong người nó. Với cái giọng lạnh lùng vốn có, nó đáp lại:

- Không rảnh. Nhờ người khác! Tôi bằng tuổi, bỏ kiểu xưng hô đó đi!

Nó đi thẳng ra ngoài, mặc cho Duy đang đứng đấy, hấn cảm thấy hơi bất ngờ vì thái độ của nó “Em thay đổi rồi sao?”

Xuống đến canteen, mọi người đã chờ nó sẵn. Nhìn thấy đồ ăn là nó ngồi xuống ngay lập tức, quên đi cái cảm giác khó chịu vừa rồi.

- Không ngờ hấn quay lại! Ba năm quả thật rất nhanh chóng! - An nói

- Em định như nào Vỵ? - Minh hỏi nó

- Trước hết, chúng ta cần chào đón học sinh mới đã! Thực hiện theo “truyền thống”! - nó cười ranh mãnh

- A! việc này cứ để em chị Vỵ! Chị biết em cao thủ trò này mà!!! - Chi hào hứng, nhóc rất thích “quây” phá. Những cái “trap” nhóc tạo ra thật sự rất “bá đạo”!

- Được rồi! Chị hiểu nhóc mà! Anh Phong và anh Minh cứ làm theo kế hoạch nhé. Em và An sẽ đi kiểm mấy thứ!

- Ok girl! - đồng thanh

Rồi mọi người việc ai người nấy lo, cả bốn người kia bùng tiết để đi “chơi”. Riêng nó lên lớp chờ đợi kết quả

- Số đt! - nó nói cộc lốc nhưng đủ để Duy hiểu. Lấy được số xong, nó mỉm cười

- Hết giờ. Theo tôi. Tham quan! - nói xong nó bỏ ra ngoài, để Duy ngồi lại chưa kịp trả lời

- Mọi người xong chưa??! - Nó đi đến phía sân sau của trường. Khu này như là “cấm địa” của bọn nó, ai bước vào đây coi như một lần từ nhà “bác Vương” trở về :v

- Xong hết rồi! Bắt đầu “chơi” chứ? - Chi hào hứng chờ đợi

- Bắt đầu thôi! - nó đáp rồi cả 5 chạy đi mỗi người một ngã!

5. Chap 3 (continued)

(Những trò quây trong này có thể sẽ không “thâm độc” và buồn cười cho lắm vì IQ của mình đã hoạt động gần hết công suất rồi :D)

Nó lên lớp ngồi ngủ đến hết giờ, đợi thời cơ thực hiện kế hoạch “chào đón” của mình. Hấn ngồi cạnh mà cứ thấy nó ngủ như vậy thì không hiểu nó đi học làm gì (A ơi, chị ý học xong đại học rồi, đến đây “phá trường” mừ!). Hấn nhớ lại nó ngày xưa, luôn vui vẻ và hoà đồng. Vậy mà tại sao giờ nó lạnh lùng đến đáng sợ. Đôi mắt sapphire kia k còn ánh lên những cái nhìn vui vẻ, mà bây giờ chỉ còn đôi mắt lạnh lẽo, băng giá. Hấn đã trở về, để thay đổi nó!

Trong khi hấn đang ngồi nghĩ vớ vẩn thì nó đang thầm cười “ranh mãnh” trong bụng: “Chuẩn bị đi gặp Nam Tào đi!”

Chuông báo hết tiết cũng là lúc kế hoạch bắt đầu.

Tất cả các học sinh đã ra ngoài, trong lớp chỉ còn nó và hấn. Nó cười thầm rồi nói:

- Đi theo tôi!

Hấn không biết rằng hấn sắp được đi “tham quan nhà bác Vương” mà cứ nghĩ nó dẫn hấn đi tham quan trường thật. Nó rút máy ra nhắn tin cho Minh: “Sắp đến nơi rồi, anh chuẩn bị nha!”. Dừng lại trước cửa thư viện, nó nói:

- Vào đi, tôi đợi ngoài!

- Nhưng anh không...

- Bỏ kiểu xưng hô ấy đi. Vào sẽ có “hướng dẫn” - nó đáp có vẻ khó chịu nhưng thực chất thì k khó chịu chút nào (chị cười thầm trong bụng thì đúng hơn ==)

Hấn đi vào trong thư viện không một chút nghi ngờ. Có vài học sinh ở trong, không đông lắm. Máy hăm bỗng có tin nhắn: ” Dây sách cuối. Nội quy”

Hấn đi xuống dãy cuối cùng thì thấy quyển “Nội quy” to đùng đập vào mắt. Hấn cũng không hiểu nó bảo hấn đọc nội quy làm gì @@ Rút quyển sách xuống giá thì bỗng nhiên cả cái giá sách đổ ập xuống nhưng không vào đầu hấn. Oái oăm thay các giá khác thay nhau đổ xuống như Domino!!! Hấn còn đang ngơ người vì cảnh tượng vừa rồi thì nhận được “vài” ánh nhìn mang tên “xin chia buồn”. Hấn cô thủ thư tặng cho một “bản hùng ca” với một slot: dọn dẹp thư viện một tuần! Mà cái phòng này có nhỏ đâu cơ chứ, ít nhất cũng phải rộng mất trăm mét chứ không ít!!! Hấn xanh mặt ra ngoài, nó đã đứng chờ sẵn ở cửa

- Giỏi quá! Đúng chất “thanh niên tình nguyện”. Mới vào trường sáng mà bây giờ đã có công ăn việc làm rồi. Tự nguyện dọn dẹp thư viện à? Đúng là “Anh hùng cứu mỹ nhân”. Giờ bác lao công được nghỉ tu dưỡng nhan sắc cho thêm “sắc sảo, mặn mà” rồi! - nó châm chọc

Hấn tức lắm nhưng không làm gì được. Hấn đâu biết trò quỷ này là do nó “tặng học sinh mới” ngày đầu vào trường. Bao nhiêu học sinh bị nó “hù” cho xanh mặt không dám bước chân vào trường nữa rồi. Trò này của nó còn quá nhanh gọn nhẹ. Không hiểu lát nữa mấy trò “Tam quỷ” kia làm thì như thế nào nhỉ??! Nhất là con bé Chi- zy kia. Nó đụng vào cái gì xác định trở về “cát bụi” sớm (^ ^)

- Thế nào? Đi tiếp hay về?

- Tiếp. Còn nhiều chỗ tôi chưa biết! - hấn trả lời.

- Được! - nó lại cười thầm trong bụng lần nữa

“Minh à! Anh làm nhẹ quá! Về ”cắm địa” chờ trò tiếp nha!” - nó nhắn tin cho Minh về trò vừa rồi của anh. Kế hoạch của nó từ nhẹ đến nặng. Hấn sẽ được thưởng thức từ từ thôi

Dẫn hấn vào phòng ăn, giải thích qua loa cho hấn rồi nó ntin cho An: “Thực hiện mau, t chuẩn đây!”. An nhận được tin nhắn của nó thì ra tín hiệu cho cả phòng ăn. Kế hoạch sau khi dẫn hấn vào đây thì sẽ có “Food War” tặng cho hấn. “Truyền thống” thứ 2 của 12A1 là đây! Tất cả học sinh 12A1 hầu như ở đây, mà 12A1 là do “Ngũ Quạ” đứng đầu... tất nhiên kết quả sẽ là...

Nó và An vừa chuẩn ra ngoài thì “Food War” nổi lên. Hấn đang ngơ ngác tìm nó thì “Bộp”, một cái bánh kem to ụ đập vào mặt hấn. Tiếp sau đó hấn được “ban tặng” một loạt các thể loại “sơn hào hải vị”. Nó và An đứng ngoài không nhìn được cười, nó ntin cho Phong rồi cùng An đổ ra hành lang một thứ mà tí hấn sẽ có cái gọi là “trải nghiệm độc đáo”. Xong xuôi, cả 2 ra lãnh địa, ba người chờ sẵn

- Chi à, chắc em sốt ruột lắm rồi đúng không?
- Ai da, em đợi từ nãy đến giờ rồi! - Chi cười lém lỉnh
- Được. Em sắp được “thả ga” rồi!!! - nó đáp

Hắn sau khi thoát được khỏi “bãi chiến trường” thì bên ngoài, hắn được thực hiện cái “trải nghiệm độc đáo” đó: trượt hành lang nghệ thuật. Với đồng dầu mỡ và tấn kem dính trên người thì việc đi hết cái hành lang dài mấy mét trong 30s thật quá đơn giản. Những “pha ngoại mục của hắn được ghi lại hết trong máy nó. Sáng mai ”tiết mục” của hắn sẽ được phát trên toàn trường.

Chi đã dựng sẵn cái ván để Duy tới được cái lãnh địa của chúng nó. Hắn lão đảo đứng lên hét lớn:

- Mấy người bị điên hả? Tôi có làm gì đâu chứ mà...

Chưa nói hết câu hắn đã bị quả bóng nước của Chi làm cho ngã nhào.

- Oh My God! Hết sức rồi phải không? Uống nước tiếp sức nhé!!! - Chi dứt lời, hàng trăm quả bóng nước được ném về phía hắn. Ngũ Quậ đứng nhìn mà không khỏi cười sằng sặc. Riêng nó nhếch mép: “Trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi!”.

Hắn không thể chống lại cái làn đạn nước khổng lồ này nữa. Bỗng Chi rút cái tấm ván dưới chân hắn ra làm hắn đập đầu xuống đất đau điếng, tiên thể ngã xuống hố “Địa ngục”. Hắn bây giờ đang ở một nơi xung quanh toàn đầu lâu xương xẩu khắp nơi. Hắn “xiu” luôn ngay tại chỗ vì được “chào đón” quá sức tưởng tượng!!!

- Chào mừng tới lãnh địa của Ngũ Quậ! - Chi hét lớn. Đồng loạt một dàn bánh kem, pháo hoa, bóng nước, có cả cát nữa chớ...(_ _) được ném về phía hắn.

Hôm nay quả là một ngày “trọng đại” đối với hắn. Bây giờ thì kẹt luôn dưới cái hố đấy rồi, không còn đường mà lên nữa!

6. Chap 4

Đêm

Nó, Code và Key phóng như bay trên ba con đèn đến biệt thự R.E.B.E.L. Đến nơi, mọi người đã tập trung đông đủ, nó chưa kịp nói gì thì Amber đã tranh:

- Hôm nay “Ngũ Quậ” đã chào đón thành viên mới của 12A1 rất “nồng nhiệt” đó!
- Amber à, chị thấy lần này e có hơi nhẹ tay đấy. Thường thì “tân thành viên 12A1” sẽ không “sống sót” nổi qua lần đầu chúng ta “oạn tạc” cái trường này đâu!!! - nó làm Amber cụt hứng
- Em làm có nhẹ tay thật đấy nhưng hắn cũng không sống sót nổi ở TGN* đâu!

(TGN: thế giới ngầm)

- Amber, đừng khinh hắn. Ba năm trước hắn suýt khuynh đảo được TGN này đấy. Nhưng DARK vẫn còn quá “trẻ” đối với R.E.B.E.L! - Code nói

- Đúng vậy, nhưng lần có vẻ như thế cờ đã thay đổi rồi. Hắn không còn như xưa nữa đâu. Với lại, lần này hắn đâu chỉ có một mình... -nó đáp bình thản, trong đó chứa một ẩn ý

- Ý mày là... Như vậy chúng ta sẽ rất bất lợi đó? - Zooka tỏ vẻ hoang mang
- Mày đừng lo. R.E.B.E.L nắm trong tay gần như cả cái TGN này rồi. Mày quên bạn cũ của mình à??!
- Anh hiểu rồi. Em muốn nói đến...đúng không?

- Còn quá sớm để trả lời, Code ạ. Em nghĩ nhiều bạn cũ của ta sẽ tham gia ván cờ này lắm. Không chỉ riêng R.E.B.E.L và DARK đâu! - nó mỉm cười nham hiểm

- Leader luôn đi trước một bước! - Key tỏ vẻ hài lòng với kế hoạch

- Vậy thì chúng ta còn chờ gì nữa? Mau hành động thôi! - Amber

- Khoan, Key còn chưa thử nghiệm vũ khí mới mà? - Code

- Ừm... việc này anh cứ tiến hành từ từ nhé Key. Còn Zooka, cậu bắt đầu “đánh thức” đội quân tinh nhuệ đi. Bước đầu tiên thôi! - xem ra trong đầu nó đã định sẵn một kế hoạch hoàn chỉnh đến từng chi tiết

- Được/ Ok! - Đồng thanh

- Vậy Out! Bây giờ đi gặp bạn nào! - nó nói rồi cả lũ chạy ra ngoài

Đến bar Blood, Amber đập cửa xông vào(tg: Bạo lực quá! Am: yên tâm, ta đây thiếu gì tiền thay cửa mới! :v). Cả bar quay ra nhìn bọn nó rồi đồng thanh:

- Chào mừng “Ngũ Quỷ” trở lại!

(ở trường là Ngũ Quỷ, còn ở TGN là Ngũ Quỷ nhé)

Nó phẩy tay ra hiệu cứ tiếp tục rồi gọi cho ai đó:

- Nhóc! Không ra tiếp đón chị à?

- Oa, chị tái xuất giang hồ từ bao giờ vậy?

- Cách đây mấy ngày nè nhóc! Còn bây giờ lộ diện đi không Amber nó phá quán đó!!! - nó chọc

- Dạ dạ, em ra luôn!

Từ trên tầng, một thằng nhóc trạc tuổi Amber chạy xuống, ăn mặc khá là hầm hố với giày Air Max và quần áo hip hop

- Hi “Ngũ Quỷ”. Lâu lắm mới gặp! - thằng nhóc cười

Prolife:

Lâm Huy Vũ- Gin- 16t: là em trai Minh, đàn em của Hải Vy và Phong, bạn thân của Chi. Là quản lý bar Blood đồng thời quản lý R.E.B.E.L trong 3 năm nó “quy ẩn” ăn chơi bét tẻ lè nhè. Đẹp trai không thua gì Minh, tính cách vui vẻ, đào hoa hơn anh trai :v gia thế giàu có giống Minh. Đầu quân vào tổ chức của nó, là tay súng thiện xạ, hacker giống Phong (k giỏi bằng anh P đâu). Rất ít khi đi đánh nhau, chỉ thích ở bar làm DJ và thay nó quản lý mọi việc. IQ: 3 chữ số

- A, Gin! OMG! Bạn tôi! - Chi hét ầm lên rồi chạy đến ôm chầm Gin nhưng chỉ có mấy anh chị nhà ta nghe thấy thôi, đang ngồi phòng VIP của nó rồi mà.

- Lâu lắm mới gặp nhóc! Nhóc cao lên được tí nào nhỉ? - Code chọc Gin

- Mấy anh chị cứ chọc em! Ngày nào em chả uống sữa. Không cao lên nhưng đầu em to ra đấy! - Gin biện minh. Số là cái chiều cao của cậu quá “khiêm tốn” (1m6 :v) nên ai cũng lấy cái đó ra trêu cậu.

- À, nhóc thông minh thì chắc rồi, nhưng mà không cao bằng anh thì hông ai yêu đâu đó! - Key chọc em trai

- Hề. Anh chưa có thì đúng hơn. Em bảo có rồi thì sao? - nhóc đáp tình nghịch

- Lùn như nhóc ai yêu!!! - nói rồi cả lũ lăn ra cười sảng sặc, trêu nó. Hình như nó đã đoán ra người đó là ai

- Mấy người đừng trêu “em trai” tôi nữa. Khổ thân em, sinh ra trong gia đình có thằng anh trai bị ế! - nó đốp lại Key, cứu Gin

- Có mỗi Leader là hiểu em thôi à! - Kin nói rồi cả lũ lăn ra cười. Họ không biết rằng ngoài đó đang có người nghe hết câu chuyện, cười thầm. Nhưng nó thì biết

- Thế bây giờ em có định giới thiệu cho mọi người không? Cô bé đứng ngoài cửa từ nãy rồi đấy - nó nháy Gin

Vừa dứt lời, một cô bé từ bên ngoài bước vào. Cô bé có khuôn mặt vô cùng dễ thương, ăn mặc cũng hầm hố không khác gì Gin

- OMG! Kin! Cả em/ cậu nữa sao? - đồng thanh

Đinh Hiểu Anh- Kin- 16t: bạn thân của Chi từ bé, là đàn em của Vy và An. Tính cách vui vẻ, cực ghét con trai lằng nhằng, có khuôn mặt dễ thương với đôi mắt to tròn. Gia thế giàu có với tập đoàn thời trang lớn. Trước kia là một trong những người giỏi nhất đội quân của R.E.B.E.L, sau khi nó quy ẩn thì ra quản lí giúp Gin. IQ: 3 chữ số

- Khai nhanh, 2 ông bà quen nhau lúc nào mà không nói cho tui hả? Bạn thân thế đấy! - Amber nói về hờn dỗi

- Ế ế, đừng dỗi! Số là sau khi chị Leader quy ẩn, tôi ra quản lí giúp Gin sau đó quen nhau! - Kin cười

-Ồ, vậy bây giờ còn mình em F.A à??! - Amber nói

- Nè nhóc, quên anh Key này hả??! - Key chen ngang

- Hì, đúng rồi nhĩ? Chắc tại anh xí trai quá nên không ai để ý, chả bù cho bạn Gin của em đẹp zai như này, vợ dc Kin đúng là 1 cặp trời sinh - Amber chọc Key, đồng thời “tâng bốc” Gin- Kin

- Vậy mai đừng bảo anh dạy chơi game nữa nhá?

- Anh khôn dạy đã có anh Code và Leader. Sao phải xoắn?!! - Amb cười lớn

Key tối mặt luôn á!

Trong khi bọn nó vui vẻ nói chuyện sau 3 năm xa cách thì ở đâu đó trên Trái Đất, có một người đang vô cùng giận dữ

7. Chap 4 (continued)

Tại biệt thự của bang DARK

Trong một căn phòng lớn với tất cả những người được tín nhiệm của DARK, ai cũng ngồi im thin thít vì thủ lĩnh của họ sát khí toả đầy người. Bằng chứng là mấy cái bình và mấy thanh kiếm bị tan tành (chưa thành mây khói) dưới sàn nhà

- Con bé đó dám làm thế với thủ lĩnh của chúng ta, thật lão xược - Zick lên tiếng

- Đúng đó, thật không coi ai ra gì - mọi người cũng xôn xao

Thủ lĩnh của họ chột phi chiếc phi tiêu bạc vào ngay giữa hình mã vạch lớn được treo trên tường

- Mọi người, đối thủ của ta đã thay đổi rồi! Cô ấy không còn như ngày trước nữa đâu!

Prolife

Phạm Hoàng Duy- Demitri- 17t: thủ lĩnh bang DARK. Đẹp trai, giỏi võ nhưng tàn nhẫn ngang nó. 3 năm trước bang DARK thua R.E.B.E.L, hắn nói dối nó rồi bỏ đi, nhưng đằng sau là sự thật khác. Trước kia là người yêu của nó, chia tay sau ngày ấy. IQ: 220/200

- Thủ lĩnh giờ chúng ta phải làm sao??! Không thể để quá khứ của DARK dang dở như thế được. Chúng ta đã mất quá nhiều người rồi, cậu hãy làm nốt phần còn lại đi! - Zick nói

- Thôi được. Chúng ta sẽ nói việc này sau. Zick, ra ngoài với tôi!

Bên ngoài

- Cậu đã nói với cô ấy việc tôi trở về?

-Đúng vậy! Cậu định như thế nào? Ba năm trước, vì muốn cô ấy an toàn mà cậu sẵn sàng từ bỏ DARK. Tôi không trách cậu việc đó, cả bang chúng ta cũng đã biết lâu rồi. Nếu có thể kết hợp với R.E.B.E.L thì quá tốt. Nhưng tại sao cậu không nói ra sự thật, để bây giờ con mắt sapphire ấy trở nên lạnh lẽo một màu xanh? Không biết cậu nhìn như nào nhưng hôm gặp cô ấy mà tôi lạnh hết cả sống lưng. May mà cô ấy không giết tôi, nhưng tra tấn đã man quá!!! - Zick tuôn một lèo

- Cô ấy để cậu sống ắt hẳn có lí do. Tôi không nói ra sự thật vì như vậy R.E.B.E.L sẽ lại bất lợi khi phải một chọi hai bang cùng một lúc. Dù có mạnh đến đâu, song cũng khó có thể cầm cự được! - Dem trả lời. Nghĩ lại, hẳn càng thấy đau hơn

- Cậu đánh giá thấp cô ấy rồi. Trong thời gian cậu không có ở đây. Tất cả các bang lớn nhỏ chỉ trong một tháng được R.E.B.E.L thu nạp về. Tổ chức của cô ấy ngày càng lớn mạnh! - Zick kể. Dù là đối thủ nhưng anh cũng thấy khâm phục thủ lĩnh R.E.B.E.L tài năng (chị ý IQ cao hơn anh mấy số đó! Ba chữ số của anh còn quá cùi so với chị ý! :v *Converse từ đầu bay vào mặt tgiả*)

- Cô ấy thật sự rất giỏi. Cả những người của tổ chức nữa. Đáng tiếc chúng ta không thể “bắt tay” được với họ.

- Mà sao hôm nay cậu để bị hành hạ như vậy? Mới vào trường chưa đầy một ngày mà? - Zick bỗng chạm vào “nỗi đau” của hắn. Bỗng nhiên hắn lại cảm thấy bức mình.

- Cái lớp quái quỷ ấy, chơi toàn “sơn hào hải vị”, đã thế con bé Am đấy còn cho tôi xuống cái hố toàn xương người, đã đau lại còn bị kẹt ở đấy sờn hết tóc gáy. Loay hoay mãi không lên được. Không hiểu chúng nó làm cái gì mà cái hố ấy trơn tuôn tuột, không sao tôi leo lên được. ==” - hắn kể lại mà lòng đang bùng bùng lửa. Nhưng lại có người đang “đau bụng” vì “uống 10 thang thuốc bổ” miễn phí của hắn.

- Haha, có thể mai tôi phải nhập học xem như thế nào!!! - Zick cười ngặt nghẽo. Cậu được hắn tặng ngay một cú vào mặt, y hệt như Amber.

- Trời ơi, sao ai cũng thích hành hạ cái mặt của tôi thế này? - Zick đau khổ ôm mặt mặc dù vẫn chưa “tiêu hoá” hết “thuốc”

Hắn chỉ biết lắc đầu, lên xe đi về nhà. Trong lòng hắn đang lo lắng rất nhiều chuyện, đặc biệt là cái ngày mai ở 12A1 kia!

8. Chap 5

Hôm nay, Ngũ Quậy vẫn đi học như bình thường. Hắn cũng đi học như bình thường mặc dù đang lo không biết chúng nó giờ trò gì nữa. Đường đường là bang chủ khá có tiếng trong giới Mafia mà hôm qua nhục nhã đến thế là cùng :v (anh bỏ bang mấy năm rồi mà?!! *Vans từ đầu bay vào mặt tgiả*)

Nó hôm nay vẫn chưa hết trò để quậy. Nhân lúc hắn chưa đến, nó khêu Chi:

- Nhóc, đi ra đây với chị!

Nó với Chi đi ra cầm địa. Chi vẫn thắc mắc:

- Ra đây làm gì hả? Chị tìm cái gì à?

- Nhóc với chị đi kiếm quả mất mèo

- A! Hí hí! Em hiểu rồi! - Chi mắt sáng bừng.

Thực hiện xong, nó và Chi lại lên phòng phát thanh, lôi trong balo cái CD ra, hí hoáy làm gì đó rồi về lớp.

Chuông báo vào giờ, nó lấy balo rồi chuyển xuống chỗ dưới hần ngồi. Một phần nó không thích san sẻ cái “lãnh thổ” của mình, bị chiếm rồi thì tìm chỗ khác... Mặt khác, nó không muốn bị dính cái “trap” của mình kia!

Hắn thì rất ngạc nhiên khi nó tự động chuyển chỗ. Hắn hiểu rằng, sự xuất hiện của hắn làm đảo lộn cuộc sống của nó, làm cho nó thêm ghét hắn hơn... Nhưng đến lúc hắn phải trở lại để làm lại từ đầu, để làm đôi mắt sapphire kia trở lại là đôi mắt ấm áp, vui vẻ.

Cô chủ nhiệm vào lớp, nhìn thấy nó tự do đổi chỗ cũng không nói gì. Đụng đến nó có mà vào hòm sớm!

- Hôm nay lớp ta có thêm hai bạn mới. Các em vào đi!

Từ ngoài cửa, Gin và Kin bước vào, cùng mặc đồ hip hop trông rất đẹp đôi

- Ủi chà, đẹp zai quá!

- OMG! Bạn gái dễ thương quá chừng!

... Từng lời bàn tán xôn xao lọt hết vào tai Ngũ Quậ và couple kia.

Chuyện! Người của “Ngũ Quỷ” toàn trai tài gái sắc thôi!

- Trật tự! Các em giới thiệu về mình đi!

- Mình tên là Lâm Huy Vũ. Đây là Đinh Hiếu Anh, bạn gái mình!

Oạch! Cái thằng...! Chưa chi đã phun ra rồi! Nó ngồi cười thầm còn cả lớp té ngựa vì chưa kịp làm quen thì đã Out rồi

- Các em muốn ngồi đâu?

- Ở kia ạ

Cô còn chưa hiểu ở kia là đâu thì GK đã yên vị cạnh nó rồi.

- Hôm nay lớp tự học nhé! - nói rồi cô đi ra ngoài

- Nè, mấy ông bà toàn làm tụi tôi bất ngờ thôi nha! - Chi nhanh mồm nhanh miệng chạy ra chỗ nó

- Hì, bọn em muốn làm anh chị bất ngờ mà - Hiếu Anh cười tươi

- Bất ngờ từ hôm qua bây giờ chưa hết! - Vũ thêm

Cả lũ lại nói chuyện vui vẻ. Hắn hôm nay thì như “tuki” ý. Nó đi rồi, kể ra chán thật. Bỗng nhiên hắn thấy ngứa khắp người. Hắn cứ ngồi gãi như bị... ghê ý!!!

Chúng nó biết trò của Chi và nó rồi nên cứ ngồi cười thôi

- Hôm qua tắm không sạch nên hôm nay bị ghê hả?!! - Chi chọc

- Tôi sạch sẽ lắm. Không như ai kia toàn chơi “bẩn” đâu! - hắn đáp

- Vậy sao cứ ngồi gãi ghê vậy? Mà cái lớp này mang tiếng chơi “sạch” nhất trường đấy! Hôm qua chúng tôi “mở tiệc chào đón” anh vui thể mà!

Hắn tức anh ách mà không làm gì được.

- Vậy sao hôm nay mấy người không chào đón hai bạn mới vào đi!?? - hắn thắc mắc

- Người quen! Không cần! - nó bỗng trả lời cộc lốc làm hắn im bật. Hắn chỉ lẳng lặng đi ra ngoài.

- À! Thủ lĩnh của DARK đã trở về à? Thảo nào em thấy quen quen! - Vũ lên tiếng phá tan cái không khí vừa rồi

- Ủm. Chính hắn! - Phong trả lời

- Mọi người! Em và chị Vy còn trò nữa! Mọi người muốn xem không?

- Gì vậy? Mà lại quậy nữa hả? - An hỏi

Nó ra hiệu cho mọi người ra ngoài. Tất cả nhìn lên cái màn hình giữ trường. Khoảnh khắc những pha hành động của hắn được tụi nó “hưởng ứng” hết chỗ nói(giống anh Zick hôm qua ý, uống thuốc quá liều :v). Nó thì vẫn thế, chỉ cười nhẹ một cái rồi quay lại với cái mặt lạnh thường có.

- Anh làm hay lắm! Còn cho thêm chú thích, overlay vào nữa! - Nó đập Phong

- Hè hè, em gái anh yêu cầu mà!

Bỗng điện thoại nó đổ chuông, có ai đó gọi nó, rất gấp

- Sao vậy?

- Chị, có việc gấp, bar Red chị nhé! - nói rồi đàn em cúp máy

- Có chuyện rồi, chúng ta phải đi thôi!

- Làm sao vậy? - An hỏi

- Chuyện gấp ở Red! Joker vừa gọi!!!

Nói rồi cả lũ lên xe phóng như bay đến Red.

Đến Red, bên trong đang rất hỗn loạn.

- Joker, có chuyện gì vậy? - nó hỏi

- Một bọn đồ con đến đây làm loạn bar, đòi gặp thủ lĩnh. Em cho người không chế nhưng tên cầm đầu mạnh quá!

Nó đập cửa xông vào. Một tên to con cơ bắp, xăm trổ đầy mình tiến tới chỗ nó. Lại cái hình xăm ấy!

- Chúng mày là ai? - tên to con nói

- Là ai tự biết! - nói rồi nó xoay người đá vào mặt tên kia làm hắn ngã bật ngửa ra sau, để giày Air Max của nó có dính ít máu. Nó búi cao mái tóc đỏ lên, để lộ sau gáy là mã vạch với 6 dấu sao là 6 con số bí ẩn.

- Mày là Leader? - tên kia run lên nhìn nó. Đôi mắt sapphire một lần nữa làm cho con người ta run sợ.

- Thấy dấu hiệu của R.E.B.E.L rồi chứ? - Nó tiến tới túm cổ tên kia đứng lên: - Ai sai mày đến đây?

-DARK. Nhưng không phải thủ lĩnh!

- Vậy là ai?

- Tôi không biết. Chỉ biết cô ta xưng là phó thủ lĩnh của DARK, sai chúng tôi đến đây!

Cô ta? Nó nghi ngờ về lời nói của tên kia.

- Leader, em nghĩ có gì đó sai lệch ở đây! - Gin lên tiếng

- Xử hắn đi rồi đi đến biệt thự, Joker!

10' sau, tất cả đã có mặt đông đủ R.E.B.E.L

Phan Việt Hoàng- Joker- 16t: đàn em của nó. Quản lí bar Red, ngang hàng với Gin trong R.E.B.E.L. Bạn thân của Gin, Kin, Amb. Giỏi võ, giống như Gin và Kin, một trong những người giỏi nhất của đội quân tinh nhuệ. Tuy nhiên, Joker có một khả năng khác biệt IQ: 3 chữ số

- Trong thời gian chị quy ẩn, tất cả mọi chuyện đều tốt. DARK cũng không có ý định gây hấn với chúng ta. Chỉ có từ khi Zick(Nam) đến gặp chị, thủ lĩnh DARK trở về thì DARK bắt đầu có dấu hiệu gây chiến. Nhưng kì lạ là bang phó của DARK giờ lại là con gái? Trong khi Zick mới là bang phó? - Joker kể

- Vậy là có kẻ mạo danh sao? Nhưng dấu hiệu hình xăm cho thấy là người của DARK. Chẳng lẽ họ không biết thủ lĩnh và bang phó của mình? - nó nghi ngờ

- Joker, em đã cho người điều tra chưa? - Zooka hỏi

- Em đã điều tra, nhưng kết quả không được khả thi!

- DARK định chơi trò gì vậy?

- Gin, Joker, cả hai hãy cho người điều tra lại lần nữa. Chị rất muốn xem ai là người đứng sau chuyện này!

Ở một nơi khác

- Báo cáo đi!

- ...

- Vậy à? Ta biết mà, con bé sẽ không tha cho ai đâu! Thôi được, người về đi!

-...

Hớp một ngụm rượu, cô gái trẻ trầm nghĩ: “Vẫn chưa biết ta là ai à? Hãy chờ thêm một thời gian nữa nhé, Leader! Cái chết của cô nằm trong tay ta rồi!”

9. Chap 6

Nó về đến nhà rồi nằm phịch ra sofa luôn. Mấy hôm nay nó mệt quá rồi, cứ chạy đi chạy lại mấy cái việc ở tổ chức, nó chóng cả mặt. Bình thường đều do Vũ và Hoàng làm hết, nhưng từ khi hắn về, mọi thứ đảo lộn hết cả. Cái gì cũng đến tay nó, ngay cả cái tên hôm qua làm bắn đôi Air Max của nó, nó cũng đích thân “hạ lệnh” xử tử luôn. Nó quyết định tối nay xả stress, không màng đến tổ chức nữa.

10h tối

Nó chạy sang phòng Phong, đập cửa ỳnh ỳnh(giờ này anh ý để ngủ lắm á)

- Em làm cái gì mà đập cửa ghê vậy? Anh đã ngủ đâu? Có chuyện gì hả? - Phong chạy vội ra thấy khuôn mặt háo hức của nó không khỏi tò mò

- Anh! Đi Blood k?

- Đi bar hả? Đợi anh thay đồ! - Đang định đi vào thì nó kéo lại

- Không phải! Đi bar nhưng đi ra khu “sân” ý!!! - nó vòng vo

- Trời! Sao em không nói đi đua xe ngay từ đầu? Được rồi đợi anh thay đồ. Gọi cho mấy đứa đi

- Anh nhanh nhá! - nói rồi nó chạy về phòng chuẩn bị. Nó mặc một cái áo phong đen trơn, khoác bên ngoài áo bò đen đằng sau in hình đầu lâu khủng bố hết cả áo. Kết hợp với quần bò sẫm màu rách tả tơi. Mái tóc line đỏ được nó buộc đuôi ngựa gọn gàng. Nó đi đôi Air Max màu camo viền đỏ cùng với vòng đeo đinh tán. Nói chung nó rất hầm hố.

- An à, đi đua xe không?

- Có! Bây giờ đi hả?

- Ừ, gọi cả Chi và Minh nhé!

- Ok

Nói rồi nó cúp máy, chạy sang gõ cửa phòng Phong

- Ê, anh xong chưa vậy?

- Rồi. Em xuống đi.

Nó xuống nhà chờ Phong.

- Alô, Vũ à? Đang ở Blood à? Lát mở cửa trường đua nhé. Bảo cả Hiếu Anh và Hoàng nhá. À, hôm nay cho gọi các bang khác nữa. Lâu rồi chưa xếp hạng lại

- Ok chị!

Phong xuống nhà vs xì tai không khác gì nó. Quần bò rách, áo phong cộc tay hình đầu lâu xương chéo để lộ ra cơ bắp vs cánh tay đầy hình xăm. Tay cũng đeo vòng vèo đầy gai, tóc vuốt keo. Khác nó là anh đi giày Converse đen và thêm một cái kính đen. Trông anh em nó không khác gì Mafia(thì đúng là Mafia mà!)

-Oà. Trông anh đẹp zai quá nha! - nó khen

- Em cũng xinh không kém đâu. Đi thôi, mọi người đang chờ rồi!

Nó với Phong phóng như bay với tốc độ ngất xỉu đến bar Blood.

- Oa! 2 anh chị hầm hố ghê! Đúng dân Mafia có khác!

- Thế em không phải hả? - nó nhéo má Amber

- Tất nhiên là có! - Am cười

- Hôm nay chị nổi hứng đi đua xe, chắc đang chán hả? - Kín hỏi

- Ồ, đúng rồi. Suốt ngày đi học rồi ở tổ chức giải quyết, chả đi đâu chơi. Chán quá hôm nay quyết xả luôn!

- Thế thì xem chị còn giữ được phong độ không nhá - Joker nói

Cả bọn đi xuống trường đua làm bao người phải ngoái nhìn. R.E.B.E.L đi đến đâu thì mọi người tản ra đến đấy. Cái bang khác cũng phải e dè vì sự có mặt của bọn nó. Đơn giản vì R.E.B.E.L là tổ chức mạnh nhất của TGN, đây là trường đua của bọn nó, và cũng không ai muốn bị đôi mắt sapphire kia “giết chết” ngay tại chỗ! (nó nhìn kinh quá!!!)

Hôm nay bang DARK cũng tham gia cuộc đua, thủ lĩnh Demitri cũng đến. Hắn mặc cái áo ba lỗ hip hop dáng rộng màu trắng có chữ Grafity để lộ ra cơ bắp(không đẹp bằng Phong -- *bazooka từ đâu bay vào mặt giá*) với quần bò hip hop, kết hợp với đôi Adidas đen. Hắn thì ngẫu theo kiểu dân hip hop, tóc vuốt dựng ngược. Nó nhìn thấy hắn thì nhếch mép cười:

- Cho bắt đầu đi Gin, Joker!

Nó đi chào hỏi một lượt các bang tham gia hôm nay. Đến lúc gặp DARK, thái độ nó hơi khác

- Thủ lĩnh DARK đã lâu không gặp! Từ hôm đấy đến bây giờ, tôi thấy thủ lĩnh không thay đổi gì mấy nhỉ?

Bắt đầu có tiếng bàn tán từ các bang khác. Sự kiện ba năm về trước làm khuyhnh đảo TGN, gây ra sự chú ý đặc biệt đến DARK.

- Leader cũng thay đổi rồi. Không còn như xưa nữa - hắn nói pha chút ẩn ý.

- Vậy sao? Tôi cũng thấy vậy. Mắt của tôi giờ rất đặc biệt, Demitri hiểu chứ? - nó nhếch mép

Nói đến đôi mắt, hắn có chút khựng lại, còn các bang khác vội im bặt.

- Tôi không có ý gì đâu. Demitri đừng hiểu lầm! Mong lát nữa thủ lĩnh của DARK có một vị trí mới trên bảng xếp hạng! - nó bỏ đi luôn không kịp để hắn trả lời. Vị trí xếp hạng đua của DARK đứng thứ 2. Nhưng từ vụ việc hôm đó, hắn bị loại ra khỏi BXH luôn. Để lấy lại được thẻ bang, vị trí phải thuộc top 5.

Trước khi vào đua, hắn kéo nó ra một chỗ nói chuyện

- Anh có một điều kiện

- Thủ lĩnh DARK cứ nói! - nó lạnh lùng, mắt không thèm nhìn hắn lấy một giây

- Lát nữa, sau khi các bang đua xong, anh và em sẽ đua thêm một lần nữa! Nếu anh thắng, em sẽ là bạn anh!

Bạn??! Nó biết hắn đang muốn quay lại và hợp tác với nó. Đối với nó: NEVER

- Nếu tôi thắng?

- Toàn bộ DARK sẽ thuộc về em, ngay cả thủ lĩnh nữa!

Nó hơi bất ngờ vì thứ hắn đem ra đặt cược, toàn bộ bang DARK? Vậy là nó quá hời rồi. Trước khi DARK đã từng thuộc về nó một nửa, bây giờ toàn bộ thuộc về nó? Khác gì R.E.B.E.L sẽ được tham gia vào Hội Đồng TGN?

(Để tham gia Hội Đồng TGN, bang đó cần thu nạp một bang lớn đứng nhất nhì trong TGN và đặc biệt là thủ lĩnh của họ. Nếu như không thu nạp được thủ lĩnh, coi như đây chỉ là một cuộc thu nạp các bang nhỏ bình thường khác. R.E.B.E.L chỉ giữ được nhiều bang nhất chưa được tham gia vào HĐ. DARK là bang đã từng đứng nhì trong TGN và hiện tại cũng vậy, nhưng trong BXH đua thì chưa được công nhận)

- Chấp nhận!

Nó và hắn trở lại cuộc đua.

- Tất cả các tay đua chuẩn bị! - Joker nói lớn

- Sẵn sàng!

- Bắt đầu - tiếng súng khai cuộc đã vang lên, báo hiệu Cuộc Đua Tử Thần.

Nó dẫn đầu đoàn đua(sân nhà nó đồng thời xếp vị trí 1) với tốc độ kinh hoàng, bỏ xa các đối thủ khác. Các tay đua khác cũng bắt đầu tăng tốc để đuổi kịp Angel Speed (nó). Hắn từ cuối cùng, với tay lái điêu nghệ cũng đang dần vượt qua các tay đua khác. Cuộc đua có vẻ rất hấp dẫn vì thủ lĩnh DARK đang cố gắng lấy lại ưu thế trước kia. Những vòng đua đầu có vẻ rất thuận lợi đối với đoàn đua. Đến vòng 50, nó cho mở các chương ngại vật. Các bang bắt đầu gặp rắc rối khi những cây cầu được mở. Nó phóng hết vận tốc để qua được cây cầu mở, đến gần chỗ mở, nó bóp đầu xe lên, bây giờ xe nó đang bay về phía bên kia ngoạn mục. Nó đã vượt qua một cách dễ dàng. Còn hắn cũng vượt qua nhanh chóng để rồi hắn đã bắt kịp nó. Đường đua giờ chỉ còn nó và hắn, ai sẽ thắng?

10. Chap 7

Cả hai đã bỏ xa các tay đua khác để về đích. Nó đã cho mở các chương ngại vật ở đường đua cuối. Không giống cây cầu mở ở đường trước, lần này nó và hắn phải vượt qua Vực Tử Thần. Từ bên này vượt qua bên kia cũng gần mấy trăm mét, chỉ những ai thật sự là cao thủ mới có thể vượt qua. Qua Vực Tử Thần là về đến đích an toàn không xảy sát. Nó đang tăng hết vận tốc để vượt qua vực. Đây là sân nhà nó và cũng vì cái thoải thuận kia, nó không thể để thua hắn dù đây vẫn là các bang đua ở BXH. Sắp đến VTT, nó tăng hết tốc lực, moto của nó không phải xoàng, thuộc hàng khủng chứ chả chơi, mã lực rất lớn lên đến gần mấy nghìn, nó có thể dễ dàng vượt qua vực và về đích. Hắn thì vẫn ở sau nó, đợi đến vực, hắn mới tăng tốc.

- Tôi sẽ không để anh vượt qua Angel Speed này đâu, Demitri à!!!

Nó đang lên cái dốc ở đầu bên này, đến cuối cùng nó bóp đầu xe lên, giờ nó lại “bay” sang đầu bên kia như lần trước, nhưng lần này, nó dùng Nixtron để đẩy lực sang bên kia nhanh hơn. Lửa từ ống xả bắn ra, nó bây giờ như đang cưỡi moto của Ghost Rider vậy. Hắn không ngờ nó làm thế khi đang ở trên không trung. Gạt chân trống chạm đất làm cho ma sát quá mạnh toé lửa(bạn nào xem Step Up 4 thì màn cuối dùng cái thanh sắt quét dưới đất giống nó bh nè)

- Không bao giờ vượt qua tôi được đâu!

Nó cười nhếch mép rồi tiếp tục về đích. Hắn nhìn thấy nó qua vực một cách dễ dàng, rất khâm phục nó. Bây giờ thì hắn cũng đã qua được vực nhưng không “ngoạn mục” bằng nó.

- Người thắng cuộc là Leader của R.E.B.E.L! - Gin nói lớn khi nó đã chạm vạch đích. BXH bây giờ đã thay đổi nhưng vị trí no.1 vẫn thuộc về nó. Bất bại!

- Về thứ nhì là Thủ lĩnh của DARK, Demitri!

Hắn cuối cùng cũng giành lại vị trí cũ trên BXH, lấy lại được thẻ bang và được hoàn toàn công nhận. Bây giờ chỉ còn cái thoả thuận kia nữa thôi.

- Làm tốt lắm, thủ lĩnh DARK!
- Leader vẫn như vậy, luôn là bất bại! - hắn cười
- Cảm ơn! - nó trả lời bằng cái giọng sắt đá không cảm xúc - Chuẩn bị cho cuộc đua tiếp theo đi!
- Nó đi lên khán đài khu V.I.P, cả bọn đã chờ nó sẵn để ăn mừng.
- OMG! Pha “bứt phá” của chị được em chụp lại rồi nè! - Kin hào hứng giơ 5S ra cho nó xem
- Mà y liều thật đấy! Nhỡ không thành công thì sao? - Zooka vui mừng
- Tao là ai? Em gái của Code thì làm gì có chuyện thua được! - nó vỗ ngực tự hào
- Để anh đua thì bây giờ đã về ngủ rồi! - Code nói

Nếu nói về hacker giỏi nhất của TGN, hacker Code luôn là cái tên đầu tiên trong đầu mọi người. Nó tuy luôn đứng đầu trong BXH bang, nhưng ít ai biết rằng, nếu Code thay nó thì đầu thì kết quả vĩnh viễn là R.E.B.E.L đứng đầu. Code không những giỏi về hacker mà về đua xe, có thể được coi là Vua. Nhưng anh luôn luôn giấu mặt, không ai biết được danh tính của anh. Trước kia khi nó chưa tham gia đua xe thì vị trí no.1 luôn là một khoảng trống, chỉ biết người đứng đầu bằng là người của R.E.B.E.L, không ai biết đó chính là Code, trừ những người đứng đầu và ĐQTN của R.E.B.E.L

- Hì, anh đã lập nên lịch sử giấu mặt của R.E.B.E.L rồi, bây giờ để em còn tham gia chứ! Anh vinh quang suốt rồi còn gì! - nó cười
 - Con nhóc này, chỉ được cái nịnh là giỏi! - Code nhéo má nó. Dù Code đã có Zooka là người yêu, nhưng nó là người rất quan trọng đối với anh, là cô em gái mà anh hết lòng yêu thương và bảo vệ.
 - Em có chuyện muốn nói!
 - Gì vậy? - đồng thanh
 - Bla... blo... bla... blo
 - Thật sao? - đồng thanh + trố mắt
 - Đúng, em sẽ đua một lần nữa!
 - Cố gắng thắng, chúng ta sẽ tham gia vào HĐ. Nhưng nếu hắn đề nghị như vậy, em thấy cũng hơi nghi. Hắn có thể chắc thắng được em thì mới cực mạnh như thế! - Amber nói
 - Đúng đấy chị - Kin
 - Dù sao thì em cũng muốn thử. Nếu thua thì mình cũng không mất gì cả, lại được hợp tác vs bọn họ, bang nhì TGN, cũng đc? - nó ptích
 - Ừm, nhưng thắng tốt hơn! - Code cười
 - Nửa tiếng nữa bắt đầu rồi, Gin, Joker, lấy xe đi!
 - Vâng - đồng thanh
- Trường đua được đóng cửa. BXH đã được công bố: R.E.B.E.L no.1; DARK no.2... còn lại là các bang khác
- Bên trong giờ chỉ còn 2 bên là R.E.B.E.L và DARK. Nó và hắn lại chuẩn bị cho một cuộc đua mới
- Chúc em may mắn! - hắn nói
- Nó chẳng trả lời, đi đến vạch xuất phát.
- Sẵn sàng!
 - Bắt đầu - lá cờ đã được Gin phát lên.

Cuộc đua đã bắt đầu? Lần này, ai sẽ chiến thắng thật sự?
(bạn nào đoán xem ai thắng nhỉ? :)))

11. Chap 8

Sáng sớm hôm sau, Phong đã đi học cùng An và Chi trước nó, một mình nó trong nhà vẫn đang ngủ ngon lành. Bỗng cái 5S của nó đổ chuông

All my life I've been good but now

Ooohhh

I'm thinking "What the hell?"

All I want is to mess around, and I don't really care about

If you love me, if you hate me

You can't save me, baby, baby

All my life I've been good but now whoa "What the hell?"

What, What, What, What the hell?

Nhìn cái tên trên màn hình, nó ngán ngẩm nhăn nhoe

- Tôi đến...

Chưa để hắn nói hết câu, nó tắt máy rồi đi chuẩn bị. Ít ra hắn không gọi nó là "em" nữa, nó dị ứng luôn.

* Nó bắt đầu tăng ga để vượt cái khúc cuối. Hắn cách nó một khoảng không xa, hắn tìm một chỗ thích hợp để vượt nó. Gần đến đoạn dốc, nó tăng ga dần dần vượt cây cầu mở đến Vực(nó cho thay đổi kiểu chướng ngại vật) Như vừa nãy ga hết cỡ để khi qua vực sẽ dùng Nixtron. Nhưng hắn đã bắt được mảnh của nó. Hắn dùng Nixtron khi đang ở trên cầu và vượt nó ngay ở trên cầu và đang qua Vực. Kết quả là...*

Nó xuống nhà với tâm trạng không thể tệ hơn nhưng được che giấu bởi khuôn mặt lạnh lùng kia. Hắn đứng chờ nó nãy giờ, thấy nó bước ra, hắn mỉm cười. Hắn chưa bao giờ cười tươi như hôm nay từ khi hắn trở về.

- Định đứng đây ngắm ai? - nó bắt đầu bực mình

- À... xin lỗi! Đi học thôi! - hắn mở cửa xe cho nó

Ngồi trong xe sát khí nó toả đầy mình, hắn nhìn nó cũng hơi chút rùng mình. Bây giờ hắn mới hiểu lời Nam nói hôm hắn về, không hiểu nhìn mắt nó bây giờ chắc mặt hắn bị cắt đứt thành từng khúc mất!!!

Nó bực mình hết chỗ nói. Nó không hiểu sao nó lại thua hắn như thế. Nó chưa bao giờ thua ai (trừ Phong, thua nhiều đó chị!) trong mọi chuyện, vậy mà hôm qua... Càng nghĩ càng tức!

Hôm nay nó đến trường làm cả trường sock nặng!!! Hotgirl siêu quậy vốn lạnh lùng hôm nay lại đi chung vs hắn(hotboy mới của Royal). Cả trường lấy máy ra bấm lia lịa, mấy con bé tự xưng là Hotgirl đi ra chỗ nó cảnh cáo

- Tránh xa anh Duy ra. Mà không có cửa đâu!

Nó nghe thấy mà nhếch mép cười rồi lên thẳng lớp. Trên lớp cũng không khá mấy, sấm soi rồi xì xào

- Hiazz, khổ thân em. Ai bảo thua hắn!!! - Phong an ủi

- Đúng đấy! Mà chưa thua ai bao giờ mà? - An nói

- Chị Vy, mấy con bé ở đâu tung tin chị vs hắn kia - Kin chạy vào

- Chị sẽ tặng chúng nó quà luôn bây giờ, mấy người đợi tí có trò hay - rồi nó lên phòng tin

Đạp cửa cái “rầm” một phát, nó bước vào trong với “lửa giận” ngùn ngụt, sắc súa cả căn phòng. Trong phòng là những con bé vừa nãy tô son trét phấn ganh ghét nó. Tự xưng là Hotgirl nhưng luôn bị lấp sau cái bóng của nó. Hôm nay có dịp “bật” nó nên con nào cũng vênh váo như con cáo. Nó biết nhưng giả vờ tảng lờ.

- Ai đăng tin? - nó cộc lốc nhưng cũng đầy sát khí. Một con bé hùng dũng bước ra, đồng dặc:

- Tao đây. Sao? Bày trò phá tao đi! Vừa cảnh cáo rồi k nghe hả? nói rồi con bé kia đi đến tát nó một cái(tgiả: OMGờ, con này nảo phẳng hả??!)

Nó cười khẩy. Đánh nó sao? Khônng biết nó tàn nhẫn như thế nào rồi

- Tự tin quá nhỉ?

- Mày đừng tưởng mày trưng cái bộ mặt lạnh lùng là bọn tao sợ mày. Được cái mặt cũng được nhưng không bằng tao, giỏi mấy trò quậy phá. Lạnh lùng như mày ai yêu cho nổi!!! Không hiểu sao anh Duy lại đi chung với loại như mày. Có giỏi thì đánh nhau không? (OMGờ, con bé này mất trí rồi!)

- Đừng trách tôi!

Nói rồi nó tiến lại gần con bé kia, mặt không chút biểu cảm. Đôi Air Max của nó chắc lại bị bỏ vào sọt rồi - nó tiếc rẻ(chị Vy rất thích đi Air Max mà). Con bé kia định giơ tay lên đánh nó nhưng chưa kịp ra tay đã bị nó đạp cho phát vào bụng. Đau đến mức nằm im dưới sàn nhưng nó vẫn không tha, thêm một cái nữa vào mặt rồi con bé kia bất tỉnh, máu chảy đầy sàn, bốc mùi tanh đến khó chịu. Cả lũ tái mét mặt mày, không ai dám ho he.

- Ai tiếp? - nó phũ tay(ẹc, dùng chân mà)

Cả lũ vẫn đứng im, không ai nhúc nhích

- Tất cả ra sân sau. Mang cả con bé kia!

Cả trường đang tò mò xem hội “Hotgirl tự xưng” kia bị Siêu Quậy xử lí như nào. Ngũ Quậy, Gin- Kin và hần thấy nhao nhao thì cũng ra xem có gì hot. Cả lũ ngạc nhiên khi nó đứng trước bọn con gái kia, trong đó một con bị đánh đến ngất rồi. Hần thấy thế chạy xuống chỗ nó luôn, cả bọn cũng theo sau.

(Vũ và Hiểu Anh mình gọi tắt là Gin- Kin nhé. Ở trường hay tổ chức đều thế cả)

Bọn kia tuy bị dọa cho xanh mặt nhưng vẫn còn vênh lắm. Đứng trước toàn trường chúng nó bắt đầu thể hiện

- Mày định làm gì? Giở vài mảnh đập mà cũng đòi đánh được bọn tao. Mày tưởng bọn tao không có võ à?

Ngũ Quậy từ đâu đi đến.

- Các chị biết các chị đứng đâu không? - Chi hỏi

- Sân trường. Sao, ngại đánh nhau à? Hay không biết đánh? Trông mặt chúng mày non lắm, có giỏi ra đánh với bọn tao. Chả hiểu làm được gì mà to mồm. Xinh như hồ ly tinh còn đòi bày đặt! Còn mày là cái *** gì đối vs tao đâu! Phũ tay một phát là vào hòm đấy con! Tí tuổi đòi vênh!- con bé phỏ hội vênh mặt chỉ vào Chi (mạng sống của chị đc tính bằng phút rồi :v)

Chi sock, máu sôi nghìn độ, ngứa chân ngứa tay lắm rồi, dám sỉ nhục Chi thì chỉ có đi du lịch Âm Tào sớm. Quay sang nó thì thấy nó khề gật đầu hiểu ý. Khề cười một cái, Chi đi đến chỗ con bé vừa sỉ nhục nhóc, cười khẩy rồi nói:

- Vào hòm đi!

Dứt lời, con bé kia bị đạp ngay vào mặt, “tra tấn” dã man, không góc đầu lên đc lấy một lần. Chi đánh còn dã man hơn nó nhiều. Nó vừa rồi chỉ là khởi động thôi. Ngũ Quậy nhìn thấy nhưng cũng coi như chẳng có gì xảy ra(mấy anh chị nhìn đánh nhau quen rồi)

- Dừng đi! Không gây án mạng! - Phong nói khi thấy con bé kia sắp k sống đc nữa

- Lôi về, chị mày sẽ xử tiếp! - Chi nói vs Gin

- Dạ - rồi rút đt ra gọi cho đàn em

- Đã đứng ở lãnh địa rồi còn to mồm vênh váo! - An khinh bỉ

Cả trường sock toàn tập khi thấy Chi hành hạ con bé kia. Ngũ Quậ chỉ nổi tiếng về quậ phá, học giỏi(trai đẹp gái xinh nữa ==||) nhưng chưa thấy nói đến bạo lực như thế này bao giờ. Hôm nay được chứng kiến, mà đây chỉ là đánh bình thường, không hiểu ở TGN thì ntn...

Nó lên lớp trước thì hấn kéo vào một góc:

- Sao đánh dã man vậy? Nhỡ xảy ra án mạng...

- Ngũ Quỷ không được gây án mạng ở trường! Thế chỉ là cảnh cáo!- nó trả lời

- Cảnh cáo? Như thế là cảnh cáo? - hấn ngạc nhiên

- Đúng. Muốn xem án mạng, tối đến tổ chức!

- Tối nay là... - hấn ngập ngừng

- Biết rồi! - nó cắt ngang rồi về lớp. Hấn biết là ở TGN, tổ chức của nó và bang của hấn rất tàn bạo, nhưng ở ngoài, hấn chỉ đánh mấy cái để lại thương tích cảnh cáo thôi. Chữ “tan xương nát thịt” như nó cho Chi làm thì... OMGờ!

- Mà này! - nó quay lại - Mai đừng qua đón tôi. Tôi thua không có nghĩa cậu muốn làm j thì làm! Muốn là bạn bè thì cũng đừng có thái quá. Ngầu mai có án mạng thật, tôi không chịu trách nhiệm! - nó quay lưng đi thẳng. Hấn ở sau chỉ thấy rùng mình và cũng hơi vui vui, ít ra nó cũng đã nói chuyện với hấn.

12. Chap I

(Đây là gợi ý giới thiệu về nhân vật cuối cùng... đọc lại chap 5 đã có một cuộc đối thoại của nhân vật này. Những chap kiểu này sẽ là số La Mã)

- Sao rồi? - một giọng nói lạnh lùng vang lên, cô gái cầm li rượu đỏ lắc lắc

- Dạ, 2 con bé của ta đều bị đánh dã man. Bây giờ cả hội không biết đi đâu rồi ạ! - một tên đàn em trả lời

- Ta biết mà! Thôi, đi làm việc của người đi!

- Dạ!

“Cô cũng khá lắm, Leader! Đánh người của tôi. Mối thù ba năm trước... tôi sẽ trả cả vốn lẫn lãi cho cô. Xem R.E.B.E.L còn đứng đầu TGN đc không?”

“Demitri à, chờ em nhé... Anh là của em rồi!!!”

Rượu và máu... hoà vào nhau... trên chiếc váy trắng của cô....

13. Chap 9

10h tối

- Vỵ, em chuẩn bị chưa vậy? - Phong hỏi khi thấy nó ở dưới phòng khách xem TV. Anh vừa đi ra ngoài về
- Anh, ngồi xuống ăn Pizza với em nè! - nó chìa hộp Pizza Hut mới tinh ra trước mặt, hớn hở.
- Không định tối nay đi hả mà bây giờ còn ngồi đây ăn bánh? - ==” (Phong)
- 11h mới bắt đầu mà! - nó vẫn ăn ngon lành
- Hiazz, tí muộn anh không chịu trách nhiệm đâu! - anh cũng ngồi xuống ăn luôn vs nó

Ăn xong 2 anh em lên phòng chuẩn bị.

- Mặc gì bây giờ??! Hôm nay khá là quan trọng... Hiazz... - nó thở dài

Hôm nay, mái tóc của nó được búi cao, tóc nó nhuộm line đỏ nên búi lên màu đỏ đen pha lẫn trông rất nghịch. Nó mặc một cái váy cúp ngực (Ế, chị không thích mặc váy mà! - tgiả cũng k thích váy :D) màu đen tuyền, phần chân bằng vải voan và lớp lưới bông bênh, đeo một cái bao tay hở ngón màu đen(giống kiểu bao tay bắn súng ý). Trên cổ là vòng có chữ R.E.B.E.L. Không đi được giày sneaker nên xỏ luôn đôi cao gót màu đen. Đen toàn tập từ trên xuống dưới(da chị trắng nhá, k đen đâu :v), không trang điểm cầu kì. Nó bây giờ trông rất xinh đẹp và cao quý, chả bù cho mấy phút trước quần short áo phông ngồi ăn pizza!

Phong hôm nay vẫn style bụi bặm, quần bò đen rách với áo phông hip hop, giày Air Max.

- Vỵ ơi, xong chưa? - ở dưới nhà Phong gọi nó
- Xong rồi, em xuống đây!
- Nó đi xuống mà làm anh Phong rớt quai hàm
- Em mặc váy hả? - Phong sock rồi cười sặc sụa
- Biết làm thế nào, hôm nay thôi, em thù váy lắm chứ! - nó xịu mặt
- Đi giày cao gót? - Phong chưa ngừng cười
- Ừm... đau chân đấy nhưng phải chịu thôi!
- Thôi dc rồi, mặc váy em xinh lắm, có sao đâu. Chỉ là khác mọi ngày em bụi bặm thôi!!! - Phong cười
- Hazz... Nói chung là vẫn vướng víu, khôngh chạy nhảy đánh nhau dc! - nó cười tươi
- Rồi siêu quậy! Bây giờ đi được chưa?
- Đi oto hả? - nó ngơ
- Chẳng lẽ em định mặc váy ngồi trên con moto phóng tít mù hả? - lại bắt đầu cười

Nó đấm Phong một cái rồi đi ra xe. Anh em nó tài khoản kéch sù nhưng xe để đi thì “bình dân” lắm. Siêu xe mua về để hết trong nhà trưng bày :v

Ngồi trên con BMW, Phong hỏi nó:

- Vậy là... em định hợp tác với DARK thật à?
- Ừm... thua thì phải chấp nhận. Coi như đây là tốt cho tổ chức đi. Hội Đồng cũng đồng ý rồi...
- Vậy hấn... - Phong ngập ngừng
- Em làm như này là cho tổ chức... Em đã nói với anh rồi... Không tha thứ!

Phong im lặng. Anh định nói gì đó nhưng thôi. Nó thấy im ắng nên bật nhạc lên nghe, phá vỡ cái bầu không khí tẻ nhạt này

- Em thích bài này lắm nè, mới ra đó! - nó bật “Maps” của Maroon 5 (bài này mới ra thật đó, bạn nào lên Youtube nghe nha, hay lắm)
- Maps hả? Bật to lên! - Phong hào hứng (cả 2 anh em đều thích US UK)

I miss the taste of a sweeter life

I miss the conversation
I'm searching for a song tonight
I'm changing all of the stations
I like to think that we had it all
We drew a map to a better place
But on that road I took a fall
Oh baby why did you run away?
I was there for you
In your darkest times
I was there for you
In your darkest night
But I wonder where were you
When I was at my worst
Down on my knees
And you said you had my back
So I wonder where were you
When all the roads you took came back to me
So I'm following the map that leads to you
The map that leads to you
Ain't nothing I can do
The map that leads to you
Following, following, following to you
The map that leads to you
Ain't nothing I can do
The map that leads to you
Following, following, following...

Nó và Code nghe đi nghe lại, chả mấy chốc đã đến biệt thự của Hội Đồng. Bước vào trong sảnh, ở đó đã có rất nhiều người quan trọng ở R.E.B.E.L và DARK. Nhìn thấy Leader và Code, mọi người bỗng xì xào bàn tán, hôm nay trông nó khác quá mà! Đi đến chỗ Zooka và mọi người, ai cũng “há hốc” mồm giống Code vừa nãy nhìn nãy

- OMGờ! Chị mặc... Váy... hãhãhã...? - Amber suýt rớt cằm, may Joker giữ lại
- Mà y có bao giờ mặc váy đâu? Hôm nào quan trọng thì mà mới mặc mà??! - Zooka ngạc nhiên không kém
- Chị mặc váy xinh lắm á! - Kin khen
- Ủm... Đúng rồi đó! - Gin, Joker
- Cảm ơn mấy nhóc! Ta đây không thích mặc đâu nhưng hôm nay cũng quan trọng... đành chịu khổ T_T - nó xị
- Mà... Key đâu? - Nãy giờ chỉ thấy 4 người, thiếu mất Key là đủ Ngũ Quỷ, nó thối mả

- Anh ấy phải ở lại biệt thự làm vũ khí mới. Lần này chất độc trong vũ khí rất khó làm và nguy hiểm. Chưa lần nào thành công! - Gìn nói

- Đừng lo, Key rất giỏi hoá học, chị nghĩ anh ấy không làm hỏng đâu! - nó cười

- Mà cái vũ khí ấy là gì vậy? - Kin thắc mắc

- Hiazz... Chỉ có Ngũ Quỷ biết thôi. ĐQTN phải chờ khi nào hoàn thành!

- Ủi... chán thật. À mà sao Demetri chưa đến nhỉ?!! - Joker bỗng nhiên hỏi

- Ủ đúng đó. Nhân vật quan trọng thứ 2 mà? - Amber thắc mắc

Cả bọn ngó nghiêng một lúc thì thấy hấn đang bước vào với Zick. Hấn hôm nay mặc áo sơ mi đen xắn tay, quần bò tối màu, giày Converse (tgiả: trông đzai lắm á! Nhưng anh không bằng Phong đâu! *Converse từ đâu bay vào mồm tgiả* *mấy anh chị này toàn chơi giày xịn* T_T)

Hấn đi vào cũng đang ngó nghiêng tìm nó thì đèn bỗng tắt và đổi hướng về cầu thang cuối phòng (cái cầu thang vs sảnh bạn nào xem Hắc quản gia thì biết nhé. Mình dốt tả lắm!)

Hội Đồng xuất hiện làm cho mọi người vô cùng ngạc nhiên. Ít có bang nào có phúc được nhìn tận mặt Hội Đồng TGN. Chỉ có những bang thuộc top 5 hiếm hoi lắm mới được gặp vài lần. Hội Đồng gồm 6 chàng trai và một cô gái. Tất cả đều là những huyền thoại ở TGN. Họ có thể là tay đua, thủ lĩnh... nhưng vị trí của họ thì không thay đổi trong suốt thời gian rất dài hoặc có công lớn vs TGN thì mới được gia nhập Hội Đồng.

(Luật mình nói ở chap 6 là luật mà Hội Đồng này ra nhé. Còn luật này là do các vị tiền bối như papa nó đề ra)

Chàng trai đi đầu mở màn tối nay:

- Hôm nay mọi người ở đây là để chứng kiến R.E.B.E.L và DARK hợp tác với nhau dưới sự cho phép của chúng tôi. Mong sau ngày hôm nay, R.E.B.E.L và DARK có thể lớn mạnh hơn, các thủ lĩnh sẽ cố gắng trở thành một trong những người của Hội Đồng!

Sau câu nói là những tiếng vỗ tay đều đều. Nó cảm thấy hấn đề ra chuyện này cũng không có gì nguy hiểm nhưng nó vẫn nên đề phòng thì hơn

Cô gái duy nhất của HĐ tiến lên và nói:

- Bây giờ mời 2 thủ lĩnh lên đây! Chúng ta sẽ tiến hành luôn bây giờ!

Nó và hấn bước đến cầu thang. Đi đến đâu là người tản ra cho 2 vị thủ lĩnh này đi đến đó.

Hấn lên trước nó. Nhìn thấy nó hôm nay, hấn sững sờ. Nó quá đẹp! Đôi mắt sapphire kia một lần nữa hút hồn hấn mất rồi! (tgiả: OMGừ ==")

Nó nhìn hấn, không mấy may một chút cảm xúc (Chị thì ngược lại với anh quá ha! :v)

- Đây là Hợp Đồng của TGN. Điều quan trọng nhất là nếu trong 2 bên, có một bên phản bội thì Hợp Đồng sẽ bị phá hủy. Đồng nghĩa với việc sẽ gây chiến để giải quyết. Bên bị phản bội sẽ có lợi thế là được Hội Đồng giúp đỡ một phần nếu cần! Cả hai đã hiểu rồi chứ? - cô gái nói

- Vâng! - đồng thanh

- Vậy bây giờ hãy kí vào đây! Dưới dấu hiệu của bang!

Dấu hiệu của DARK là hình tam giác vs chữ DARK. Dấu hiệu của R.E.B.E.L là mã vạch với ẩn số. Kí xong, cả hai bắt tay nhau như đồng minh

- Vậy là đã chính thức! Chúc mừng cả hai! - cô gái nói

- Bây giờ vào trong sẽ có tiệc! Mời mọi người - cô gái nói. Hấn cùng mọi người vào bên trong

Nó đi lên tầng. Vào căn phòng có cánh cửa là con Phăng Teo. Hội Đồng đang chờ nó

- Chào anh chị!

No.1: Lord - đứng đầu Hội Đồng

No.2: Rose - cô gái duy nhất, nắm giữ 7 lá bài của HĐ và một lá bài vô chủ

No.3: Highness - quân sư đặc biệt

No.4: Demon - tay đua huyền thoại

No.5: Phantom - mặt nạ hoàn hảo

No.6: Wine - ly rượu đỏ thắm

No.7: Trick - nhà ảo thuật (anh trai Joker)

Demon mỉm cười ôm nó

- Đã lâu rồi không gặp em. Em ngày càng xinh đẹp đấy, Hải Vy à!

- Cảm ơn anh - nó nháy mắt

- Hải Vy à, để anh tặng em một món quà nhé! - Trick “hoá phép” ra một bông hồng đỏ gài lên tóc nó

- Bây giờ mới xinh nè - Hiness

- Mấy anh đừng có trêu em tôi nữa! Mòn hết nhan sắc của nó rồi! - Rose giải vây cho nó

- Hì, mấy anh vẫn chưa bỏ được tính trẻ con ý mà!

- Thôi được rồi. Mọi người ngồi đi - Lord ra lệnh

- Yes, my Lord! - đồng thanh

Ở phòng tiệc

- Leader đâu rồi nhỉ? - Zooka gọi nó mãi chẳng được

- Hôm nay nó bảo anh là về trước rồi. Chắc tại đôi giày... - Code nói

- Ồ ha. Chị ý chắc không chịu đc đâu. Ghét giày cao gót nhất mà - Kin

Trong khi đó hần cố gắng tìm nó. Hôm nay tâm trạng hần rất tốt. Hần muốn gặp nó ngay bây giờ. Hần đi ra ngoài vườn hít thở, phòng tiệc không có gì đặc sắc lắm. Nó thích ngồi một mình nên ở những nơi như này rất có thể có nó... Nhưng không phải hôm nay...

Phăng Teo

- Vậy là em thua sao? - cả phòng ngạc nhiên, đặc biệt là Demon. Anh là người dạy Code và nó đua moto. Kỹ thuật và chiến thuật đều rất hoàn hảo. Nhưng có vẻ Code biết nghe lời hơn nó

- Vâng - nó ỉu xiu

- Vậy là thoả thuận đc lập ra? Tiếc nhỉ? - Wine chẹp miệng tiếc rẻ

- Anh chưa hiểu sao em lại đồng ý hợp tác với DARK??! - Hiness thắc mắc

- Em nghĩ thắng được hần. Với cả kể cả có thua thì bây giờ tổ chức R.E.B.E.L đã tăng thêm lực lượng rất mạnh rồi! Bang đứng nhì TGN... được đấy! - nó trả lời

- Hiazz... em vẫn như ngày xưa, Hải Vy! - Demon thở dài

- Có lẽ em cần tập luyện thêm - Phantom - Demon cho dựng Vực Tử Thần quá bình thường!

- Đúng rồi! Demon, thiết kế cái khác đi - Wine phẩy tay

- Lại đến tay mình - Demon lăm bầm

- Có lẽ hỏi điều này em sẽ khó xử nhưng... em đã tha cho hần rồi sao mà đồng ý thoả thuận? - Lord hỏi nó

Cả Hội Đồng im lặng chờ đợi câu trả lời

- Em không bao giờ tha thứ cho hắn!
- Vậy sao em đồng ý? Nội dung bản Hợp Đồng em đã biết trước? - Rose thắc mắc
- DARK có kẻ ném đá giấu tay!
- Sao? - Lord ngạc nhiên
- Em chưa chắc là người của DARK nhưng có một người em vẫn chưa tìm ra có liên quan đến DARK!
- Có cần anh giúp không? - Phantom
- Tự em tìm hiểu sẽ thú vị hơn. Em chắc chắn quen CÔ GÁI NÀY!
- Cô gái?!! - đồng thanh
- Đúng vậy!

14. Hội Đồng Mafia

(đây là phần giới thiệu chi tiết nhé)

No.1- Lord- đứng đầu Hội Đồng: là người đầu tiên Hoàng gia thu nạp về trong TGN. Đẹp trai theo phong cách hơi lạnh lùng. Thông minh và quyền lực nhất HĐ. Rất ít khi giết người và xuất hiện hắc hoi. Một khi giết người thì trở thành hư vô ngay lập tức.

No.2- Rose- cô gái duy nhất: người cuối cùng được Hoàng gia thu nhận. Xinh đẹp như nó nhưng có phần nhẹ nhàng hơn. Dù là người cuối cùng nhưng bộc lộ khả năng xuất chúng nên được tin nhiệm lên no.2. Là người rất quan trọng trong HĐ, nắm giữ 7 lá bài tương ứng với 7 người và 1 lá bài vô chủ.

No.3- Highness- quân sư đặc biệt: đẹp trai theo kiểu lãng tử nhưng cũng vài phần giống Lord. Thông minh nhất trong HĐ, luôn nghĩ ra nhiều kế hoạch và chiến thuật thâm hiểm.

No.4- Demon- tay đua huyền thoại: đẹp trai, phong cách ngỗ nghịch, bụi bặm. Thông minh, tính cách nóng nảy, nhưng đôi khi trẻ con. Là tay đua kiệt xuất, luôn thắng trong mọi cuộc đua. Sư phụ đua xe của nó và Phong. Có bộ sưu tập xe đua và siêu xe lớn nhất HĐ. Giết người tùy hứng. (tgiả thích anh này nhất đó, nhưng không hiểu tại sao ==”)

No.5- Phantom- mặt nạ hoàn hảo: đẹp trai theo phong cách bí ẩn. Có nụ cười ma mị, luôn có một chiếc mặt nạ đen trắng trên mặt (trừ khi ở HĐ). Thông minh,giết người nhưng không bao giờ xuất hiện, được mệnh danh là “sát thủ bóng ma”.

No.6- Wine- ly rượu máu: đẹp trai phong cách hoang dã (tgiả cũng k hiểu xì tai này, viết bừa). Thích màu đỏ đen, chỉ thích uống rượu đỏ. Chế tạo vũ khí độc được rất giỏi (hơn Minh). Giết người bằng súng chất độc.

No.7- Trick- nhà ảo thuật: đẹp trai theo phong cách nghịch ngợm (giống Chi) Mày mò học ảo thuật để giết người. Vũ khí ưa thích là bài Poker, lá Phăng Teo (Joker) (anh trai Hoàng)

Tất cả đều là người của Hoàng gia, con nuôi trung thành của papa nó. Coi nó và Phong như em ruột, dạy dỗ cả hai rất cẩn thận và nghiêm khắc.

Không ai có thể thấy được mặt thật của HĐ (trừ nó và Phong).Tất cả đều mang một chiếc mặt nạ tinh xảo (đbiệt là Phantom). Một khi giết người thì nạn nhân bốc hơi không một dấu tích

15. Chap 9 (continued)

(Chap này có đoạn đầu hơi “sến” á! Đừng ném đá ^__^)

Đi xuống tầng sảnh thì vắng tanh vắng ngắt, nó liền nghĩ đến khu vườn hoa hồng sau biệt thự.

- Đau chân quá!!! - nó tháo đôi giày ra rồi đi chân trần vào vườn. Đi trên cỏ thoải mái gấp mấy lần đôi giày cao gót kia!

Khu vườn về đêm càng lung linh nhờ ánh đèn được lắp xung quanh lối đi. Nó chạy đến xích đu cạnh bồn phun nước, nơi có nhiều hoa hồng nhất và cũng là nơi nó thích nhất.

Hắn đi loanh quanh khu vườn rồi thấy cánh cổng bằng hoa hồng ở đằng sau biệt thự. Đẩy cửa bước vào là một khu vườn hồng lộng lẫy theo kiểu Hoàng Gia. Đi trên con đường với ánh đèn vàng phủ theo bước chân, hắn nhìn thấy bồn phun nước. Theo cảm tính hắn nhìn quanh... hắn đã thấy nó

Nó nằm trên chiếc xích đu, mắt nhắm nghiền. Hắn nhìn mà không khỏi xao xuyến

- Còn nhìn hả? - nó bất chợt lên tiếng

- À... xin lỗi... tôi không cố ý! - hắn ngượng

- Làm gì ở đây vậy?

- À... đi dạo thôi! - hắn trả lời

- Đi chỗ khác!

Hắn không nói gì, tiến lại chỗ nó. Ngồi xuống cạnh chỗ nó nằm, hắn lại ngắm nó

- Tôi xinh quá hay sao mà cậu nhìn mãi vậy? - nó cảm thấy khó chịu, nói toẹt ra luôn

Bị nói trúng tim đen, hắn bất giác đứng lên, ngại ngùng

- Xin lỗi. Tại lâu lắm... tôi mới thấy cậu... mặc đẹp như hôm nay! - hắn không thể nghĩ ra một câu hợp lí hơn

Lại vậy! Nó ghét vậy lắm rồi!!!

- Sẽ không có lần thứ hai đâu! - nó đứng dậy bỏ đi thì hắn cầm tay nó giữ lại

- Làm gì vậy? - nó khó chịu

- Ở lại đi!

- Tại sao?

- Đếm sao kia! - hắn chỉ lên trời (anh bí lí do rồi hả?)

- Tại sao phải đếm với cậu? - nó hỏi

- Đếm một mình chán! - hắn cố gắng nghĩ ra một lí do

- Không! - nó bỏ đi. Lần này hắn kéo nó lại và... ôm nó

- Bỏ ra! - nó ra lệnh

- Không! - hắn vẫn ôm nó - Đừng đi!

Nó bất chợt tóm lấy cổ hắn bóp thật chặt. Nó kéo hắn lại gần nó, cách nhau mấy cm (kiểu sắp kiss ế :v) Ghé sát tai hắn, nó thì thầm:

- Không biết nghe lời à? - giọng nó đầy sát khí

- Hải... Vy... bỏ ra đi...! - hắn cố gắng nói

Hắn sắp hết không khí rồi (yên tâm, anh này còn sống dai lắm. Tgĩa chưa cho chết đâu). Đôi mắt sapphire kia nhìn thẳng vào mắt hắn, rất... rất gần, tim hắn đang nhảy loạn xạ!!!

- Tôi nói cậu không nghe, tại sao giờ cậu nói tôi phải nghe? - nó móc

- Xin lỗi... tôi...

Nó bỏ hẳn ra, ho sặc sụa(chị bóp cổ chặt quá, giết người đó). Nó quay người bỏ đi, nói vọng lại:

- Tên tôi... không phải Hải Vy!

Hắn nhìn nó bỏ đi, đầu óc quay cuồng mà tim vẫn đập loạn xạ(uống thuốc trợ tim đi anh ơi! :v)

Ở một góc khuất, có hai người đã nhìn thấy, họ khẽ mỉm cười: “Em khá lắm, Hải Vy!”

(biết là ai không??! ai mún hỏi inbox nhá)

Nó đi ra bãi đỗ xe, ngồi chơi game chán rồi gọi cho Amber:

- Alô, vụ sáng nay? Tiếp không nhóc?

- Có chị. Chị đang ở đâu? - Amb hào hứng

- Bãi đỗ xe - nó trả lời

- Ok chị! - Amb cúp máy

- Sao vậy? - Kin hỏi

- Vụ sáng nay. Đi xử tiếp! - Amb

- Ok - đồng thanh

Nó đứng ở bãi đỗ đã thấy cả lũ đi ra

- Em ở đâu nãy giờ vậy? Anh không tìm thấy! - Code hỏi

- Em ở trong vườn hồng kìa! - nó chỉ trỏ

- Tiệc tàn rồi, chán quá. May lại có trò tiếp - Zooka

- Joker, Gin, gọi cho đàn em chưa? - nó hỏi

- Rồi chị. Bây giờ đến biệt thự luôn! - đồng thanh

- Được, đi thôi! À... Joker này...! - nó bỗng gọi Joker

- Dạ??!

- Anh trai em gửi em cái này! - nó đưa cho nhóc bông hoa hồng trên đầu

- Lại trò cũ - nhóc cười

- Hoa đẹp đấy - Kin khen

- Mai tôi mua cho bà còn đẹp hơn! - Gin

- Không hoa nào đẹp bằng hoa của nhà ảo thuật đâu! - Kin nói. Mặt Gin tối sầm luôn á!!!

-Haha... ông không bì được anh tôi đâu!!! - Joker cười lớn

- Thôi, trêu nó đủ rồi! Cả ba ông bà nhanh lên đi - Amber giải vây cho Gin

Trên đường có 3 con siêu xe đang đi với tốc độ kinh hoàng. Đường đêm vắng vẻ càng thuận tiện cho chúng nó

Đến biệt thự R.E.B.E.L, việc đầu tiên nó làm là: ...thay quần áo! (tgiả: Mặc váy thêm tí xịu nữa chị Vy cho hoả thiêu cái váy luôn. Vy: Đúng rồi đấy! Bh đi hay ở lại chị đãi món high heel? tgiả: giày chị xịn hông? E toàn ăn giày xịn á! Vy: *sát khí* tg: ...! ắc ầu!!!)

Bây giờ nó vô cùng thoải mái tự do chạy nhảy, đánh nhau tùy thích... k lo nhìn trc nhìn sau... bla...bla

Đi vào trong đường hầm dẫn tới kho vũ khí phụ

Nó cho Amb toàn quyền xử lí. Bỗng nó thấy:

- Các người do ai cử đến? - nó bắt chợt hỏi
- Chị... đây là nữ sinh trường mình mà??! - Kin, Amb thắc mắc
- Không, nhìn kia! - Code phát hiện ra hình xăm của DARK ở tay bọn con gái
- Là của DARK? Sao lạ vậy? DARK chưa bao giờ kết nạp con gái vào bang mà? - Zooka thấy có sự bất thường
- Đúng vậy. Trước hết, xử nó đi đã, nhưng đừng để chết. Chúng nó chắc cũng giống bọn ở Red hôm trước thôi!
- Xử luôn đi! - Kin nói
- Dạ! - đàn em

Nó đi lên phòng gọi cho Zick

- Tối biệt thự R.E.B.E.L. Tôi có chuyện cần hỏi!
- Mà gọi tên đó tới làm gì? - Zooka
- Dù gì thì cũng đã hợp tác, nên làm rõ một số chuyện thì hơn - nó
- Ủ... tao chưa bh thấy DARK có con gái trong bang cả. Nhg hình xăm này lại là của DARK. Tao nghĩ... đây là hình xăm giả. Có ai đó bày trò chia rẽ vụ hợp tác này! - Zooka suy luận
- Cũng có thể... Trước hết, hỏi Zick đã!

15' sau, Zick đã có mặt ở R.E.B.E.L

- Cô gọi tôi có chuyện j?
- Cần hỏi vài điều. Đi theo tôi!

Vào tối kho, nó đưa Zick đến chỗ bọn ở quán Red hôm trước

- Đây có phải người của DARK k??! - nó hỏi
- Không! - Zick
- Tại sao lại có hình xăm DARK? - nó chỉ vào chỗ duy nhất còn nguyên vẹn làm bằng chứng. Xác đã bị phanh thây hết rồi
- Tôi không biết những tên này. Dù nhiều đàn em nhưng các nhánh luôn đc quản lý chặt chẽ, không thể có kẻ giả mạo được! - Zick đáp

Nó kể lại sự việc ở Red cho Z nghe

- Thật sự, tôi không ra lệnh gì hết. Đây chắc chắn là mạo danh DARK. Kiểm tra biểu tượng là biết ngay! - nói rồi hất tiếng đến xác mấy tên đó soi xét hình xăm
- Đây là giả mạo. Biểu tượng của DARK ở vòng tròn có chữ viết tắt tên của thủ lĩnh rất nhỏ. Chỉ người trong bang mới biết ở đâu. Vì hai bên đã là một nên tôi sẽ chỉ cho cô vị trí. Lần sau gặp... thì biết rồi đấy! - hất cười
- Được rồi. Còn một việc nữa... - nói vs Zick - Xử lí mấy cái xác đi - nói vs đàn em. Nó dẫn Zick qua phòng mấy con bé kia.
- Anh chưa bao giờ cho con gái vào bang đúng không? - nó
- Ừm...
- Dấu hiệu của DARK! - Code chỉ

- Sao lại...! Tôi sẽ xem xét lại các nhánh. Chuyện này... thật sự chưa từng xảy ra. Có thể có kẻ ngấm phá hoại mối quan hệ của 2 bên. Xin lỗi vì rắc rối - Zick

- Xem lại cách quản lý của anh đi! Còn bh... - quay ra hội kia - Các người có biết ai sai các người tới k?! - nó hỏi

- Tôi không biết. Tôi là người của... - bỗng con bé im bặt

- Sao? - nó bắt đầu bực mình

- Tôi k thể nói đc! Chủ nhân sẽ giết tôi!

- Nói hay không, cô cũng chết dưới tay tôi. Nếu bây giờ chịu mở mồm khai ra thì may ra chết nhẹ nhàng hơn... - nó chìa súng vào đầu con bé - Sao nào?!

- Tôi... không thể nói đc. Có chết thì các người k thể biết đc j đâu!

- Nói trước là tôi không hay dùng súng, bắn trượt tim vào đầu tôi k chịu trách nhiệm. Thiện xạ của tôi bận mất rồi! - nó lên đạn

- Đừng... xin cô... thật sự tôi không nói đc... Nhưng...

- Sao?

- Chủ nhân tôi nói... Cô ấy... là...

- Đừng, chủ nhân đã dặn đúng thời điểm mới nói ra thân phận. Trò chơi chỉ mới bắt đầu. Giờ đã bị bắt, hãy coi như chết để tỏ lòng trung thành với cô ấy! - một con bé khác nói

ĐOÀNG... ĐOÀNG... ĐOÀNG...

- Nếu các cô muốn! - nó ra tay

Về phòng chính (Zick về DARK rồi nhé)

- Zooka, Amber cho ĐQTN tập luyện đi, Key sắp làm xong vũ khí mới rồi. Code, anh hãy hack máy chủ của DARK, em nghi có gì đó mờ ám trong việc này - nó ra lệnh

- Gin, Kin!

- Dạ?

- Chuyển sang cùng với Joker đi!

- Sao ạ? - đồng thanh G, K, J

- Chị... chị cho “đánh thức” sao? - Joker ngạc nhiên

- Đúng vậy. Hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ đi. Gin và Kin sẽ giúp em!

- Như... bọn em chưa được học... - đồng thanh

- Joker sẽ dạy hai nhóc. Nó rất có tài đấy! - Code nói

- Vâng! Bọn em sẽ cố gắng hết sức!

- Sao lần này em cho chuẩn bị toàn “vũ khí tối thượng” vậy? - Code

- Cô ta nói: “Trò chơi chỉ mới bắt đầu”

16. Chap 10

Sáng hôm sau

Hắn dậy sớm hơn bình thường, đơn giản vì đêm qua hắn... bị “đau tim” không ngủ đc. Hắn cứ nghĩ mãi lúc nó nhìn hắn.

Ba năm trước, vì đôi mắt đó, hắn yêu nó. Đôi mắt shapphire hút hồn bất cứ ai nhìn vào, nó như xoáy sâu vào tâm hồn người khác. Đôi mắt ngày xưa luôn vui vẻ, thu hút. Còn bây giờ lạnh lẽo và đáng sợ... Nhưng hôm qua, đôi mắt hắn nhìn thấy là đôi mắt của ngày xưa...

Trong khi hắn nghĩ ngợi lung tung... ở biệt thự nhà nó, có người vẫn đang say giấc trên giường. Đêm qua về muộn nên hôm nay nó ngủ nướng luôn (may hôm nay ngày nghỉ) mặc kệ có động đất sóng thần...

Và bây giờ nó đang gặp động đất “thật sự”.

- Dậy mau, nhóc, dậy!!! - Phong cố gắng lay nó dậy

Đáp lại lời Phong, nó trằm chằm kín mít

- Nhóc đừng để anh dùng biện pháp mạnh nha! - Phong cảnh cáo

- *Im lìm*

- Cầu trời khấn phật nó không giết con! - Phong nói xong thì nó cũng lăn quay ra đất

Nó bực mình, sát khí toả ra vs sức nóng nghìn độ (may là đang ngái ngủ k a Phong bị lườm cho nát lun *gối từ đâu bay vào mặt tgiả*)

- Nè, e k định dậy hả? Hôm nay hẹn Ngũ Quậ đi chơi mà h còn trằm chằm là sao? - Phong nói luôn

- Ờ... ờ... e quên á... hôm qua về muộn... - nó đứng dậy đi vào nhà WC

Nói là đi chơi, thực chất là đi xem xét tình hình

10' sau, anh em Hoàng gia đang vi vu trên 2 con đen đến nhà Minh

- A, chị Vy kìa. Đến muộn nha! - Chi nhanh mồm

- Hiazz... An à, lần sau em “oanh tạc” nó nhá. Anh gọi một lần mà tốn mấy trăm calo... - Phong thở dài

- Nè... nè... gọi em khổ thế à??! - nó

- Thôi, chuẩn bị có chiến tranh bây giờ. Anh yên tâm, trị con “sâu ngủ” này dễ ý mà! - An tỉnh quái

- Nè... nè... định hứa nhau cho em ra rìa hả? Hứ... yêu nhau quên lun em mà!!! - nó giận dữ

- Đâu có. Yêu cả hai chứ! Em gái anh vẫn là nhất! - Phong ôm cả hai

- E hèm... Cắt! Tụi này k thích xem phim tình cảm gia đình đâu! - Minh, Chi đồng hăng

- Ok... Bây giờ cho mọi người xem đi! Cậu chế tạo xong vũ khí chưa? - Phong thay đổi thái độ

- Khung súng đã xong. Nhưng... đạn độc được... rất khó để sử dụng

- Tại sao? - nó hỏi

- Chất độc khi pha chế, không giết được nạn nhân luôn. Còn nếu để để đặc, giết chết trong tic tac thì khó đổ vào ống đạn. Dễ làm hỏng đạn trước khi bắn. Vì thế người bắn có thể gặp nguy hiểm vì chất độc dễ trào ra ngoài - Minh giải thích

- Chỉ cần làm phần khung chắc chắn thì đâu có sao? - Chi thắc mắc

- Dù chắc chắn là loại tốt nhất nhưng nếu em bắn với chất đặc, trào ra ngoài thì dễ hỏng súng. Chất trào ra phản ứng với vỏ súng, bốc hơi lên thì mình là người chết trước. Tgian phản ứng là 3' - Minh

- Không còn cách nào sao? - An

- Hiện tại... thì chưa. Nếu mỗi súng ba ống đạn, bắn nhanh liên tục thì tốn chất độc để sản xuất nhưng chúng ta sẽ không nguy hiểm

- Lần này... có nên hỏi anh ấy không? - Phong ngập ngừng

- “Anh ấy”... tạm thời thì chưa... Minh, anh cứ tiếp tục thử nghiệm. Nếu không có cách khả quan hơn, lúc đó sẽ hỏi... - nó trả lời

- Thôi được. Anh sẽ tiếp tục làm thí nghiệm. Mẫu đầu tiên, em giữ đi! - Minh đưa cho nó chiếc súng thử nghiệm đầu tiên. Thân súng khắc nổi chữ R.E.B.E.L

- Đêm nay, khung súng và ống đạn sẽ được chuyển về từ tập đoàn nhà An. Em đi lấy cho anh nhé. Kho vũ khí M.2 ngoài biệt thự. 11h - Minh nói tiếp

- Được thôi, em sẽ đi. Bọn em về! - ngoắc cả 3

Bên ngoài

- An, Chi. Đến chỗ ĐQTN đi. Tao muốn xem tập luyện

- Ok

2 con đen và một chiếc Auto Martin lao đi trên đường để đến khu tập luyện của ĐQTN

Khu tập luyện của chúng nó nằm ngoài thành phố, trong khu rừng nhân tạo làm vỏ bọc cho khu tập luyện đồ sộ. Khu tập không khác gì nhà tù với tường thép bao bọc và rất nhiều kẽm gai trên tường. Thiết bị nhận dạng 100 người của đội và Ngũ Quỷ được đặt ngay trên cổng tường thép. Chỉ người của R.E.B.E.L có dấu hiệu mã vạch khớp với hệ thống, cửa sẽ tự động mở

Nó bước đến và vén tóc sang một bên. Laze xanh quét mã vạch không số của nó: chấp nhận. Riêng nó và Phong có mã ngầm nên không có số trên hình xăm

An và Chi mã số trên hình xăm là ngày sinh và một dấu sao ngầm

- Đội quân đã vào trong hệ thống luyện tập thi đấu chính thức chưa? - nó hỏi An

- Bây giờ mày sẽ được chứng kiến đàn em của mày dưới tay tao huấn luyện! - An cười rồi mở cửa đường hầm

Một khi vào trong đường hầm thì chỉ có ánh sáng cuối hầm dẫn đường. Tập luyện trong bóng tối giúp cho phản xạ nhạy hơn để chiến đấu nhanh nhạy khi ở TGN

- Wow... được đấy An!

Trường tập không khác gì đấu trường thép. Tất cả vũ khí và bẫy đều được thiết kế vô cùng khéo léo và sắc bén. Đặc biệt, chỉ có 1 bóng đèn duy nhất trên đỉnh trần nhà

Nó bước vào sân đấu và tất cả đèn quanh tường bật sáng

- Leader! - 100 lính xuất sắc đang cúi chào nó

- Ok. Rất lâu rồi ta không đến xem mọi người tập luyện. Đây là thời khắc cho mọi người trở tài của mình!

- Amber, bật hệ thống luyện tập thi đấu chính thức!

Sàn đấu mở ra hai bên. Từ dưới hiện lên “Cỗ Máy Thần Chết”

- Đứng để ta thất vọng! - nói rồi cả 4 ngồi xuống thưởng thức

- Yes, Leader! - ĐQTN hô to rồi đi vào Cỗ Máy

...

- Khá khen cho các người không làm phụ lòng ta và Ngũ Quỷ! Màn trình diễn rất tốt. Tiếp tục phát huy! - nó

- Yes, Leader!

- Tiếp tục tập luyện đi! - Zooka

Bên ngoài

- Ok, bye! - nó và Phong chào Chi rồi phóng xe đi

.

- Giờ đi đâu? - nó hỏi Phong

- Đến biệt thự! - Phong nói rồi phóng xe đi

.

- Anh định làm gì? - nó vào phòng chính

- Chắc chắn máy chủ của DARK có lỗi bị mã khoá. Có thể chúng ta sẽ tìm được gì đó! Có thể kẻ mạo danh Zick ở trong đây - Phong mở chiếc IMac ra xem

Lần mò một hồi lâu, phát hiện ra rất nhiều file có thông tin quan trọng của DARK, anh em nhà nó cũng phát hiện ra một file bị mã khoá

- Anh mở được không? - nó hỏi

- Trong này chỉ có 1 tập tin duy nhất... Việc mở ra là quá dễ dàng đối với anh. Quan trọng là em có chắc chắn muốn xem không? - Phong hỏi nó

- Tất nhiên là... - nó chột khựng lại

- Em đừng suy nghĩ nông cạn như vậy. Thực sự em muốn biết? Hay đó chỉ sự tò mò nhất thời? Điều em sắp được nhìn thấy có thể khiến em đau khổ... lần nữa. Lúc đó hối hận cũng không kịp!

- Được rồi! Anh đừng nói nữa! - nó cắt ngang

- Tự tìm hiểu... sẽ tốt hơn! - anh copy phần file vào USB - Khi nào cần, anh sẽ mở!

- Ok, em quá hấp tấp rồi. Em sẽ tự tay mình làm! - nó cười

Phong mỉm cười rồi đi ra xe

- Tôi sẽ sớm tìm ra thôi, Demitri! - nó thầm nghĩ

Tối 10h30

Sapphire's calling

- Có chuyện gì vậy? - hấn hỏi

- Qua nhà tôi! Đi oto - nói rồi nó tắt máy

Bộ não hấn chưa kịp "loading" hết! (Thiếu năng hả? *iPhone 5S từ đâu bay vào mặt tgiả* Oa oa, giàu rồi! *quên luôn đau*)

15' sau, hấn có mặt trước cửa nhà nó với con Roll Royces. Nó bước ra với quần áo zăn zi cùng boot chiến binh

- Sao phải đi oto? - hấn thắc mắc

- Tôi lái! Đi cướp hàng! - nó nhấn ga chạy luôn

Đến khu lấy hàng

- Không có cớm sao? - hấn thấy lạ

- Không. Nhưng có bang khác! - nó mở cốp lấy bao tay và súng

- Sao Code không đi cùng?

- Bận rồi!

Hắn không hỏi nữa

Im lặng...

Nó và hắn chờ cho đến khi xe hàng đến. Xác định là dấu hiệu của tập đoàn nhà An, nó mới đi ra lấy hàng

- Có bao nhiêu? - hỏi đàn em

- 100 khung và 200 ống đạn! - đàn em

- Về đi!

- Dạ. À nhưng Fakr sắp đến rồi đấy ạ. Thế em mới được lệnh của Key đến sớm! - đàn em

- Được rồi về đi. Ta biết rồi

Nó chất đồ lên xe hắn

- Về kho M-2! - nó ra lệnh

Bỗng nó nghe thấy tiếng moto từ xa

- Đứng lại đó, Leader. Số súng đó là của bọn tôi! - tên đi đầu khệnh khạng

- Nằm mơ đi! - nó ra hiệu cho hắn - Chạy!

Giờ thì hắn và nó đang bắn tốc độ trên đường. Đằng sau bọn Fakr vẫn đuổi theo sát nút. Bỗng đằng trước chúng đã có hội khác đứng chắn. Bị bao vây rồi!

- Bỏ cuộc đi, Leader!

- Đánh thôi! - nó nhảy ra ngoài

Dù không phải thiện xạ song nó vẫn giết được hết bọn đàn em của Fakr. Hắn thì chẳng gặp khó khăn gì xử lý bọn ở trên mặc dù chẳng dùng đến súng

- Khá lắm, Leader. Lướt thôi! - tên đó tiến đến nó

Nó và tên cầm đầu xông vào đánh nhau. Hắn biết nó không thích hắn dây vào nên hắn chỉ đứng chờ nó thôi

Tên cầm đầu đang thất thế thì rút súng ra. Nhưng chưa kịp thì nó đã phi ngay con dao thủ sẵn trong người vào bụng hắn. Khẩu súng rơi xuống và tên đó cũng ngã. Dao đã tẩm độc của Minh, nhưng đã pha chế

- Ai sai các người đến? - nó hỏi

- Một... cô... gái... - tên kia hộc máu mồm. Độc đã ngấm

Nó bỏ vì đã biết câu trả lời. Nhưng...

ĐOÀNG... ĐOÀNG...

- HẢ! VY!!! - hắn chạy đến chỗ nó

Máu ở vai nó đang chảy xuống cùng vết đạn ở chân

- Cái quái gì... Máu sao? - nó sờ vào vai mình rồi quỵ xuống

Hắn ôm nó vào lòng

- Em không sao chứ? - hắn bế nó lên

- Không ... sao... - nó ngất đi. Nó mất máu quá nhiều

- Đừng lo. Tôi sẽ đưa em về! - hắn ôm chặt nó vào lòng rồi phóng ga hết cỡ

Hắn biết rằng... máu của nó rất khó đông lại... Một khi mất máu quá nhiều thì...

17. Chap Ii

- Cả băng Fakr chết hết rồi sao?

- Dạ, thưa bang chủ - đàn em

- Thế còn cô ta? - cô gái hỏi

- Cô ta bị bắn 2 phát. Nhưng có ai đó đã ôm cô ta đi ngay lập tức. Hình như là Dem...

Choangg...

- Ra ngoài! - cô gái hét lên

Tên đàn em vội vàng chạy ra không dám ngoái lại

- Con ranh! Đáng lẽ mày phải chết chứ! Anh cứu cô ta sao Demitri? Tại sao chứ? Sẽ không ai cứu được máu của mày đâu! ...

18. Chap 11

- Cô ấy bị bắn và... mất máu! - hấn nói trong điện thoại

- Sao? Mất máu? - Phong lo lắng

- Hiện đang cấp cứu rồi. Có phải... máu của cô không đông lại đúng không?

- Đúng vậy. Một khi mất máu thì mất rất nhiều và khó cầm được. Cậu đang ở đâu... - Phong vội vàng

- Bệnh viện Hoàng gia! - hấn tắt máy

Người hấn hiện giờ khắp nơi dính máu đỏ thẫm. Đầu óc hấn hoang mang và lo lắng cực độ. Đã có một lần nó bị chảy máu quá nhiều vì bị chém vào tay trong lúc đánh nhau. Rất may hồi đó vết thương còn nhẹ nên không sao. Nhưng mất nhiều đến mức ngất như này...

- Duy, cô ấy sao rồi? - An và Ngũ Quỷ từ đâu chạy đến cắt đứt dòng suy nghĩ của hấn

- Chị ấy sao rồi anh? - Chi gấp gáp

- Bình tĩnh để cho cậu ấy nói đi! - Phong dù sốt ruột nhưng vẫn giữ bình tĩnh

- Cô ấy bị bắn hai phát ở vai và chân. Thực sự tôi không hiểu sao lại mất máu đến mức ngất đi như thế? - hấn kể

- Ai đã làm chuyện này? - An bỗng lạnh lùng

- Fakr, một bang nhỏ - hấn

- Huh... một bang nhỏ như thế mà dám làm chuyện này với Leader sao? Tôi sẽ không tha cho kẻ đứng sau chuyện này! - An nghiêng răng

- Em bình tĩnh đi. Dù sao giờ hãy chờ cho đến khi Vy tỉnh lại đã - Phong

- Số hàng vẫn an toàn chứ? - Minh

- Ở trong cốp xe - hấn

- Khoan đã. Vy... có dùng dao không? - Minh hỏi hấn

- Có... con dao có khắc chữ R.E.B.E.L. Sao vậy?

- Vậy cô ấy ngất là do nhiễm chất độc - Minh thở dài - Đã nói là chỉ được dùng trong trường hợp khẩn cấp mà... Đây là bản nguyên mẫu! Chất độc có ở trong ruột chuôi dao!

- Sao? Vậy có nguy hiểm tính mạng không? - hấn sốt ruột

- Chị Vy không sao đâu. Chất độc ở lưỡi dao mới chết được. Chỉ phản ứng nhẹ với vỏ chuôi thôi - Chi
Bác sĩ từ trong phòng đi ra. Cả lũ xúm vào hỏi

- Cô ấy sao rồi? - An

- Cần một người truyền máu. Máu không đông được nên mất quá nhiều

- Để tôi! - hấn

- Duy, cậu nhóm máu...

- AB, trùng với cô ấy. Anh đừng lo! - Duy cười

- Được rồi. Cậu theo tôi! - bác sĩ

Trước kia, nếu nó bị mất máu, Phong sẽ người cho vì 2 anh em trùng nhau. Nhưng bây giờ thì không chỉ nó và Phong có máu hiếm... mà hấn cũng vậy...

Ngũ Quỷ ngồi chờ suốt 2 tiếng đồng hồ. Bỗng điện thoại Phong reo

- Anh Phong, chị Vy sao rồi? Em vừa mới biết - là Hoàng

- Cô ấy bị mất máu nhẹ thôi, chắc không sao

- Mất máu? Có cần em trở về không? - Hoàng lo lắng

- Em cứ tập trung ở khu luyện tập cùng Vũ và H.Anh đi. Chắc chắn Vy sẽ không sao đâu. Duy truyền máu cho cô ấy rồi - Phong nói

- Vâng. Anh nhớ báo cho em biết! - Hoàng tắt máy

.

- Sao rồi? - Vũ hỏi

- Chị ý bị mất máu!

- Sao? Mất máu? Máu chị ý rất khó đông mà? - H.Anh lo lắng

- Thủ lĩnh DARK đã truyền máu cho chị Vy. Chắc là không sao - Hoàng

- Hừmm... phải nhanh chóng hoàn thành khoá huấn luyện. Tôi muốn biết ai đứng sau chuyện này. Lúc đó, tên **** đó chết chưa muộn! Dám *** hại Leader sao? - Vũ

- Vậy đi thôi! Không được chậm trễ nữa!

.

.

.

- Hải Vy, em đừng lo, có anh đây rồi! Anh không để em chết đâu!

...

Nó mơ màng, trong đầu nó cứ vang vọng câu nói đó. Cơ thể nó mỏi rã rời. Nó mở mắt và thấy mình đang nằm ở bệnh viện

- Hải Vy, em tỉnh rồi! - Phong mừng rỡ

- Sao... em lại... ở đây???" - nó cố gắng

- Mày bị bắn và mất quá nhiều máu. Đã vậy còn dùng dao của Minh nên mới bị ngất - An

Nó nhìn tay đang truyền bạch máu to tướng

- Đã bảo rồi không nghe. Chỉ dùng trong trường hợp khẩn cấp thôi mà! - Minh trách

- Người bệnh vừa ốm dậy mà anh đã trách móc là sao? Không có lòng thương người hả? - Chi móc

- Rồi rồi, đừng cãi nhau nữa! Em mệt quá đấy! - nó

- Sorry! - Chi & Minh đồng thanh

- Ok. Em nghỉ đi. Tối anh và mọi người sẽ vào! - Phong (nói thể thôi, tối ng khác á ^^)

- Bye - mọi người đi hết rồi

- Khoan, Phong! - nó gọi giật

- Sao vậy?

- Ủmm... Duy đâu? - nó hỏi

- Cậu ấy... về rồi! - Phong hơi ngập ngừng

- Ủ. Anh về đi! - nó

- Ủ... À... mà lần này, anh không phải người cho em máu đâu! - Phong cười

- Hả? Là ai? - nó thắc mắc

- Duy - nói rồi Phong đi luôn

Hắn cho nó máu hả?

Vậy trong người nó...

Có máu của hắn...

Nghĩa là...

.

.

.

- Chết tiệt. Còn chưa kịp giết chết mà! - nó hậm hực nằm xuống (Còn nhớ chị ý bảo lúc anh ý trở về là giết hông??! ^^)

Tối

- Zick, cậu đến DARK xem thể nào nhé. Hôm nay tôi phải vào xem cô ấy! - hắn

- Hiazz... quan tâm thể mà vẫn bị đá không thương tiếc - Zick chọc

- Cô ấy như thể... Kệ đi! - hắn cười rồi phóng xe đi thẳng

- Khổ thân thủ lĩnh... Alo, đến DARK! - Zick gọi cho đàn em

...

Hắn phóng xe đến bệnh viện. Đáng lẽ hắn không định đi nhưng vì Phong gọi và...

Nó đang ngồi chơi game trên giường. Ngủ mãi chán quá nên nó tự mò việc để giết thời gian. Thấy hắn vào nó vẫn tiếp tục cày hết ván

- Khoẻ nhanh nhĩ?

- ...

Hắn không nói gì nữa. Ngồi xuống cạnh giường nó

Nó vừa chơi vừa rửa thầm hắn. Cái quái gì mà cho nó máu chứ???"

- Sh*t! Thua rồi! - nó chán nản vứt cái 5S xuống giường

- Đưa chơi cho! - hấn chìa tay lấy máy

Nó không nói gì. Vứt máy cho hấn

Ngồi 5', hấn đã thắng 2 ván. Nó nhìn hấn thắng thì tức lắm!

- Trả đây! - nó chìa tay

- Không! - hấn tỉnh bơ

What the ****?

- Máy của tôi!

- Chơi thắng cho không thích à? - hấn

- Không! Trả đây!

Hấn đưa máy cho nó. Cố gắng thế nào cũng không qua nổi kỉ lục của hấn. Nó ném cái máy xuống giường. Hấn chỉ cười

- Dạy cho chơi nhé?! - hấn

- Không cần! - nó chả thèm nhìn hấn. Nằm xuống trùm chăn

Hấn cầm con 5S lên, lật chăn ra nhưng nó giữ chặt quá. Nó quyết không bỏ ra, nằm im

- Không ngồi dậy lấy lại bạch máu này nha! - hấn gõ bộp bộp vào cái túi to tướng treo trên đầu giường

Nó bật dậy, ném cái gối vào mặt hấn

- Tại sao cho tôi máu? - nó nhìn hấn

- Thích thế! - hấn tỉnh bơ

- Nhưng tôi không thích! - nó cáu

- Không thích thì nó cũng đang chảy trong người em rồi! - hấn đưa ra lý lẽ nó không cãi được. Mà hấn lại gọi nó là “em” hả?! *Máu sôi*

- Nhìn đây này! Tí nữa thua mặc kệ nha! - hấn ngồi sát vào giường cho nó nhìn rõ

Mắt nó nhìn vào cái màn hình nhưng đầu óc đang chửi rửa hấn

- Chơi đi xem nào? - hấn trả nó máy

Nó vừa nãy không để ý nhưng IQ của nó không đến nỗi mà không vào được câu nào. Bấm bấm xoay xoay cái máy, nó cuối cùng cũng thắng

- Vượt kỉ lục rồi! - nó

Hấn chỉ cười rồi lấy máy ra nghe nhạc

Ngồi được một lúc nó cũng chán. Hấn thì vẫn ngồi đó, vừa nghe nhạc vừa ngắm... phòng (nhìn chị ý có mà bị móc mắt ra á!!!)

- Chán rồi! - nó vứt máy cho hấn rồi nằm xuống

- Thế em muốn làm gì? - hấn hỏi

- Không biết!

- Xem phim? - hấn hỏi. Phòng nó xịn nhất cái bệnh viện (nhà nó) nên cái gì cũng có đủ

- Phim gì? - nó hỏi

- Kinh dị hoặc hành động?

King đi nó với Phong ở nhà xem chán rồi. Hành động thì đánh nhau khác gì chúng nó ngày nào cũng xem trực tiếp rồi

- Xem cả hai rồi. Nghĩ cái khác đi!

- Nghe nhạc không? - hấn chìa cái headphone Beat cho nó

Hiệm tại còn mỗi cái này. Nó cầm nghe tạm. Rất may toàn US- UK nên nó tạm chấp nhận

Cho nó mượn headphone, hấn rơi vào trạng thái không- biết- làm- gì

Nó cho nhỏ volume

- Tại sao cho tôi máu? - nó lặp lại câu hỏi vừa rồi

- Trả lời rồi mà! - hấn nhìn nó

- Không đúng! Đó không phải lí do!

Hấn cũng chả biết nói thế nào? Vì yêu nó sao? Nó chả bao giờ chấp nhận câu trả lời như thế thì hơn, nó hận hấn quá nặng rồi

- Tại sao?

“Lần nữa vậy”

Hấn bắt chợt ôm lấy nó. Giống như ở vườn hồng

- Bỏ ra! - nó lạnh lùng

- ...

- Tôi bảo bỏ ra! - nó lặp lại, sắc lạnh hơn

- ...

Nó... phần nào đã đoán ra câu trả lời...

- Đây là câu trả lời? - nó hỏi

- Đúng!

Nó hơi ngạc nhiên...

Là thế sao?

Nó vẫn không tin hấn...

Nhưng... hình như...

Nó đang thay đổi...

Cả hấn và nó đều nghe rõ tiếng nhạc trong headphone

'Cause all I know is we said, "Hello."

And your eyes look like coming home

All I know is a simple name

Everything has changed

All I know is you held the door

You'll be mine and I'll be yours

All I know since yesterday is everything has changed

.....

19. Chap 11 (continued)

Đêm ở biệt thự R.E.B.E.L

- Xử lí vụ Fakr xong chưa? - Code nói vs giọng sắc lạnh
- Sau khi cả bang chết, k còn tung tích gì! - đàn em
- Chết tiệt!
- Sao rồi anh? - Zooka và Ngũ Quỷ
- Không còn tung tích gì nữa. Có thể... lại là “cô ta”
- Cô ta... Em bắt đầu tò mò cô gái này rồi đó... Làm R.E.B.E.L k kịp trở tay. Hoặc DARK đang có âm mưu thì sao? Giả vờ nhưng là thật? - Amber
- Cũng... có khả năng... - Key
- Tại sao họ lại làm thế? Chẳng phải nếu vi phạm hợp đồng của HĐ thì sẽ bị tuyên chiến sao? Người bất lợi là họ! - Zooka
- Chưa chắc... họ được quyền nhờ bang khác giúp đỡ!
- Nhưng chẳng ai đứt dây thần kinh mà lao vào cuộc chiến mà biết chắc 90% là mình thua. Không ai có thể thắng nổi HĐ, đặc biệt là Lord và Phantom! - Key
- Khoan đã... anh có file mã khoá của DARK đúng không? - Zooka chợt nói
- ... Đúng!
- Mở ra xem, biết đâu có thể là “cô ta” - Amber
- Không được! - Code
- Tại sao? - đồng thanh
- Leader đã nói tự tay nó sẽ tìm hiểu chuyện này. Mình không đi trước. Nó đã biết có những ai tham gia vào ván cờ. Vì vậy, không phải lo rằng... chúng ta thua!

.....

Sáng bệnh viện

- Vết thương của cô ấy sao rồi?
- Vì đạn rất khó lấy và ăn sâu trong vai nên vết thương chưa thể hồi phục như phần chân. Cần phải mổ lấy đạn ra một lần nữa. Cậu nói chỉ bị bắn 1 phát đúng k? - bác sĩ
- Đúng... nhưng sao vậy?
- Trong vai có 2 đầu đạn!
- Sao?
- Chúng tôi đã lấy ra đầu đạn thứ nhất, cái thứ 2 sâu hơn chưa thể mổ sâu được vì máu cô ấy không cầm được! - bác sĩ đưa cho hấn cái đầu đạn

Đây là...

- Tôi mang cái này về! - hấn nói rồi ra ngoài

Phòng nó

- Sao đau vai vậy??? - nó ngủ dậy thấy vai nó đau nhức

- Đi đâu vậy? - nó thấy hấn vào

- Đi hóng gió á! - hấn “chém”

- Ờ... cho mượn headphone! - nó chìa tay

- Anh mua cho cái mới nhé??! - hấn vừa nói vừa đưa cho nó cái Beat màu bạc

Nó lấy cái iPhone 5S gọi cho Phong

- Alo. Hi anh! - giọng nó vui vẻ

- Nhóc khoẻ chưa?

- Rồi anh. Bao giờ anh vào thăm em?

- Thế nhóc thích bao giờ nào?

- Tối nay nha. À... anh nhớ mang cái Beat trắng cho em nha! Ok bye anh! - giờ hấn đã hiểu sao nó gọi cho Phong (_ _ ”)

Nó đeo cái Beat bạc của hấn rồi bật lên nghe

- Không mua! - mắt không cả nhìn hấn

- Vậy... tặng em nhé?

- Tùy. Nói trước hay phá, “tan thành mây khói” sớm! - nó cảnh cáo

- Ờ... được! - hấn

- Vậy đi mua! - mắt vẫn dán vào game

- À... ờ... Anh đi đây!

- Mà nè... Tôi nó đừng gọi như thế cơ mà!??

Hấn tiến lại gần, giật cái iPhone từ tay nó

- Làm cái... - nó chưa kịp nói hết thì

- Anh thích thế... Mà em đang dùng máu của anh để sống đấy!!! - hấn ôm nó rồi nói nhỏ vào tai nó

Nó lại sôi máu. Cái quái gì mà máu của hấn chứ?

- Không cho thì Phong cho. Sao phải xoắn? - nó móc

- Nhưng bây giờ em là một phần của anh rồi! - hấn ôm nó chặt hơn

- Bỏ ra! - nó bắt đầu vùng vẫy

- Không thích!

Nó cắn vào cổ hấn làm hấn đau cũng phải bỏ nó ra

- Giờ đi ra ngoài! - nó ra lệnh rồi giựt lại cái máy

Hấn hôn vào má nó rồi “chuồn” luôn

- What the ****? Chết tiệt! Đáng lẽ phải giết từ lúc hấn về! Hiazz... hối hận! - nó nằm ùm xuống giường với °C máu đang sôi ùng ục nên mặt nó đang... đỏ bừng, tai vẫn còn đeo cái Beat màu bạc

.....

Ra đến ngoài, hấn gọi cho Phong:

- Mình có ở đó không?

- Có chuyện gì sao?

- Em muốn gặp anh ta. Có chuyện gấp

- Cậu đến biệt thự R.E.B.E.L - Phong tắt máy

- Sao vậy? - An hỏi

- Duy gọi, cần gấp mày! - Phong chỉ Minh

- Gặp tao? - Minh nghi ngờ

- Ủ... Tao cũng k rõ. Đợi thì biết!

20' sau, hắn đã có mặt ở R.E.B.E.L

- Gặp anh có chuyện gì k? - Minh hỏi khi thấy hắn vào

- Em muốn hỏi... đầu đạn này... anh làm đúng không? - hắn đưa cho Minh đầu đạn ở bệnh viện

- Đúng... Mà sao cậu có nó? Đây là dành riêng cho R.E.B.E.L mà? - Minh thắc mắc

- Em biết và nó ở trong vai của Hải Vy!

- Sao? - đồng thanh

- Đây là đạn khi bắn ra sẽ tách thành 2 đầu đạn. Đây là 1 cái, cái còn lại vẫn ở trong vai của cô ấy

- Nhưng đạn này cũng có súng riêng của nó khắc R.E.B.E.L - Minh

- Khẩu súng mà Vy bị bắn có chữ DARK cơ! - hắn

- Sao? - đồng thanh tập 2

- Như vậy chứng tỏ có kẻ đã đánh cắp mẫu thiết kế súng rồi sản xuất ra DARK. Có khi nào...? - Chi

- Là cô ta. Vì có thể cho người trà trộn vào bang DARK rất nhiều lần nên cũng có thể dễ dàng vào R.E.B.E.L (vì 2 bên hợp tác)! - An

- Chết tiệt! Zick đã kiểm tra và không có ai là hình xăm giả cơ mà? - hắn bắt đầu cáu

- Cũng có thể là của R.E.B.E.L - Phong thở dài

- Nhưng R.E.B.E.L có hệ thống an ninh chặt chẽ như vậy, làm sao kẻ đột nhập có thể vào phòng thí nghiệm với hình xăm giả? - An

- An, Chi cho người lục soát tất cả! - Phong

- Ok!

- Có kẻ ngầm phá hoại hợp tác giữa 2 bên! - hắn nghiêng răng

- Mà lại giả danh DARK sao? Cậu có quen ai thân thuộc với DARK trước khi hợp tác với R.E.B.E.L k? - Phong

- Không ai cả. Hoàn toàn bí mật!

- Vậy chỉ có kẻ giả danh thôi!

An xông vào phòng với tên đàn em

- Người được lắm. Dám giả danh DARK sao? - hắn tức giận khi nhìn thấy hình xăm giả

- Tôi chỉ được lệnh từ phó bang DARK thôi!

- Vậy người có biết phó bang là ai không? - hắn hỏi

- Không! Chỉ biết “cô ta”!

Vậy là đã rõ. “Cô ta”

- Giết! - Phong

Chi xoay người và cả con dao sượt qua mặt hắn đâm trúng hàu của tên đàn em

- Ra ngoài với anh - Phong bảo hấn

- Duy, anh nghĩ cậu nên cho kiểm tra lại tất cả đi! Việc này xảy ra nhiều lần rồi. Anh biết là cậu sẽ không làm chuyện gì nguy hiểm để phá hoại hợp đồng... Vì... cậu yêu nó, đúng không? - Phong

- Nhưng bây giờ mọi nghi ngờ đều đổ dồn vào DARK, sao em có thể yên tâm đây? Cô ấy sẽ nghi ngờ và phá vỡ hợp đồng thì sao?

- Cô ấy sẽ không làm thế. Tất cả mọi việc cô ấy làm... R.E.B.E.L được đặt lên đầu tiên. Vì tin lời cậu ngày hôm ấy, anh vẫn chưa nói cho cô ấy biết sự thật. Chỉ có anh và cậu biết cô ta!

Hấn sực nhớ ra điều gì

- Ra vậy. Em sẽ tìm và giết cô ta ngay bây giờ! - hấn định bỏ đi thì Phong ngăn

- Nó đã nói hãy để nó tự chơi ván cờ này. Cậu đừng làm hỏng chuyện!

- Nhưng...

- Cậu yêu nó? - Phong hỏi lại

- Có. Rất nhiều! - hấn chắc nịch

- Vậy hãy tin tưởng! Và đừng để anh thất vọng lần nữa - Phong cười rồi đi vào

- À... tối anh sẽ quản lý việc ở đây cùng Zick nên cậu tiếp tục “nhiệm vụ” nhé! - Phong nháy mắt rồi ném cho hấn cái Beat đỏ của nó

Hấn nhìn cái headphone trên tay rồi đi ra xe quay lại bệnh viện với nó

Bệnh viện

- Sao đau vai thế nhỉ? Lấy đạn ra rồi mà? - nó cảm thấy đau ở vai

- Chán quá. Biết bao giờ mới được ra ngoài hoạt động đây? - lại lấy máy ra chơi game

Hấn đi vào và mang rất nhiều đồ. Đặc biệt có 2 cái headphone

- Đỡ hơn nhiều chưa?

- Từ hôm qua!

- Phong gửi cho em! - hấn chìa cái Beat đỏ ra

- Anh ấy... không vào! - nó nói giọng hơi buồn

- Ừm... có việc cần xử lý!

- Cái kia? - nó chỉ vào cái headphone màu xanh sapphire giống như màu mắt nó

Hấn lấy lại cái Beat bạc trên tai nó ra rồi đeo cho nó cái mới này

- Tặng em! Giống màu mắt em lắm! - hấn cười

Nó không nói gì, ngồi nghe nhạc như bình thường, nhưng mắt vẫn nhìn cái Beat bạc

* - Ê, mua cái này đi!

- Em thích cái Beat này hả? Mua đôi nhé?

- Anh màu bạc, em màu đỏ!*

Cái headphone bạc đó là đôi với cái màu đỏ, quà đôi của nó và hấn. Nó nhận ra từ hôm qua lúc hấn cho nó mượn nhưng vẫn tảng lờ k biết. Hôm nay lại là một cái màu xanh sapphire...

- Cái này là gì? - nó hỏi hấn

- Là... - hấn cũng chưa biết trả lời nó như thế nào cho đúng

- Là gì?

- Kỉ niệm!

Căn phòng rơi vào im lặng. Hấn đeo cái Beat bạc lên nghe nhưng không nhìn nó. Còn nó vẫn ngồi đấy, đeo cái sapphire trên tai nhưng tay thì cầm cái màu đỏ nhìn chăm chăm

- Em... có thể... rút nó đi nếu muốn! - hấn phá vỡ cái im lặng đó

- Không!

Hấn hơi bất ngờ vì câu nói của nó

- Tại sao?

- Thích màu đỏ! - nó hơi mỉm cười rồi nằm xuống

Hấn thấy vui vì nó trả lời như vậy. Còn nó thì...

- Vậy cái màu bạc? - hấn quay người nó ra phía hấn

Nó không nói gì, nhắm mắt...

Hấn cười... cúi xuống gần nó...

Nó cảm thấy được nên mở mắt ra... Cả hai mắt nhìn nhau

- Ngồi dậy đi! - nó vẫn nhìn hấn

Hấn không nói gì, khẽ nhắm mắt vào

- Nè... ngồi dậy đi! - nó lay hấn

Bất chợt, hấn lại hôn vào má nó rồi bật dậy

- Làm gì vậy hả? - mặt nó... đỏ bừng. Nó tức lắm, chỉ muốn khỏi nhanh để giết chết hấn (chả biết anh chết hay chị chết ^^ *Đoàngg...* tgiả chạy mất Air Max)

Hấn chỉ cười rồi bật TV lên xem

- Còn cười được cơ đấy! Bao giờ khỏi tôi tính sổ với...

- Với ai?

- ...Cậu! - nó định nói là ... nhưng lại nói thế này

- Nói lại xem! Nói sai là thêm phát nữa vào má bên kia đấy! - hấn cúi sát nó

WHAT THE HELL?

- Nói thế đúng rồi! Bằng tuổi!

- Thật k? - càng sát hơn

- Ủ!

Hấn định hôn má bên kia của nó thì...

Bốp

Nó tát vào mặt hấn!!!!

- Đau đấy! - hấn ôm mặt

- Thế là nhẹ!

- Không nở ra tay mà tát nhẹ? - hấn cười nham hiểm

- Là ai mà k dám? - nó giơ tay định tát hấn, may thay lần này hấn bắt được

- K có lần thứ 2 đâu! - hấn cúi xuống hôn má nó thật - Bảo rồi mà!

Nó tức lắm lắm lắm... rồi đấy

- YA... ĐIÊN HẢ? SAO CỨ HÔN VÀO MÁ TÔI VẬY??? - nó bật dậy hét to hết cỡ (phòng cách âm, không lo :v)

- Thích thế đấy! Muốn nữa không?

- Có đấy - có mùi nham hiểm

- Không tin! - hắn đâu có vừa, cảnh giác rồi

Nó lôi hắn xuống giường. Hắn bất ngờ rồi đấy!

- Bảo k nghe à? - nó cúi xuống gần hắn rồi...

Phập

OMG! 1 vết răng trên cổ hắn sâu hơi rớm máu. NÓ CẮN HẮN! (y như ma cà rồng :v)

- Ya... em làm gì vậy hả? Đau quá! - hắn bật dậy như cái lò xo

Nó đeo headphone rồi nằm xuống

- Hiazz... mệt quá... ngủ đây! - nó hơi cười

- Hừ... em được lắm! Lần này tha! - hắn hơi bực ngồi xuống ghế

- Cho chết! - trằm chán ngủ

Từ hôm bị tai nạn đến giờ, nó gần như thay đổi. Vui vẻ hơn, cười... nhiều hơn. Và.... nó hình như không còn ác cảm với hắn nữa thì phải. Có lẽ nào...

Nhưng cảm xúc... đúng hay sai?

(Các bạn thông cảm nha. Chap này hơi sến, mà au thì k hay viết mấy kiểu này nên cứ thấy sến sến kiểu j. Mong các bạn vẫn ủng hộ nha :)))

20. Chap 11 (continued)

(Sorry các mem, au ngủ quên ^^)

Hắn phóng con Roll Royces như bay trên đường. Đêm nay, hắn dường như là bá chủ đường phố

Biệt thự DARK - 11h30

- Có chuyện gì mà gọi tôi gấp vậy?!! - Zick ngồi chờ hắn ở phòng

- Mở máy chủ của bang ra! - giọng hắn có pha tức giận

- Để?!!

- Có lỗi trong máy chủ!

Không cần nói thêm, Zick đã mở ngay hệ thống máy chủ của DARK và tìm lỗi. Đúng như lời hắn, có file lỗi mà Phong đã tìm thấy trước

- File này không hề có trong hệ thống trước đây! - Zick cau mày

- Nó là lỗi nhưng bị mã khóa! Dạng file có virus

- Vậy có nghĩa toàn bộ thông tin của DARK đều bị lọt ra ngoài bằng đường này? - Zick

- Đúng vậy! Nhưng ta thì không thể mở ra được! Đó mới là vấn đề!

- Nhờ anh Code! - Zick gọi ý

- Cậu còn nhớ việc 3 năm trước không? - hấn đột ngột hỏi
- Tất nhiên. Đi vào lịch sử rồi. Mà sao cậu lại hỏi vậy? - Zick thắc mắc
- Còn nhớ ai đứng sau giật dây chúng ta không?
- Là cô ta... ? Con *****! - Zick tức giận
- Cô ta hành động rồi! Nhưng chúng ta không được nhúng tay vào!
- Tại sao?
- Leader sẽ xử lý mọi việc. Để cô ấy tự tìm hiểu sẽ tốt hơn! - hấn thở dài
- Nhưng mọi chuyện chúng ta làm... cô ta đều biết hết thông qua cổng file!
- Có thể cô ta nắm được DARK nhưng đừng để cô ta nắm được R.E.B.E.L. Mục tiêu của cô ta chính là Leader!
- Ý cậu là...
- Trả thù!

Cùng lúc trên đường tới kho vũ khí

Ba chiếc oto BMW, Ferrari, và Auto Martin bị đoàn moto đen đuổi theo phía sau

- Bọn ***** nào đây?
- Zooka, cho mở lô súng đi. Dùng loạt Re-16! - Key nói qua điện đàm
- Amber, lên đi! - Zooka bấm mở nóc xe và lô súng trên nóc
- Leo lên nóc con Auto, Amber cười ranh mãnh
- Bọn “ranh con” này cũng đòi đọ với ta sao?
- Hạ chúng đi, nhóc! - Code ra lệnh
- Take that, *** **!

Hàng loạt con moto đen ngã xuống trên đường, va chạm nhau tạo thành cuộc hỗn loạn. Riêng 5 chiếc đi đầu vẫn chưa chịu thua

- Holly *****! Cứng nhĩ? - Amber bắn liên tục vào 5 con đen cứng đầu
- Gạt thanh đen trên súng đi! - Key
- Gặp Tử Thần nha con!

BÙMMM...

- Game Over! - Amber đắc chí
- Được đấy nhóc! - Code khen ngợi
- Chuyện, em gái em tất nhiên giỏi rồi! - Zooka
- Ok, đến kho vũ khí thôi! - Key nhấn ga

Kho vũ khí

- Ngũ Quỷ! - tất cả đều cúi chào 4 con người quyền lực trước mặt
- Mở kho! - Code ra lệnh

Đằng sau cánh cửa thép là hơn trăm dàn súng từ tập đoàn nhà Zooka

- Oa oa, chị cho bổ sung hả? - Amber mắt sáng
- Ồ há. Dây của nhóc đằng kia kìa! - Zooka chỉ tay vào dây cuối cùng vs mã số ngày sinh của Amber

- Ya... Dao!!! Đều là hàng mới! - Amber xuýt xoa, ngắm từng cái một
- Ok, Key. Thử nghiệm luôn đi!
- Ngắm đủ chưa nhóc!?? Ra lấy hàng vào đây rồi ngắm tiếp! - Key cốc vào đầu Amb
- Ai da! Từ đây!

Khoác trên vai cái balo màu camo rất bình thường nhưng thực chất bên trong là vũ khí giết người

- Ok. Thử thôi! Đây là bao tay cách độc. Sử dụng loại bao tay này thì sẽ không nguy hiểm - Key phát cho mỗi người 1 đôi bao tay màu đen in nổi chữ R.E.B.E.L. Riêng của Leader là màu camo với chữ R.E.B.E.L màu đỏ
- Đẹp ghê!
- Còn đây... là _ _ _ _ _ !
- Wow! Leader sẽ rất tự hào về Mr. Key đây!

.....

Sáng hôm sau

Nó thức dậy vs cái vai đau nhức k chịu đc

- Sao đau thế nhỉ?
- Đúng lúc đó hấn đi vào
- Sao ở đây? - nó hỏi
- Tại sao k đc ở đây? - hấn vặn lại
- Ở đây k có tích sự gì cả!
- Hấn tiến lại chỗ nó
- Thật không?
- Vậy đã làm được gì kể nghe xem! - nó thách thức
- Nếu không có máu của anh... em còn ở đây để “tán gẫu” vs anh như thế này không? - hấn cười
- Nói rồi, không cho Phong cho!
- Nhg lần này Phong đâu có cho?
- Tranh giành! - nó quay đi
- Hấn chỉ cười
- Tại sao tôi chưa đc ra viện? - nó bắt chợt hỏi
- Chưa xong chưa về! - hấn k nhìn nó
- Tôi đã hồi phục rồi. Còn gì nữa?
- Vai chưa khỏi! - hấn nói
- Là sao? Lấy đc viên đạn ra rồi còn j!
- Em bị đau vai đúng k?
- Sao biết? - nó thắc mắc
- Còn 1 viên đạn trong đó. Đạn tách đôi!
- Đó là... chẳng phải đó là làm riêng cho R.E.B.E.L sao? - nó
- Nhưng giờ đó không phải vấn đề. Vì em mất máu quá nhiều nên k thể lấy nó ra đc ngay. Phải mổ 1 lần nữa!

- Sao cơ?
 - Đừng lo. Sẽ không sao đâu!
 - Sao cũng được!... Bây giờ tôi muốn ra ngoài! - nó đề nghị
 - Không được!
 - Tôi là trẻ con à mà phải trông nom chăm sóc? - nó bắt đầu khó chịu
 - Nhỡ gặp phải chuyện j thì sao? Em đã hồi phục hoàn toàn đâu!
 - Tôi không yếu đến mức đấy! Tôi muốn ra ngoài!!!
 - Không! Bao giờ vai khỏi hoàn toàn thì chẳng phải quay lại bệnh viện này nữa! - hấn nhất quyết không cho nó đi
 - Không phải papa tôi, không có quyền ra lệnh cho tôi! - nó cáu. Mà nó bướng bỉnh từ bé có bao giờ nghe lời ai đâu!
 - Vậy anh đưa em đi... đc không? - hấn cũng chịu thua nó
 - Không thích! Tôi tự đi!
 - Vậy đừng mơ bước chân ra khỏi phòng này!
- Để xem ai thắng?
- Một lúc sau, trong lúc hấn ra ngoài, nó vào trong phòng WC. Vì đây là bệnh viện nhà nó nên nó biết từng góc ngách ở đây. Đằng sau tấm gương là một bảng mã mật khẩu. Nó tiện tay bấm bấm rồi đợi kết quả. Thay đồ xong xuôi thì cũng là lúc cánh cửa bật mở
- I win, Demitri!
- Nó chuồn ra ngoài 1 cách dễ dàng
- Freedom, here I come! - nó tìm con moto đen của hấn rồi phóng đi thẳng (đừng hỏi tại sao chị có chìa khoá nhé ^^)
- Hấn trở lại phòng và thấy... trống không với tờ giấy: “I win, Demitri! ^^”
- Hải Vy... - hấn thở dài, chìa khoá moto cũng không còn. Hấn gọi cho Phong
 - Alo?
 - Anh, Vy trốn đi chơi rồi!
 - Hả? Từ bao giờ?
 - Vừa nãy... lúc em ra ngoài. Em không cho cô ấy đi
 - Đừng lo cho nó. Gan nó to bằng gan trời. Nó sẽ không làm sao đâu. Còn nếu thích... Cậu có thể đi tìm nó. Nhưng tôi nói trước... hơi mất thời gian đấy!!! - Phong tắt máy
 - Gì vậy? Vy trốn à? - An hỏi
 - Ừm... Duy đang lo kìa! - Phong kéo An vào lòng
 - Hiazz... đừng nói cậu ta sẽ đi tìm nó chứ! Nhớ lại cái ngày kinh hoàng đi tìm nó mất nguyên 1 ngày của em!
 - Vậy giờ cậu ta sẽ được “trải nghiệm” thôi... Còn bây giờ... - Phong bế An ra xe - Anh đền bù cho em nguyên 1 ngày đi chơi, được không?
 - Ok. Nhưng thả em xuống đã!
 - Nè... e nặng hơn trước rồi đó! - Phong thả An xuống
 - Em là mẫu người ăn không béo đó! Bây giờ đi được chưa?

- Ok...

.....

Nó lượn lách, đánh võng, phóng nhanh vượt ẩu... các thể loại trên đường. Địa điểm nó dừng chân là... mọi nơi

Hắn thì tìm nó khắp bar, trường đua,... nhưng không có tung tích. Gọi cho nó không nghe máy, hắn lại càng sốt ruột. Đi khắp thành phố này tìm nó... Đúng là mò kim đáy bể!

Trong khi hắn “lang thang” ngoài đường thì nó đã khuôn được mấy chục đôi giày và quần áo,...

Khu giải trí

Nó chọn trò đua oto xả stress (nghề tay trái của chị)

- Hey, em gái có biết đua không đấy, anh dạy cho? - một tên xăm trổ hình thù quái dị đẩy mình tiến đến chỗ nó

- Cá cược không? - nó thách thức

- Em gái biết anh là ai không vậy?

- Loại như mày đáng để biết? Trông như ăn mày cao cấp ý nhỉ!

- Mày... Được, nói cho mày biết, tao là vua đua xe ở đây. Cá thì cá. Mày mà thua thì quỳ xuống xin lỗi tao nghe chưa? - tên đó hất hàm

- Nếu tôi thắng?

- Bọn tao sẽ do mày toàn quyền quyết định

Mọi người quanh đấy bắt đầu nổi tiếng xì xào bàn tán

Nó nhếch mép cười rồi bước đến máy chơi

- Đừng hối hận!

.....

Không hiểu định mệnh hay tình cờ (do tgiả sắp đặt ^^), hắn đang thấy nó đua xe ở khu giải trí. Đầu hắn như bốc hỏa khi nhìn thấy nó

- Game Over!

- Chúng ta đã có kẻ cướp ngôi mới, chính là cô gái này! - một tên hét to

- Chết tiệt! - thằng xăm trổ tức giận

- Sao? Đã cảnh cáo rồi. Bây giờ thực hiện cá cược đi!

- Quân tử nhất ngôn, tao không nuốt lời. Bọn tao do mày quyết định!

- Mày mà xứng danh quân tử á? Khinh! - nó - Nhưng mà lâu không động tay động chân, chúng mày số nhỏ rồi!

Thằng xăm trổ chưa kịp “tiêu hoá” hết lời nó thì đã bật ngựa ra sau

Mọi người sock nặng, im bất

- Mày dám... Chúng mày xông lên!

- Toàn quyền quyết định đây à?

Cả bọn đứng dậy hứng chịu đòn đánh của nó mà chả cần tốn nhiều công sức. Tất cả nằm la liệt ra sàn, mùi máu bắt đầu bốc lên

- Quá gà so với bà!

- Mày là cái quái gì vậy?

- Hắc Đạo! - nó bỏ đi

Hắn nãy giờ đứng nhìn rồi cũng nhanh chân đi theo nó

Xuống hầm để xe, nó đã thấy hắn đứng cạnh cái moto, sát khí bốc ngùn ngụt

- Giải thật! Người đầu tiên tìm thấy tôi mà không mất cả ngày! - nó tỉnh bơ như không có chuyện gì

- Đi về!

- Chơi chưa chán!

- Nhưng anh chán rồi đấy!

- Kệ. Không phải chuyện của tôi!

Hắn lôi nó đến chỗ con Roll Royces

- Bỏ ra!

“Nhét” nó vào xe xong, hắn nhấn ga phóng đi

- Phí cả con moto ngon! - nó tiếc rẻ

Về tới bệnh viện

Nó đập cửa xông vào phòng, máu đánh nhau sôi lên tận đỉnh đầu. Chơi chưa được bao lâu đã bị tên “hung thần” này bắt quay về

- Anh à, em tìm thấy cô ấy rồi!

- Wow, cậu giỏi thật. Vượt kỉ lục của An rồi! - Phong cười rồi tắt máy

- Bá đạo thật. Nó trốn kĩ thế mà vẫn tìm ra. Nam châm rồi! - An khẽ cười

- Hai cực hút nhau mà!

.

- Bây giờ sao? - nó tỉnh bơ lôi hết đồng giày ra xem

- Còn hỏi được hả? Em có biết anh lo đến mức nào không?

- Phong chẳng bao giờ đi tìm tôi vì biết chắc tôi sẽ quay về!

- Còn với anh, anh không thể chắc chắn rằng em sẽ quay về bên anh!

Nó hơi sững lại. Hắn tiến đến ôm chầm lấy nó. Hắn ôm rất chặt như thể sợ nó... biến mất

- Bỏ ra đi! - nó cũng hơi bất ngờ

- Đừng bỏ đi như vậy nữa!!!

Nó không nói gì, chỉ dựa đầu vào vai hắn... ngủ luôn

Cả một ngày đi tìm nó, hắn cũng mệt rồi... Hắn cần nghỉ ngơi...

Thế là...

6h tối

Nó tỉnh dậy nhìn đồng hồ đã 6h, bụng nó cũng đói meo... Nhưng...

Nó đang nằm trong vòng tay hắn, hơi ấm từ người hắn cho nó cảm giác rất an toàn, nó nghe rõ tiếng tim hắn đập... Một lần nữa, nó lại được nhìn thấy khuôn mặt này...

- Nhìn lâu vậy? - hắn đột ngột nói làm nó giật mình quay mặt đi. Hắn dậy từ trước và thấy nó vẫn ngủ nên... nằm xuống ôm nó ngủ tiếp

- Bỏ ra đi! - nó cố thoát ra khỏi hắn

Hắn vẫn ôm nó, vùng vẫy chẳng được, nó lại chịu thua nằm yên

- Nè, lợi dụng lúc tôi buồn ngủ rồi ôm tôi ngủ luôn đấy hả?

- Sao còn để yên? - hắn

- Vậy bây giờ bỏ ra khỏi giường!

Hắn bỏ nó ra, ngồi dậy sau giấc ngủ “ngàn năm có một”. Nó chạy ù vào WC, hắn chỉ ngồi đấy cười

- Nhanh lên đấy. Anh thấy bụng em “biểu tình” này giờ rồi!

- Chết tiệt!!! Sao không khỏi nhanh để cho hắn đi gặp Diêm Vương đi! Bực quá! - nó vừa tức vừa rửa hắn, nhưng sâu trong lòng nó, len lỏi vài cảm giác ấm áp vài vui...

21. Chap 12

Au đã trở lại và “bất tài” hơn xưa!!! :D

Au không thuộc viết thể loại tình cảm sến súa (chỉ quen đánh nhau bắn súng nổ trời) mà những chap gần đây thì cần những yếu tố đó. Au viết không hay là điều tất nhiên. Vì thế, mong các bạn bỏ qua lỗi này và tiếp tục ủng hộ mình nha!!! :*

Muốn biết truyện thay đổi như thế nào, để ý bìa truyện nhé! Bìa hiện giờ đang là chiều hướng “tình cảm”!!! :D

11h30 đêm

- Mai cô ấy sẽ tiến hành mổ để lấy viên đạn còn lại! Em sẽ cho cô ấy máu lần nữa. Anh k phải lo!

- Ừm... Cậu không về nghỉ à?

- Có bao giờ em về đâu! Lúc nào cũng ở bên cô ấy!

- Nó đến tuổi ăn chơi rồi. Đang trên đỉnh của sự tự do, khó mà lôi nó xuống

- Em sẽ lấy đi sự tự do ấy. Cô ấy thuộc về em!

- Vậy hãy làm những gì để nó trở lại đi. Chỉ có cậu là người duy nhất!

Phong tắt máy. Anh đã quyết định tin tưởng người con trai này, quả không phải là sai lầm. Anh biết trước được rằng, rồi sẽ có ngày... nó trở về thôi!

Hắn đi vào phòng. Nằm cùng với nó, hắn thấy ấm áp hơn nhiều, quên đi màu xanh sapphire lạnh lẽo. Trong tiềm thức của hắn là màu xanh của sự vui vẻ, nghịch ngợm vốn có của nó. Ôm nó vào lòng, hắn thì thầm:

- Hãy quay về bên anh nhé, Hải Vy!

.....

Sáng

Nó thức dậy trong vòng tay của hắn. Mặc dù tối qua nó đã nghiêm cấm mọi hình thức ngủ với nó, nhưng hắn vẫn chui lên giường ôm nó được (mấy mem đừng nghĩ j đen tối, au rất ngây thơ trg sáng nha). Nó cảm thấy có gì đó thân quen mỗi khi hắn ôm nó. Dù gì thì bây giờ...

- Nè... dậy đi!!! - nó đập hắn

- Dậy từ lâu rồi! - hắn nhìn nó

- E hèm... sao tối qua k ngủ ghế như lần trước?

- Lên đây ngủ sướng hơn!!!

- Ai cho??! Lợi dụng lúc tôi ngủ say rồi lên đây nằm hả?

- Có sao? Ôm cho ngủ ấm thế còn gì?

- Nóng. Ôm ấp ấm áp nỗi gì! - mặt nó bắt đầu đỏ

- Anh thấy ấm đó. Chẳng hạn như lúc này nè... nhiệt độ ở mặt em đang tăng đấy!!!

Phùng... Bùm

Máu nóng phun trào như núi lửa khiến mặt nó đỏ như uống rượu! Hắn thật biết chọn đúng thời điểm thêm dầu vào núi lửa!

- À... thôi không trêu nữa. Chuẩn bị lát nữa đi mỗ đó! - hắn định nhảy xuống giường thì nó giữ lại. Tình hình là hắn đang lạnh hết sống lưng (ở gần cái núi lửa mà lạnh sống lưng thì cũng tài thật!) Nó kéo hắn lại gần

- Em định làm gì? - hắn hỏi hơi run

Nó cúi sát mặt hắn (giống... mấy bạn tự tưởng tượng ___-) Hắn cũng bắt đầu có tình trạng đau tim dẫn tới “máu dồn lên mặt”

. 1s

. 2s

. 3s

...

- Ya... đau quá!!! Sao em ác vậy?!!

Hậu quả của việc hắn gần “núi lửa” là một vết... cắn sâu hoắm trên gương mặt đzai máu đang dồn lên!

- Ai bảo trêu tôi!

- Lần này không tha nữa!!!

- Hả??! - nó bắt đầu cảnh giác - Làm gì?

Hắn mỉm cười ranh mãnh. Nó đã đề phòng nên nhảy tót xuống giường chạy đi nhưng bị hắn giữ lại. Tình hình là nó lại ngã vào người hắn

- Ax... bỏ ra đi! - hắn đang ôm nó

- Không. Lần này phải chịu phạt!

- Nè... tôi k đắc tội gì đâu nhá. Trả đũa cho công bằng, vậy thôi! - nó cứu vãn tình hình

- Không cần biết trả đũa hay không. Cấn anh là có tội lớn rồi! - hắn ôm nó chặt hơn

- Bỏ ra...! - nó vùng vẫy

Hắn ôm nó ngồi dậy. Mặt hắn chỉ còn cách nó mấy cm...

Hơi hoảng rồi! Nó chả biết làm thế nào... gục mặt luôn vào ngực hắn!

- Sợ hả?

- Không. Đề phòng vẫn hơn!

- Anh làm gì em đâu chứ? - hắn cười ranh mãnh

Nó vẫn chưa ngẩng lên

- Không ngẩng lên là hôn đấy! Không vào má đâu! - hắn cảnh cáo

- Ngẩng lên mới bị. Không ngẩng - nó vẫn úp mặt vào ngực hắn

Hắn bế nó lên giường, đặt nó ùm xuống. Hiện tại nó đang nằm ở trên giường còn hắn...ngay trên nó (mấy bạn trong sáng nha!)

- Này, tránh ra đi

- Đã bảo cảnh cáo rồi. Bây giờ thực hiện!

Hắn cúi sát nó, bế nó lên ngồi lên người hắn...

- Này, tôi k đùa đâu! - nó hơi hoảng

Hắn ôm nó vào nó vùng vẫy k đc, hắn giữ tay nó rồi còn đâu...

Chụt...

Đúng LIPS!!! (O.O)

Đùng... Đùng... Đùng... Bùm...

Hắn lúc này đã bỏ nó ra, đứng dậy cách xa nó mấy bước

Căn phòng giờ sặc mùi sát khí. Hắn có trốn đến chân trời thì vẫn ám mùi phảng phất gần đó! Mặt nó giờ không khác gì ác quỷ hiện hình (vẫn xinh nha). Đôi mắt nó giờ hiện lên chữ “CHẾT CHÓC” to đùng!

- Chết đi! - nó nói giọng sắc lạnh

Nó đập hắn 1 phát vào bụng k thương tiếc. Hắn ngã luôn xuống sàn vì cú đó quá đau

- Sao dám làm thế hả? Muốn vào hòm sớm đúng không? - nó đứng nhìn hắn ôm bụng vì cú đập vừa nãy

- Vậy anh không nhân nhượng nữa. Đừng tưởng là em mà anh không dám! - hắn bắt đầu càu

- Muốn gì thì chiều! - nó lạnh lùng (k phải đánh nhau đâu chị ơi. Chị “nguy hiểm” rồi O.O)

- Nhớ lời em nói!

.....

Nó đã mổ xong và đang nằm truyền máu. Hiện tại nó vẫn chưa hết shock vì chuyện vừa nãy

- Sao vậy? Chưa tỉnh hả? - hắn cười

- Có ngày sẽ chết dưới tay tôi! - nó hầm hầm nhìn hắn

- Được chết dưới tay em là vinh hạnh đời anh! - hắn chọc nó

Nó tức sôi máu (đang truyền chị ơi!!) quay vào trong gặm nhấm cục tức

- Lát nữa Phong đến đây. Hình như vụ kho hàng xong rồi!

-

- Đợi mãi anh trai mới đến thì đừng có ủ rũ như thế chứ?!

-

- Hay cho thêm phát nữa cho tỉnh táo nhé? - hắn gợi ý

Hắn quay người nó ra ngoài

Nó choàng mở mắt, kéo lấy người hắn cắn *Phập* vào tay

- Yaaa... Em làm gì vậy hả? Vết thứ bao nhiêu rồi?! - tay hắn giờ đang hiện rõ hàm răng nó và máu chảy ra tương đối

Hắn đóng sầm cửa bỏ ra ngoài. Còn nó sung sướng vì trả đũa được hắn

.....

Hắn tiến tới bế nó lên. Cả người nó đáp “giường” an toàn

- Làm cái gì đây? - nó bật dậy

- Em bảo “muốn gì thì chiều” cơ mà??!

Nó chưa kịp nói gì thì hần kéo mặt nó lại gần rồi hôn nó!!!!

OMG!!! O.O

Mặt nó đang đỏ bừng.... Bỗng dưng đầu óc nó trống rỗng... Nó không phản ứng như vừa rồi mà cứ... để yên!

Tim nó đập nhanh dần... nhanh dần...

Hần hôn nó mãnh liệt mà nhẹ nhàng. Bao nhiêu lâu nay chờ đợi giây phút này, cuối cùng hần cũng được hôn nó lần nữa. Hần nhớ cái cảm giác ngày xưa... y như bây giờ hần có...

1s

2s

3s

...

1’

Hần bỏ nó ra, thấy nó vẫn ngồi bất động nhìn hần. Nhẹ nhàng bế nó lên, hần đưa nó đi... mỗ ^^

.....

1’ đó đối với nó... như quay ngược thời gian... kí ức ở đâu ủa về... Tim nó lại biết đập nhanh hơn, không còn cái cảm giác lạnh lạnh ở trong đó nữa

- Hey nhóc! - Phong bước vào phá tan cái lớp bụi thời gian vừa bay qua đầu nó

- Anhhh... Lâu lắm anh không thăm em nha!!! - nó ôm chầm lấy Phong

- Bị tai nạn anh phải gánh vác việc cho... Tại em chứ ai??!

- Hi... không may... trước kia có ai hạ được Leader này đâu!

- Bây giờ có rồi đó. Không có Duy thì còn ngồi đây tự sướng được không?

- Sao anh không truyền máu cho em vậy? Tất cả mọi lần đều là anh mà?

- Duy thì sao?

- Em không thích!

- Nên thay đổi “sở thích” đi. Em cứ mãi như vậy... đến bao giờ đây?

- Em đã nói rồi... - Phong cắt ngang lời nó

- “Đã nói rồi” sao? Anh thấy khác đấy? Em đang thay đổi rồi. Anh thấy... nên khẳng định lại lần nữa đi!

-Tại sao anh nói thế?

- Vì màu xanh ở mắt em đang thay đổi!

Nó nhìn vào đôi mắt của Phong. Một màu xanh nhạt, nhưng không sắc lạnh như nó. Dù ánh mắt lạnh lùng như đầu đó vẫn còn những ánh nhìn vui vẻ dành cho nó, cho An, Chi, Minh,... Còn nó... chỉ vì một người mà nó đã mất đi cái khái niệm của “vui vẻ”. Dù không muốn nhưng sự thật... vẫn là sự thật. Người đó... một lần nữa... thay đổi màu xanh của sapphire

- Anh biết em sẽ không thừa nhận. Nhưng để đến lúc mọi chuyện đến hồi kết, em sẽ mãi bị khoá chặt ở chốn đó mà thôi. Là người... nên biết đến “tha thứ”. Kẻ mạnh luôn tha thứ cho kẻ yếu. Còn kẻ yếu thì quá ích kỷ để nhận ra việc “tha thứ”... Vậy... em là kẻ mạnh thật sự... hay chỉ là vỏ bọc của con người yếu đuối ích kỷ bên trong?

-

.....
- Phong về rồi à? - hấn quay lại với lớp băng trên tay

-

- Sao thế?!!

Nó không nói gì... mắt vẫn nhìn ra cửa sổ... tai vẫn bập bùng nhạc ở headphone bạc của hấn

Hấn ngồi xuống cạnh nó, ôm lấy nó từ đằng sau...

Cảm giác này... nó thấy vô cùng quen thuộc... Nhịp đập ở tim nó... ngày một nhanh lên...

Nó quay lại....

Bất ngờ ôm lấy hấn...

Thật chặt...

- Hãy... bên... cạnh... tôi!

Hấn bắt ngờ rất nhiều và ôm thật chặt nó vào lòng...

- Anh sẽ không buông tay em ra đâu, Hải Vy à!

(chap ngắn các bạn thông cảm nhé. Vì diễn biến k phức tạp nhưng khá nhiều chi tiết nên mình phải chia nhỏ ra. Ths các bạn ủng hộ! Nhớ vote nha nha nha :)))

22. Chap 13

HAPPY BIRTHDAY TO ME!!!

10h30

Hấn tỉnh dậy, vòng tay hấn vẫn ôm chặt lấy nó. Hấn ngấm nhìn khuôn mặt nó, hàng lông mi cong dài cụp xuống che đi màu xanh sapphire thấp thoáng bên trong đôi mắt. Hấn ôm nó chặt hơn, thì thầm vào tai nó: "...". Hấn khẽ cười

Vài phút sau

- Vy... dậy đi! - hấn cốc đầu nó

- Ồ... ngủ tí nữa! - nó trùm kín mặt

- Hiazz... hôm nay em nói phải đi xem cái gì đó mà?

- À... - nó ngái ngủ bật dậy như zombie đi chuẩn bị

Hấn đã thu dọn đồ đạc của nó xong xuôi hết rồi. Ra viện cái là đến thẳng R.E.B.E.L luôn

Nó mặc áo phong cộc tay màu đỏ để che vết băng bó chưa lành hẳn, quần bò màu camo rách, giày Nike Air Max nền đen, đeo vòng vèo gai đinh đen hết. Tóc line đỏ buộc đuôi ngựa. Xong xuôi!

- Đi thôi! - nó chạy ra ngoài cửa luôn cho hấn vác đồ (_ _ ”)

Xuống đến nhà xe nó mới sực nhớ ra:

- Khoan đã... Đi bằng gì?

- Oto! Em hỏi gì vậy?

- Whatt...? K dc, chỉ mình tôi đi thôi. K dc phép đến đó!

- Tại sao?

- Có việc quan trọng DARK k đc biết!

- Ủm... Ngh bây giờ lôi đầu ra moto?

- Vậy về đi. Tôi gọi Phong ra đón! - nó bảo hấn

Hấn không nói gì cả. Đưa cho nó chìa khoá xe

- Moto cuối nhà xe kia kìa! - hấn cất đồ vào cốp. Hấn đang định lên xe thì nó “mở miệng”:

- ... Cảm... ơn! Vì mọi chuyện! - nó quay đầu đi thẳng

Bỗng có cái ôm bất chợt từ phía sau. Nó khựng lại

- Giờ mới nói hơi muộn đấy! - hấn quay người nó lại - Cho em mấy lít máu mà chả nhận được câu nào! Cho cái moto thì nói luôn. Em coi trọng cái moto hơn anh hả?

- Thì? - nó vênh mặt

Hấn cười. Cúi xuống hôn vào môi nó nhanh như điện xẹt!

- Thì như thế này!

- Đây, làm cái gì vậy? - nó giật mình

- Cho phát nữa!

- Biến đi! - nó đánh hấn 1 cái rồ đau rồi chạy biến. Hấn cười lắc đầu rồi lên xe phóng đi

Nó đi thẳng về phía chỗ moto. May là không có ai ở đây, lỡ nhìn cái mặt như quả cà chua của nó bây giờ thì...

- Demitri. Cứ đợi đấy! - trèo lên con moto đồ đen có chữ DEMITRI kiểu graffiti, nó phóng thần tốc đến R.E.B.E.L

Biệt thự R.E.B.E.L 11h

- Leader! - đám người mặc áo đen đã chờ nó sẵn từ bao giờ. Theo phép tắc bắt buộc của vệ sĩ, họ nghiêng mình cúi chào nó

- Lâu rồi không gặp! - nó đẩy cửa bước vào phòng chính

- Wellcome back! Leader! - 17 con người tối cao của tổ chức

- Lâu rồi không gặp, mọi người! Ngũ Quỷ đã trở lại. Thời gian tôi vắng mặt... mọi chuyện vẫn ổn chứ? Vụ kho hàng...? Vụ DARK??!

- Kho hàng đã được xử lí xong. Lát nữa mày sẽ được chứng kiến món đồ chơi mới của mày! - Zooka

- Xử tử hết bọn “fake” chưa?

- Đang chờ hành quyết! - Amber

- Đi thôi. Tao muốn xem mặt mũi bọn chúng ntn! Còn vũ khí... chưa chơi được! - nó cười một cách khó hiểu

Ngũ Quỷ đi đến Hầm Địa Ngục. Hơn 50 đàn em fake đang bị tra tấn dã man tàn bạo

- Sao rồi... Đưa được bao nhiêu “hot news” ra ngoài cho chủ nhân của các người rồi? - nó cầm cây sắt được đun nóng đến mức sắp chảy lên tay

- Các người nghĩ các người là nhất à? R.E.B.E.L sắp bị diệt vong rồi! Chủ nhân của ta sẽ thu tóm toàn bộ cả tổ chức của mày và bang của tên con trai kia! Và máu của mày... sẽ cạn mà chết!

- Wow... một kế hoạch hoàn hảo! Vậy để ăn mừng cho kế hoạch của chủ nhân... tôi muốn tặng mọi người món quà quý giá của R.E.B.E.L... tattoo!

Nghe thấy thế... mặt mũi tên nào cũng đã xác định được số phận của mình... không còn toàn thân mà ra khỏi đây!

- Người đầu tiên... tôi tặng “ngài”!

Nó cầm thanh sắt vẽ lần lượt từng vạch lên người tên đàn em. Vết thương bị lở loét giờ bị thiêu đốt như này... chết cũng không yên phận

- Xong rồi đó... À quên chưa kí tên - nó vạch ra tên của R.E.B.E.L trên thân của kẻ bị trừng trị. Giờ chẳng nhận ra hẳn là con người nữa!!! Mọi bộ phận trên cơ thể bị rụng rời ra. Bọn đàn em kia nhìn thấy mà kinh tởm

- Sự trừng phạt thích đáng cho những kẻ dám phá hoại R.E.B.E.L và DARK! Chủ nhân của các người quá tầm thường... Đánh sập cả R.E.B.E.L và DARK? Đối phó với R.E.B.E.L k đơn giản đâu, kể cả không có DARK... cô ta sẽ làm gì được ta?

Nó quay đầu bỏ đi. Amber ra hiệu cho ng của R.E.B.E.L xử lý nốt phần còn lại

- Bây giờ là phần hay nhất. Vũ khí Key đã chế tạo xong rồi. Đi thử nghiệm thôi! - Code nói

- Không!

- Sao? - đồng thanh

- Chưa đến lúc!

- Nhưng mà rất muốn xem mà?

- Tao nghĩ lại rồi. Khi nào thực sự cần thiết... nó sẽ tự động đến với tao! Còn bây giờ... sao không nghĩ tới những “Little Devil”?! - nó mỉm cười

- Oh... Hội Phăng Teo!

.....

Căn phòng đen kịt loáng thoáng vài cái bóng chớp lóe qua. Cô gái nhỏ bị bịt mắt đứng giữa căn phòng xung quanh là vòng tròn “áo choàng đen” xoay với tốc độ “quạt trần”

- Tập trung!

Đòn tấn công từ những chiếc “áo choàng” được tung ra. Cô gái nhỏ phản xạ dù tốt nhưng còn quá xa với so với những người “áo choàng đen”. Cô bị trúng đòn liên tục, rất khó để có thể đoán được ai là người tấn công và tấn công lúc nào. Những đòn mà những người áo choàng tung ra rất “cơ bản”, nhưng đối với cô là một đẳng cấp khác!

- Tôi nghĩ không ổn. Cần luyện phản xạ trước. Tôi đánh giá cô ấy hơi cao thì phải! Là người của ĐQTN nhưng một khi đã gia nhập Hội Phăng Teo thì là đẳng cấp hoàn toàn khác!

- Cô ấy bị thương nặng rồi!

- Do bài tập cơ bản quá cao so với trình độ của ĐQTN. Cậu cũng đâu có tránh khỏi tai nạn! ĐQTN quá dễ dàng khiến cho các cậu không tìm ra cái giới hạn mới...

- Tại sao cậu lại tham gia vào ĐQTN?

- Vì làm một con ma ảo thuật... không hề dễ dàng... Dù được thừa hưởng 1 khả năng nhưng cậu có thể lẫn trốn mãi trong màu đen được không? Đối với tôi, Hội Phăng Teo là đen, ĐQTN là trắng. ĐQTN giúp tôi thoát khỏi cái tài năng vốn có, cái giới hạn của bản thân, giúp tôi gặp được cậu, Kin, Amber... Ngoài cái khả năng trời cho, tôi muốn tự mình tìm ra con người mới của mình... Lý do tại sao trong tim tôi có 2 ngăn trắng - đen, ĐQTN - Hội Phăng Teo... Và tại sao Joker có 2 quân bài..

.....

Nó ra ngoài biệt thự cùng Ngũ Quỷ

- Ngày mai chúng ta phải đi học!

- Hả? Tại sao??! - đồng thanh

- Lãnh địa có chuyện! Người của ta đã phát hiện ra dữ liệu được truyền tới trường! Em cần anh phá mã! - nó bảo Code

- Chuyện đó đơn giản. Anh sẽ tìm ra nguồn mở

- Ok, bây giờ đi bar, lâu lắm không đi rồi! - nó đổi giọng hào hứng

- Đúng rồi đó. Cả tháng nay toàn chúm mũi vào R.E.B.E.L, chả ăn chơi được gì! - Zooka cũng hào hứng không kém

- Ok... bây giờ đi! - Key hưởng ứng - À mà găng tay của em đây! - Key đưa nó đôi găng camo viền đỏ

- Cảm ơn anh! Có tác dụng cho sau này đấy! - nó cười

- Đi thôi! Mà con Roll Royces kia của ai vậy? - Zooka chỉ trỏ. Code nói nhỏ vào tai cô khẽ cười

- Wow... chị đi xe của anh Dem hả??! - Amber thích thú nhìn cái moto của hấn. Nó đẹp gấp mấy lần cái moto... của nó! (_ _ ”)

- À... ừm... chị không cho hấn tới nên hấn cho mượn cái moto!

- Không phải mượn đâu. Anh cho thật đấy! - hấn từ trong bóng tối bước ra làm cả lũ ngạc nhiên, trừ Code và Key

- Sao lại ở đây?

- Oa... anh Demetri ơi... cái moto đẹp quá!!! - nó chưa kịp nó xong Amb đã tranh lời

- Nó giờ đã thuộc sở hữu của Leader rồi. Anh chỉ còn con Roll Royces này thôi - hấn chỉ con xe màu bạc nằm im lìm cạnh con moto

- Tôi không cần! - nó quay mặt

- Cứ lấy đi! - Code- Key đồng thanh

- Ồ, đúng đó, tao thấy đẹp mà. Mà con moto của mày Amber nó đi hỏng rồi!

- Hả?

- Hehe... em đi đua xe nhờ cho xòe trên đường hỏng rồi!!!

Sát khí ở đâu bỗng phát tán ra làm cả lũ lạnh cả sống lưng, trừ anh nó. Cái moto của nó là do Code tặng sinh nhật lần thứ 15 của nó, cái moto riêng đầu tiên (trước kia toàn đi của anh)

- Thôi, không sao. Bao giờ anh mua cho cái khác. Còn lấy cái kia đi đi - Code an ủi

- Không!

- Demetri, chở nó đi! Cầm đi moto nữa! - Code ra hiệu cho mọi người lên xe, “kệ” nó

Nó không hiểu sao mọi người lại “quay lưng” với nó, chuyển sang phe hấn??! Thôi kệ hỏi sau, nó trèo lên xe hấn cầm volant

- Tôi lái!

- Được thôi! - hấn mỉm cười

“Tối sẽ oanh tạc cái xe này, Dem”

.....

Nó phóng xe, lượn lách, xoay đầu, bốc đầu xe các kiểu... Hấn ngồi bên cạnh có phần hơi giật mình, nhưng lại cảm thấy thích thú

- Em được đấy! Nhưng chưa bằng anh đâu!

- Cái gì?? - nó sôi máu - Có dám đua OTO k?

- Sao lại không? Moto em thua anh, chẳng lẽ oto anh không thắng nổi???
- Tự tin gớm! Vậy cá cược. Đua 2 lần! Tôi thắng thì con Roll Royces này và 1 con Lamborghini thuộc về tôi!
- Ok. Quá đơn giản. Còn nếu anh thắng... lại bắt nợ cho em thôi!

Đến bar Blood, ai cũng vui mừng vì sự có mặt của nó (hắn thì không) Sau vụ tai nạn thì ai cũng lo lắng cho thủ lĩnh

- Chào mừng thủ lĩnh trở lại!
- Ta cảm ơn. Còn bây giờ, mở cửa trường đua! - nó ra lệnh
- Yes, Leader
- Em lại định đua xe hả? - Key hỏi
- Vâng. Nhưng là đua oto!
- Wow... Và đối thủ của nhóc? - Code đã biết đc câu trả lời nhưng vẫn hỏi
- Demitri!
- Mà định đua vs hắn hả? - Zooka
- Lần trước hắn thắng chị rồi đó! - Amber
- Đó là moto. Lần này là xe chiến! Đi thôi. Nhớ camera!!! - nó nhắc Amb
- Ok chị!!! - nhóc lắc cái 5S trên tay

Mọi người đã tập trung đầy đủ ở trường đua. Lần này, cầu mở, vòng tròn ốc, đường nước, đường băng... được nâng cấp lên một level mới (nhờ anh sư phụ!)

- Anh nghĩ con bé không thắng được! - Code cười
- Tại sao? - Zooka hỏi
- Demitri là “King” của giới đua oto. Còn nó lại thiên về moto! “Angel Speed” khó mà thắng được “DARK King”
- Tại sao điều này em lại không biết?
- Cậu ta giấu tên. Giống như anh, “Ghost Rider”
- Các ông vua không thích nổi tiếng! - Zooka cười - À... nhưng “Black Code” lại không giấu được sự nổi tiếng của mình! - Zooka ôm Code
- Vậy em thì đâu có giấu được thân phận của một “Guns Queen”
- Sao phải giấu nhĩ?! - cô cười - Cả hai chị em em không cần phải che giấu. Họ cần biết đến bọn em!
- “Guns Queen”, “Shine Princess”, cặp đôi hoàn hảo của Trần gia!

(Sẵn đây giới thiệu biệt danh của R.E.B.E.L-ers)

Leader: Leader, Angel Speeds (đua xe) (cái AS này k ai nhớ đâu, nhắc đến Leader là chạy té khói r)

Zooka: Guns Queen

Amber: Shine Princess

Code: Black Code, Ghost Rider (đua xe)

Key:

Gin: - Gentle Cards

Kin: Little Shoes - Night Monster

Joker: Ghost Trick

Demitri: D.V (tự hiểu nhầm) DARK King

- Trận đấu bắt đầu!

Nó phóng con Ferrarri thổi khói tít mù cho Lamborghini của hắn hít. Đoạn đường đầu tiên nó dẫn trước (hắn nhường đấy), đến khúc cua đầu tiên, hắn rê đuôi xe lên trên trước nó

- Anh đã bảo mà!

- Đáng ghét! - nó gạt cần phóng lên phía trước

Hắn nói với nó qua cái tai nghe. Đến vũng đường nước, việc khó khăn là có thể đường trơn. Hắn vẫn giữ được nguyên tốc độ ban đầu, trước nó 1 cái đầu xe

- Sao k dùng NOS đi?

- Không!

- Em thua 2 con xe khủng đấy??!

-...

- Đừng để anh thắng rồi thì hối hận nha!

Nó bực mình thật rồi. Mở nắp điều khiển ắc NOS, xe của nó lao như bay đến đường băng

- Lời khuyên tốt đấy!

Hắn không nói gì, nhấn NOS ở nắp điều khiển để đuổi kịp nó

- Em là của anh, Hải Vy à!

- Không bao giờ! - nó chạy hết đường băng để bắt kịp đến vũng tròn ốc

Bỗng hắn vượt qua nó một cách ngoạn mục. Hắn quay ngược đầu xe chặn trước xe nó

- Vào số quá nhanh rồi!

- Chết tiệt!

- Em có lên nổi vòng tròn ốc k nhỉ?

- Ý là gì?

- Nếu biết rê đuôi xe!!!

Chết rồi. Nó rê đuôi xe kém thì sao lên được vòng tròn ốc??!

Hắn xoay ngang con Lambo và nằm gọn trên vòng

- Goodbye, baby!

- Holly Shit! Im not your baby!

- You'll!

Gạt cần số nhấn ga, may mắn nó lên được vòng dễ dàng, nhưng lúc sau thì không. Khó khăn để vòng lên nên xe nó toàn chậm (ya... xước xe rồi - Có để im cho ngta đua k? - *chạy*) Hắn thì rê đuôi xe lên đến cầu mở sắp về đích

- Anh đã nói rồi. Con bé sẽ không thắng được Dem đầu - Code theo dõi tình hình

- Dù sao em có được pha "hành động" ngoạn mục rồi! - Amber tiếp tục dí sát con 5S xuống dưới trường đua

...

- Em thua rồi, Leader!

Nó bước xuống con Ferrari, mặt hầm hầm nhìn hấn

- Khá lắm!

- Tất nhiên. DARK King mà! - hấn nhéo má nó

DARK King??! OMG! Là hấn sao??!

- Là...

- Đúng... là anh! Xứng đáng win rồi nhé!

Nó hậm hực nhưng đành phải công nhận hấn thôi!

- Thua rồi. Điều kiện là gì??!

Hấn kéo nó lên khán đài khu VIP

- Anh cho em mượn cô ấy? - hấn hỏi Code

- Đồng ý!

- Hả? Anh dễ dàng giao em gái mình cho kẻ như này sao? - nó shock

- Tin tưởng!

- Cảm ơn anh! Đi thôi! - hấn bế nó lên

- Bỏ xuống đi! - nó đấm hấn

- Vào xe rồi bỏ!

Cả lũ ngồi sau cười khúc khích

Ra đến xe, hấn thả nó vào trong xe rồi nói:

- You's mine!

- ...

(Chap sau sẽ hay nhé - au nghĩ thế)

HAPPY BIRTHDAY TO AU NÀO!!!

23. Chap 14

Ngồi trong xe với hấn mà đầu nó bốc khói nghi ngút như “bát phở” (bật điều hoà rồi còn có khói??!) Nó không hiểu cái “Tin tưởng!” của Phong nói là cái gì cơ chứ? Tại sao mọi Ngũ Quỷ lại “quay lưng” với nó?

- Trong lúc tôi ở bệnh viện, làm thế nào mà được tin tưởng vậy?

- Chẳng gì cả. Chỉ là ở bên cạnh em và giúp họ giải quyết việc

- Chỉ vậy thì không dễ lấy được cái gọi là “tin tưởng” của Ngũ Quỷ đâu! Không hiểu cái “tin tưởng” được bao nhiêu mà anh tôi dễ dàng giao tôi cho kẻ-không-quen-biết??!

- Đừng nói là không quen biết! - hấn cảm thấy hơi bực

- Nói vậy thì sao? Chỉ mới làm quen cách đây vài tháng mà nói như là người quen lâu lắm vậy? - nó tính từ thời điểm hấn quay về...

-... Vậy lát nữa xem có quen biết hay là kẻ xa lạ! - hấn rồ ga con Lambo xả khói cho “không khí” hít!

Hắn đưa nó đến bãi biển. Ở đó có một căn nhà gỗ nhỏ, trên cửa có vẽ graffiti 2 con chữ D&V rất cầu kì. Nó bước xuống bãi cát mềm mại. Mỗi bước đi, bàn chân nó như nặng hơn

Nó cứ đứng trước cửa không vào

- Vào đi!

- Không có chìa khoá!

- Em quên rồi sao?

- Gì?

- Căn nhà không bao giờ khoá! - hắn trả lời

- Tại sao? - nó thực sự chẳng nhớ gì

- Vì... chẳng ai khoá cánh cửa trái tim cả!

(cho au xin tí chỗ... câu này sến quá!!!)

Một loạt kí ức lại tuôn ra từ bộ não của nó. Sau cái ngày mà hắn ra đi, nó đã vứt chìa khoá cửa xuống biển. Vĩnh viễn k có cái thứ 2

- Nhớ ra rồi, đúng k?

-...

- Vậy anh là người quen... hay là kẻ-không-quen-biết?

- Không quen biết! - nó trả lời ngay tắp lự

Hắn không nói gì, đẩy cửa bước vào

- Đi vào đi!

Nó miễn cưỡng bước vào. Căn nhà vẫn như xưa từ ngày ấy, chẳng có gì thay đổi. Không lộng lẫy hoành tráng như biệt thự của nó và hắn, nhưng căn nhà chất chứa nhiều thứ lưu lại sâu đậm trong bộ não gọi là “memory”

- Vẫn như xưa! - nó nói giọng không có xúc cảm

- Không phải vậy. Đã có sự thay đổi trong căn nhà... Em không nhận ra sao?

-... Ừm... Không! - nó chẳng thấy có gì cả. Trí nhớ của nó không tụt đến mức đấy

Hắn ôm nó từ đằng sau, nhẹ nhàng nói vào tai nó:

- Em và anh... là những thứ đã thay đổi!

Nó nhắm mắt lại, tua lại hình ảnh nó và hắn trong kí ức...

Sự thật... đã thay đổi rất nhiều!

- Lý do tại sao... phải biết chứ?

- Em nghĩ em biết?

- Phải. Chuyện đó quá rõ ràng! - nó bỏ tay hắn ra

“- Đừng nói cho nó sự thật... Khi mà mọi chuyện kết thúc, cũng là lúc cậu tự tay đặt dấu chấm cho mọi chuyện. Hãy để nó diễn ra tự nhiên, con bé sẽ hiểu!”

- Có lẽ vậy... - hắn bỏ lên phòng, để nó một mình trước căn phòng của kí ức...

- Em không biết đâu, Hải Vy à!

Nó nằm ềnh xuống cái sofa, nghĩ ngợi... Nhìn cái bức ảnh nó và hắn, tiện tay, nó quăng luôn vào góc tường... Vỡ vụn....

- Thay đổi sao?

Hắn ở trên nhà nghe thấy tiếng võ, hắn biết chuyện gì xảy ra. Hắn chỉ mong mau chóng kết thúc chuyện này, để hắn có thể quay trở về bên nó...

Nằm mãi rồi nó buồn ngủ nhưng bụng lại thấy đói. Lọ mọ dưới bếp chả có gì, nó chạy lên nhà gọi hắn:

Rầm... Rầm... Rầm...

- Sao đập cửa mạnh thế? - hắn từ trong phòng bước ra

- Tưởng đi ngủ rồi!

- Anh chưa. Mà sao??!

- Đói! Bếp k có gì!

- Có ai ở đây đâu mà mua đồ ăn. Đợi anh thay quần áo rồi đi

- Đêm như thế này... làm gì còn quán nào?

- Có... quán ăn đêm - hắn cười rồi xuống nhà đi mua đồ ăn

Nó đi vào cái phòng đối diện. Trước kia đây là phòng nó. Mọi thứ vẫn nguyên vẹn nhưng thay đổi ngay lập tức bởi “thứ thay đổi” bước vào... Căn phòng không to nhưng rất nhiều đồ. Trên bàn gỗ vẫn còn cái hộp nhạc hình cái vòng đu quay con ngựa gỗ rất ngộ nghĩnh... quà hắn tặng nó hôm đi chơi đầu tiên...

Ở trường đua lúc đó, tiếng động cơ vang vọng khắp nơi, ngay cả tiếng hò reo của những người cổ vũ cũng không lấn át được những con xe của Ma Tốc Độ. Từng chiếc moto như những cái bóng ma, vút nhanh qua những vật cản khó lường...

Hai con moto nhanh nhất đã về đích. Chàng trai tháo mũ bảo hiểm ra cười một cái đắc ý

- Vậy là tôi thắng rồi nhé!

- Ủm... - cô gái bực tức nhưng không thể hiện ra

- Vậy em phải đồng ý làm bạn gái của tôi!

-...Vụ cá cược quái quỷ!

- Vì tôi phải đạt được mục đích mà! Ngày mai tôi sẽ đón em đi chơi buổi đầu tiên! - nói rồi chàng trai phóng xe đi mất

- Haizz... sao mình lại thua chứ?

Hôm sau, hắn đã có mặt trước cửa nhà nó, ăn mặc rất chi là street style

- Cậu là ai??? - Phong bước ra mở cửa

- Em là bạn trai của Hải Vy ạ!

- Hả??! Nó làm gì có bạn trai??! - Phong sững sốt. Em gái của anh nổi tiếng ăn chơi bét nhè, chưa bao giờ thích con trai ngoại trừ anh, Minh và R.E.B.E.L. Vậy mà bây giờ...

- Anh không biết ạ? Hôm qua cô ấy cá cược đua xe với em bị thua nên phải đồng ý ạ!

- Hả? - Phong sững sốt lần 2. Em gái anh là Angel Speeds luôn đứng đầu BXH tay đua, chưa thua ai trong mọi trận đấu kể từ khi bước chân vào TGN (ngoại trừ anh). Vậy mà “cậu bé” này lại đánh bại được nó, quả là không bình thường...

- Mà cô ấy có ở nhà không ạ?

- Ồ... có! Mà cậu gặp nó có chuyện gì?

- Dạ, bọn em đi hẹn hò!

- Hả... hẹn hò? - OMG, lần đầu tiên Phong shock “liên hoàn” như thế này

- Đợi nó trên nhà - Phong mở cửa cho hấn vào rồi chạy ù lên nhà tra khảo nó

- Vy, mở cửa anh hỏi!

- Dạ?

- Em cá cược đua xe thua hả?

- Sao anh biết???

- Cậu bé nào ở dưới nhà đợi kìa!

- Haizzz.... E đâu có biết là mình thua! Cậu ta giỏi thật đấy! - mặt nói ỉu xìu

- Thôi đi nhanh lên, người ta đang đợi. Về anh hỏi nhóc tiếp!

Nó nhăn nhó đi xuống nhà. Hấn đã đợi nó lâu lắm rồi. Vẫn phong cách bụi bặm, ngổ ngáo như mọi khi, nhưng hôm nay trông nó đặc biệt hơn trong mắt ai

- Em đi đây!

- Ủ, nhóc nhớ về sớm - Phong dặn nhưng trong đầu vẫn chưa hết shock

- Em chào anh! - hấn nói rồi lên xe phóng đi với nó

- Tin được không? - Phong đóng cửa đi vào nhà

Hấn và nó đến khu vui chơi. Nó toàn thích chơi trò mạo hiểm rồi thì đua oto. Hấn cũng chiều theo ý nó. Đi khắp cả buổi, nó chơi cũng chán rồi

- Ăn kem đi!

- Ủm, đợi anh mua cho!

Hấn chạy ù đi mua kem cho nó. Chợt nó thấy ở quầy lưu niệm có cái hộp nhạc hình vòng đu quay ngựa gỗ rất đẹp. Rất tiếc, vì vội đi nên... nó chả mang money ^^

- Em thích à? - hấn đã đứng sau nó từ lúc nào

- Ủm...

- Anh mua tặng em nhé!

- Oa... Thật hả?

- Ủ, tất nhiên!

Thế là nó được cái hộp nhạc đó. Nó vô cùng thích thú

- Cảm ơn nha! - nó thơm vào má hấn một cái làm hấn bất ngờ. Trông nó vui vẻ với cái hộp nhạc mới, hấn cũng vui luôn

- Đi về nha! Anh tôi gọi rồi!

Hấn đèo nó về. Trước khi vào nhà, hấn hôn nó một cái làm nó đỏ cả mặt

- Hehe... Thích không?

- Thích cái gì?!

- Còn hỏi là anh hôn nữa đấy!

- Ồ... Thích. Được chưa?

- Tốt. Anh về đây! - hấn định đi thì nó giữ lại

- Sao nữa?

Nó không nói gì... Tiến tới hôn hấn một cái rồi chạy ù vào nhà

- Đáng yêu ghê! - hần cười rồi phóng xe đi luôn

....

Nó cười. Nghĩ lại thì thấy cũng chỉ là bụi kí ức. Nhưng sao nó bám trong bộ não của lâu đến thế?

- Vy, xuống ăn đi! - tiếng hần gọi nó

Nó xuống dưới nhà thì bao nhiêu đồ ăn. Chủ yếu là mì ăn liền ^^

- Món này hả?

- Sao?

- Ăn cái này ít, không no!

- Đêm thì không nên ăn no. Ngồi đi, anh nấu cho!

Hần nấu cho nó 2 gói liền... vì nó bảo ít! Hần ăn có 1 gói

- Ủm... Còn nhớ cái hộp nhạc??? - nó hỏi hần

-.... Tất nhiên là có. Món quà đầu tiên!

- Nhạc không còn hay như trước nữa! Sắp hỏng rồi

- Cũng phải thôi. Ba năm rồi còn gì!

- Không định bỏ đi à?

- Em nghĩ vứt bỏ nó đi thì mọi thứ cũng theo nó mà đi à? Anh không nghĩ vậy!

- Tôi không thích nhớ về nó!

- Nhưng anh sẽ không để em vứt bỏ nó. Có thể đối với em, nó đã trở thành món đồ đã quá hạn đến lúc phải vứt đi. Nhưng đối với anh, nó vô giá trị!

.....

Sáng sớm hôm sau, hần dậy trước nó. Đêm qua nó ngủ dưới sofa, chẳng thèm lên nhà. Ghi lại tờ giấy cho nó rồi hần phóng xe đi trước

“Anh đến trường trước. Trong nhà kho có moto”

Nó dậy chuẩn bị “đi học”. Chả có đồng phục nên nó mặc quần bò đen rách vs áo sơ mi trắng đóng thùng tự nhiên. Đọc được tờ giấy, nó ngẩn ngẩn khoác balo đi đến nhà kho có một con moto đồ. Trên thân xe có phun chữ DARK KING to đùng, chắc xe này mới mua. Thật sự nó phải xe của DARK KING sao?!! Thanh danh Angel Speeds của nó tiêu tan mất (TT_TT)

Nó lượn lách trên đường đủ kiểu. Gió thổi qua tóc nó làm cho đầu óc sáng khoái hơn. Nó rất thích đi moto k đội mũ bảo hiểm, cảm giác gió lướt qua vô cùng dễ chịu nhưng phải che đi đôi mắt và khuôn mặt này nên phải đội vào...

Mấy tháng không đến trường mà chả có vẻ gì khác lạ. Đã thế còn chẳng vui như lúc chúng nó còn ở đây quậy phá nữa. Đã thế hôm nay là làm một bữa ra trò

- Anh đến chưa? - nó gọi cho Phong

- Rồi, em ra Lãnh Địa đi!

Ở Lãnh Địa, Ngũ Quỷ đã có mặt đầy đủ. Kể cả hần

- Sao ở đây?- nó hất hàm hỏi hần

- Chẳng lẽ không được? - hần tỉnh bơ

- Thôi, chuẩn bị đi. Bọn chúng sắp tới rồi! - Phong cắt ngang

Nó chẳng nói gì nữa. Lấy bao tay đeo vào rồi xem vũ khí của Minh

- Không phải bản nguyên mẫu đúng k? Cái này là vũ khí thường
- Ủm... Vụ này k cần đồ xịn. Có khoảng 100 thằng thôi mà!
- Sao? Ít vậy? Thế mà em cứ tưởng nhiều lắm chứ? - Chi hơi thất vọng
- Chủ yếu là lấy được thông tin và vũ khí! - An
- Ủm... Sẵn sàng đi. Khi nào có dấu hiệu thì ra!

Một lúc sau. Có một đám học sinh nam xăm trổ đầy mình, mặt mũi bặm trợn đi đến chỗ An và Chi

- 2 nhóc cũng có gan mà một mình chống chọi và bọn anh à?
- Có biết ta là ai k mà dám hỗn xược vậy?
- Là mấy con bé vô danh tiểu tốt trong R.E.B.E.L - cả lũ cười sằng sặc
- 2 con bé này có thể một mình đánh lại cái bọn nỏ như cồn chúng mày đấy! Giỏi bước qua cái vạch cỏ kia xem!
- Sợ *** gì! Bọn bay, triển!

Cả lũ xông lên tiến vào Lãnh Địa. Chỉ chờ có thế, Chi được tự do “hoạt động thể chất”

- 50/50 nhé, em gái!
- OK chị yêu!

Cả 2 chị em đứng chờ cho chúng tiến lại gần. Chi phi ngay con dao vào hông tên đã cầm đầu. Chúng xong lên như những con thú bị bỏ đói lâu ngày nhìn thấy con mồi. Chả tốn bao nhiêu sức với vài con dao, Chi đã hạ gục gần hết chỗ quân của bọn chúng, máu ứ đọng khắp Lãnh Địa. Súng giảm thanh của An thì cho ngực ngã liên tục, cô chỉ cần lướt một vòng là hết luôn, đạn siêu mạnh có thể xuyên qua 3 người liền một lúc

- Đúng là bọn k mắt mà! Mà không cân bằng nha. 70/30 rồi. Em lấy của chị 20 rồi đấy!
- Hì, tại em ngứa tay quá ý mà. Bù trận sau nha!
- Ha, chúng mày được đấy. Nhưng chưa ăn thua đâu! - giọng tên kia phá tan sự vui vẻ của 2 chị em. Hấn cho thêm vài thằng nữa ra nhưng trong đó con gấp mấy lần bé Chi nhà mình
- Tưởng gì... Trò mèo... Bao nhiêu đây chấp tất! - Chi cười khẩy

“Không giết nữa. Bắt bọn này về tra khảo luôn!” - giọng nó trong cái tai nghe của An và Chi

- Yes, Leader!

...

- Tôi có mắt như mù, không nhận ra Guns Queen và Shine Princess! Xin đừng giết tôi. Tôi chỉ làm theo lệnh từ một cô gái nặc danh - tên kia khấn khẩn
- Bây giờ khai đi. Cô gái ấy như thế nào? Là người của DARK? - hấn hỏi
- Vâng, đúng như vậy! Cô ta nói cô ấy là thủ lĩnh mới của DARK!
- Tình hình này không ổn. Càng ngày càng lẩn tới! - hấn tức giận
- Người có biết ai đứng đầu DARK k? - Minh hỏi
- Theo tôi được biết là Demetri, nhưng cô ấy nói anh ta nhường vị trí cho cô ấy để đánh bại R.E.B.E.L!
- Sao cơ? - đồng thanh
- Tôi chỉ biết được như vậy! Xin đừng giết tôi!

Nhưng đó là câu nói cuối cùng của tên đó. Hấn chém ngang người tên kia, máu tóa ra như tắm. Thêm phát nữa, cái đầu hấn lìa khỏi cổ

- Làm cái gì vậy? Chưa hỏi xong mà? - nó gắt
- Còn hỏi gì nữa, âm mưu của cô ta quá rõ ràng rồi còn gì!
- Đừng có manh động như thế chứ!
- Thôi đi. 2 đứa đừng cãi nhau nữa. Dù gì cũng biết điều cần biết! - Minh can ngăn
- Anh chị cứ bình tĩnh. Còn phải tìm hiểu từ từ mà! - Chi
- Đúng đó. Duy tức quá thôi. Mọi lần mày cũng giết người k gớm tay cơ mà! - An bảo nó
- Tại sao bây giờ mọi người lại đứng về phía hắn vậy chứ? Trước kia một chữ tin tưởng cũng chẳng có mà bây giờ nói bênh hắn chăm chấp vậy là sao? - nó vô cùng tức giận vì hôm nay hắn xen vào chuyện của R.E.B.E.L
- Thực sự là chẳng ai đúng cũng chẳng ai sai nên tốt nhất bây giờ cùng nhau giải quyết. Đừng cãi nhau. Cậu ấy đã rất cố gắng để được công nhận rồi! - Phong nói
- Anh tin tưởng quá nhiều rồi đấy, Phong! - nó
- Sao em không thử đi, đừng ôm cái ý nghĩ cũ rích đó nữa. Tin một người có gì là sai?
- Đừng nói nữa. Tôi sẽ đi khỏi đây. Tạm biệt! - hắn rời khỏi cái Lãnh Địa, phóng xe đi thẳng
- Đúng ý em rồi đấy! - Phong có vẻ bực
- Lấy vũ khí rồi đi về! - nó ra xe chỗ hàng, trong lòng vô cùng tức giận. Được hôm về trường chơi mà chẳng quây được 1 bữa
- Xin lỗi em gái, bây giờ chưa phải lúc để nói ra hết mọi chuyện!

.....

24. Chap 14

Sorry các fans, au đang đi học và ngập bài tập nên đang “bí” nặng!!! Chap này up tạm thời cho fans đỡ ngóng, chap sau là tiếp tục au viết bù nhé!

À, au bị thu máy rồi nên 1 tuần chỉ được 1-2 chap thôi nhé!!! :’(

Mong các fans đừng ném đá au rồi bỏ đi k ủng hộ vì lỗi này lun nha!!!

P/s: au có viết sến quá k??! o.O (cmt thật lòng để au còn sửa, au cx k thích viết sến đâu)

Hắn phóng xe như điên trên đường. Đầu óc hắn vô cùng trống rỗng. Hắn chỉ biết đi hết con đường này rồi mặc kệ cho con moto rẽ đâu thì rẽ. Dù bây giờ có gặp tai nạn đi chăng nữa thì hắn cũng mặc kệ. Phóng không biết trời đất đâu, cứ thế mà đi. Chỉ một việc còn con như vậy mà nó phải đối xử như thế sao? Mà... Hắn cũng đáng lắm... Làm nó ra như thế, có gắng đến đâu mà nó vẫn không thể cho hắn một chữ tin tưởng...

Điện thoại hắn bỗng rung, là Zick gọi:

- Thủ lĩnh, cậu đang đâu?
- Hỏi làm gì?
- Đến biệt thự DARK đi!

Rồi đấy. Tạm thời hắn đã có điểm dừng chân, k thì có đi hết đường thì chắc cũng đến được Âm Tào!!!

30’ sau, hắn đã ở DARK

- Trông cậu kia, có dáng vẻ bất cần đời hơn rồi đấy! - Zick chán thay cho cái thân hắn

- Gọi tôi có việc gì?

- Hiazz... Có cần thiết phải như vậy k? Cô ấy chẳng qua cũng tức giận mà nói vậy thôi mà. Sao cậu quan trọng hoá lên làm gì? Cậu rất bình tĩnh mà?

- Cho dù tôi có chết đi thì cô ấy vĩnh viễn không bao giờ tha thứ cho tôi, tin tưởng thôi còn không làm được...

-Cậu có chắc là cô ấy k tha thứ hay tin tưởng cho cậu k? Sao k nhớ lại những lúc cậu chăm lo cho cô ấy, cậu ở bên cạnh cô ấy... Cô ấy đã làm gì? Đánh cậu đến chết lúc cậu chạm vào cô ấy hay thờ ơ mỗi khi cậu tỏ ra quan tâm?

-...

- Tĩnh táo lại đi. Bay giờ đã như thế này, liệu cậu còn cam đảm đi tiếp đến cùng? Để được yêu cô ấy lần nữa?

-...

.....

Nó hiện giờ đang rất cáu. Đập cửa cái rầm, người nó bồng bồng sát khí. Đằng sau nó, có người sát khí toả ra cũng không kém

- Sao em làm thế? Cậu ta đâu có lỗi! - Phong bực mình k kém

- Làm hỏng chuyện của R.E.B.E.L, thế là quá nhẹ nhàng. Nếu không đã ăn một trận tốt của em rồi!

- Chỉ thế thôi mà e nói hỏng việc??? Chỉ là giết người cần giết!

- Nhưng không phải lúc thể hiện! - nó đốp lại - Kiểm chế giỏi lắm cơ mà? Chả hiểu sao lại ra tay lúc không cần thiết. Đúng là không biết đâu mà lường trước!

- Em... Không tin cậu ta đúng k?

- Đúng, k một chút nào! - nó cương quyết khẳng định

- Không tin sao để người ta chăm sóc cho lúc nằm viện? - Phong đốp lại nó - Mà đã thế còn... hè... Anh biết hết!

Nó cứng họng

- Thừa nhận đi. Em tin cậu ta. Anh biết là k nhiều nhưng “có”!

- Đúng. Nhưng chưa đủ để khẳng định là thực sự để tin tưởng!

- Ok. Rồi sẽ đến lúc!

- Nếu không thì sao?

- Em có dám cá với anh k? - Phong hất hàm

-...

- Không dám. Anh biết ngay mà! - anh đi lên nhà - Đi chơi nhớ đóng cửa!

Nó đi ra con moto phóng như vũ bão đến bar. Lâu rồi k ra đây chơi, tiện đang cần giải stress...

(Bar Blood là bar chính, bar Red chỉ để giải quyết công việc, kho vũ khí phụ... vv... vv... Ở bar Blood, có 3 phòng cho Ngũ Quý: Black, Red, VIP. Phòng Black của riêng nó và Phong)

Nhưng thật k may... Hắn cũng ở đó....

- Leader! - bọn đàn em cúi chào. Nó phẩy tay cho thôi

Nó vào phòng Black. Mọi thứ tối om, không có đèn sáng mà nó chỉ bật mờ mờ đủ nhìn. Lâu không dùng nên cũng có hơi bụi bặm. Chợt, nó thấy trên sofa có người nằm... Chính là hắn!

- Sao vào được đây? - nó chưa biết sao hắn vào được. Mã khoá chỉ có nó và Phong biết
- Dùng thẻ đen! - hắn điềm nhiên. Ngoài mật mã, còn thẻ đen
- Thẻ?... Lấy từ bao giờ?
- Hôm ở bệnh viện, em làm rơi nên anh nhặt cất đi, quên k trả. Hôm nay lấy ra dùng thử!
- Nói xong rồi thì ra ngoài đi! - nó đi tới trước mặt hắn, cầm lấy cái thẻ
- Nhanh tay, hắn kéo nó ngã xuống nằm cùng hắn, ôm thật chặt
- Làm cái gì vậy? - nó vùng vẫy rồi...

Chát...

Nó tát rất mạnh, hắn đỏ trên mặt hắn. Hắn nắm chặt tay nó, k tài nào vùng vẫy thoát được. Hắn nhìn thẳng vào đôi mắt sapphire đặc biệt kia, k rời 1 giây. Tay nó hắn đỏ lên luôn

- Em... Quá đáng!
- Thì sao chứ? Ai cần tham gia vào việc này rồi nói tôi quá đáng? Về lo cho DARK đi, quan tâm đến R.E.B.E.L làm gì? Ai đã từng nó bang chủ thì cần làm bang mình lớn mạnh hơn? Vậy giờ sao? Đi lo cho tổ chức của tôi. Ai cần? Từ khi hợp tác, bao nhiêu chuyện k ngờ xảy đến vs R.E.B.E.L. Trước kia tôi chẳng bao giờ phÀi nhúng tay vào, còn bây giờ lúc nào cũng đến lượt tôi làm. Cái vết thương chết tiệt này là kết quả đấy - nó hét lên đầy tức giận, có bao nhiêu nó đổ lên đầu hắn hết
- Được rồi, anh sai, anh xin lỗi. Đừng giận! - hắn ôm lấy nó, tay vẫn giữ chặt tay nó không bỏ ra
- Buông ra!
- Hắn nhất quyết không bỏ nó ra... Một mỗi, hắn kéo đầu nó dựa vào người hắn
- Anh xin lỗi. Đáng lẽ anh nên giải quyết nhanh mọi chuyện để em không gặp rắc rối! - hắn vuốt nhẹ mái tóc đỏ của nó, thì thầm
- Dù anh có làm gì đi chẳng nữa... Em cũng k tin anh, đúng k?
- Tất nhiên!
- Được thôi. Dù e k tin anh, nhưng anh... không lừa dối em lần nữa đâu!
- Không lừa dối tôi lần nữa? - nó nhếch môi - Một lần bất tín, vạn lần bất tin. Nghĩ lần này tôi tin sao? Không bao giờ
- Em có dám khẳng định với anh như vậy k? - hắn nhìn thẳng vào mắt nó, tính “sát thương” ở mức báo động
- Tại sao không? - nó bị đôi mắt kia hấp dẫn nhưng vẫn bình tĩnh được
- Thử thì biết!

(Báo độ mức độ sến, au k thích sến đâu nhưng cũng đừng ném đá au, đã giải thích ở chap trc về đoạn có nội dung sến rồi né!!!)

Hắn cúi xuống kiss vào môi nó mất 30s...

Tất nhiên... nó lại bất động, bộ não stop mấy giây, đầu bốc hoả dẫn tới mặt đỏ phừng phừng...

- K tin mà vẫn cho anh hôn hả? - hắn cười ranh mãnh
- Nó tránh xa hắn 2 bước chân, quay lưng lại đập vào người hắn ngã ra sàn
- Trả giá đi! - nó đi ra ghế ngồi - Out khỏi đây mau!
- Em out thì anh out! Không thích đi một mình
- Rách việc! - lấy máy ra chơi game, tảng lờ hắn

Thấy nó k có động tĩnh gì, hấn ra sofa nằm ngủ, gối đầu lên chân nó

- Ngồi dậy đi!

-...

- Ê, ngồi dậy đi. Muốn tôi tê liệt chân luôn hả? - nó gõ vào đầu hấn - Nhìn... Cái gì??!

Hấn ngược lên nhìn nó, hai mắt chạm nhau vô cùng gần đây ma lực

- Đưa máy mượn chơi game! - chìa tay xin nó (_ _ ”)

- Không dc, tôi đang chơi. Lấy máy mình ra mà chơi!!!

- Cho k?

- Không!

Hấn với tay lên kéo đầu nó xuống, hôn chụt phát vào má (sến đó, đừng ném đá!!!)

- Cho mượn nhá? - hấn giật luôn cái 5S. Nó bực mình tát hấn một cái rồi dùng dùng bỏ ra ngoài

- Cứ đợi đấy, Dem... Ghi sổ tử thần!!!

.....

- Phong, xong chưa??!

- Rồi. Đi thôi. Lâu rồi chưa hoạt động chân tay, toàn để con nhóc làm! - anh bước ra con moto đen với Minh trong bộ đồ màu đen nhưng k bị bóng tối nuốt chửng. Ngược lại, Phong như chúa tể bóng đêm

- Lâu không oánh chả biết có giữ được phong độ k nhỉ? - Minh khởi động xe

- Tao k chắc là tao thua đâu nha. Tao hết chỗ quân, cho mày hết chỗ hàng. Canh được con nào ngon lấy luôn, con đen của mày hết thời rồi! - Phong chọc Minh

- Tao có bao giờ dùng moto đâu. Mày k nhớ bộ sưu tập đồ sộ của tao à?

- Đại gia siêu xe! - nói rồi cả hai con đen phóng vụt đi trên đường, chỉ còn lại 2 cái chấm đỏ bé xíu giữa màn đêm khổng lồ

P/s: au có viết sến quá k??! o.O (cmt thật lòng để au còn sửa, au cx k thích viết sến đâu)

25. Chap 14 (continued...)

Con moto đen của Code đỗ trc một căn nhà gỗ cũ kĩ, nhưng bên trong là cả một kho vũ khí hạng nặng... Tất nhiên, việc lấy được hết chỗ hàng này, k phải là việc dễ dàng khi nơi này quá im ắng...

- Mày vào đi! - Code nói vs Key qua bộ đàm

- Ở đó tìm lại phong độ đi nhé, bạn hữu!

- Trong đó cũng có đủ người cho mày trở tài! - tiếng súng bắt đầu nổ lên

- Wow, game start! - Key tắt bộ đàm

Những tên mặc đồ đen, xăm trổ với khuôn mặt không khác gì những con zombie tiến lại gần Code... Anh cười khẩy một cái rồi rút súng của Key vừa đưa cho...

- Một liều chết mười...

Code nhắm thẳng đầu tiên, tùy chỉnh tầm ngắm và bóp cò...

Đoàng!

.
.
.

Viên đạn găm thẳng vào đầu tên cuối cùng. Những tên đứng trước máu đang túa ra, trên đầu thủng một lỗ lớn...

- Cũng được đấy, Key! Nhưng vẫn là bình thường

- Vụ này k cần xin! - Key đang tĩa từng thằng một bằng M-6 cũ mềm...

- Tao vẫn thích truyền thống hơn! M-6 của tao chưa bh trượt mục tiêu

Đoàng... Đoàng... Đoàng...

- Tao biết... - Code vừa kết thúc mạng sống của tên cuối cùng

- Đến cửa rồi! - Key bắn hồng ổ khoá rồi tiến vào trong - Xem có ai ngoài đấy thì mày xử nốt đi nhé!

- Lo mà lấy hàng đi... - Code đi kiểm tra 1 vòng, bỗng thấy một cái vòng cổ có mặt rất quen thuộc...

- Key, tao tìm thấy 1 thứ đã mất từ lâu... Cửa Hải Vy...

- Mày nói sao??! Có phải... - Key mở cửa và bên trong là đồng vũ khí cùng quả bom hẹn giờ đã được kích hoạt...

10

.

9

.

8

.

7

.

6

.

5

.

- Key, mau ra khỏi đó đi! - Code

4

.

3

.

2

.

- Cái vòng thánh giá tao tặng nhóc! - Key mỉm cười bước ra

1

.

BÙMMM...

.....

Nó đang cố gắng hack máy chủ của DARK để tìm ra thêm thông tin gì đó... Nhưng với kiến thức hacker còn quá “gà mờ” nên đã thử rất nhiều lần mà không phá được tường lửa của bang. Bực mình, nó định tắt máy thì màn hình hiện ra 1 file với cái tên: Secret. Tuy nhiên, độ bảo mật khá cao nên nó k mở được...

- Đang tìm kiếm thứ gì à?! - An bước vào phòng
- Mãi tao không hack được bảo mật... - nó nằm ườn xuống giường - Xem ra tao k có gen hacker giống anh trai rồi!
- Đâu chỉ có mày... Tao cũng đâu biết hack hủng gì đâu...
- Thật sự ngay từ đầu tao đã nghi ngờ rồi. Từ khi 2 bang nhập vào 1 bao nhiêu chuyện đổ xuống R.E.B.E.L - nó mệt mỏi
- Đừng lo... Trừ khi Ngũ Quỷ mất xác thì con nhỏ đó mới thoát được Tử thần của ĐQTN của Zooka tao!

.....

Hú hú... Còn ai nhớ Au k nhỉ?!

Ai còn nhớ hay đã quên cmt vào đây nào?! Au sẽ nói hết lí do Au ẩn dật...

Nhen nhóm cả 3 truyện sắp được “comeback” rồi nhé

26. Chap 15

Sau một thời gian tìm kiếm “Thủ lĩnh của DARK”, thông tin nó thu được là zero. Chưa bao giờ một con bé như nó, Leader của một tổ chức Mafia hùng mạnh nhất TGN, thống lĩnh mọi BXH đua (vừa bị soái ngôi), luôn thắng trong mọi cuộc đấu... lại bị thất bại thảm hại như thế này! Gì chứ? Mọi việc từ lớn đến bé của R.E.B.E.L đến tay nó hay không đều được giải quyết ổn thỏa nhanh gọn nhẹ hết mức. Vậy mà 1 tháng trời danh tính của một con bé không khác mọi kẻ dấu mặt khác lại hoàn toàn là con số 0 với R.E.B.E.L. Mà cũng k hẳn là như vậy...

- Quá mệt mỏi rồi! Ngày mai tao sẽ đi học! - nó nói vs An
- Well, if you want, Leader!
- But first, let me go to racing! - nó bật dậy như cái lò xo
- Not again! - An uể oải - Hôm trước mày vừa đua xong mà? Vị trí lại còn xuống hạng nữa chứ?
- Tao khá là tức đấy! Thua cuộc một tên đáng lẽ đã bị xóa sổ khỏi TGN. Cơ mà nghĩ lại hần cũng khá đấy chứ! Trình độ của hần sau một thời gian biến mất mà vượt bậc như thế quả là không tồi! Chắc hần người dạy hần không hề tầm thường! Mà phải vượt xa Demon của ta thì mới có thể có những pha ngoạn mục không tưởng như thế! - nó tự cảm thấy có gì đó khâm phục hần
- Người có tài như vậy mà R.E.B.E.L không thu nạp về được thì khá là tiếc lắm! - An suy nghĩ
- Mày nói phải! - nó đeo bao tay rồi nhảy phóc lên xe. Cảm thấy tò mò về những con người bí ẩn quanh nó... Đạo gần đây nó cảm thấy tin tưởng hần hơn, mặc dù những chuyện xảy ra trong bệnh viện không làm nó thay đổi là bao. Tất cả cũng chỉ là cảm xúc bất chợt rồi lại biến mất

.....

Tại một nơi khác...

- Đến lúc cô phải lộ diện rồi!

- Anh nghĩ tôi sẽ dễ dàng để cho ván cờ kết thúc nhanh vậy sao?

- Vậy cô cầm lấy cái này xem! - anh ném cho cô ta chiếc vòng cổ

Nhìn chiếc vòng thánh giá bằng bạc trạm khắc tinh xảo, cô bật cười, cái cười xảo trá và cay độc...

- Quả là món quà vô giá! Thôi được, nên nhớ là mọi chuyện sẽ sớm kết thúc thôi! Cái thuộc về tôi sẽ thuộc về tôi, còn cái mà Hoàng Hải Vy cướp đi của tôi thì cô ta sẽ phải trả tôi gấp đôi đấy!

- Có 2 người sẽ không cho phép điều đó đâu... - chiếc LaFerrari bật cửa, hần bước ra - Và sau đó là cả TGN sẽ không cho phép!

Cô ngạc nhiên, hồi tưởng, vui mừng, tức giận, căm phẫn... Mọi cảm xúc đến với cô, rất nhanh... Nhưng rồi nó cũng tan biến, để lại cho cô ý nghĩ trả thù lên đỉnh điểm

- Chào Vera! Nhớ tôi chứ?

.....

Oa oa, như vậy là cuộc chơi bắt đầu rồi! Bắt đầu từ chap này au sẽ chăm chút cho truyện hơn, cố gắng suy nghĩ nhiều hơn, cố gắng viết dài hơn (au đang kiểu lười quá đà k chịu viết, chỉ muốn nhanh đến cái kết hoàn thiện mà au đã suy nghĩ)

14 chap trước mấy độc giả hãy cố gắng nhớ những chi tiết chính hoy, nó dạng như phụ giúp cho phần sau. Còn từ chap 15 này sẽ có nhiều biến đổi chính khi mà đối thủ đã ra mặt.

Cảm ơn các bạn nhiều!

27. Chap 15 (continued)

- Chào Vera! Nhớ tôi chứ?

Hần bước ra, khuôn mặt không chút cảm xúc, ánh mắt nhìn thẳng vào nhân vật chính của đêm nay

Hần nhìn cô. Nhìn người con gái ấy, người con gái hần khinh bỉ, người con gái hần hận thù. Vì người con gái ấy, hần đã mất đi tất cả!

Anh khẽ cười. Xem ra kế hoạch bị hần cho phá sản rồi! Cúi chào cô một cách khinh bỉ, anh bước vào trong xe. Hần hiểu ý anh gật đầu

- Vẫn khuôn mặt này, vẫn giọng nói này, vẫn tính cách này... Anh vẫn như xưa, Hoàng Duy ạ! - cô mỉm cười

Cô nghĩ lại lời mình vừa nói. Cô nhớ anh. Nhớ tất cả mọi thứ về anh. Mọi câu chuyện, mọi chi tiết, mọi cảnh vật,.. Nhớ con người... Chết rồi! Đứng trước mặt cô là một con người khác!

- Như xưa à? Cô nhầm rồi! Con người như xưa của tôi đã chết! Con người ấy chết theo cái bí mật đấy rồi!

- hần đáng cay nhắc lại hai từ “bí mật”

- Cái “bí mật” ấy sắp được phơi bày rồi! Và người đó sẽ là em!

Cô chìa súng vào người anh

- Anh sẽ được hồi sinh Demitri ạ! Chính em sẽ làm việc đó! Anh sẽ lại được sống những tháng ngày trước đây! Nhưng trước hết... Demitri này sẽ phải chết! - cô lên đạn

Hần vẫn đứng đó. Đứng nhìn cô chuẩn bị giết hần. Hần chả có vẻ gì là quan tâm chuyện sắp diễn ra đối với hần

Anh ngồi trong xe cũng thản nhiên như hần, anh biết hần sẽ không chết được sớm vậy đâu

- Phong à, cậu ấy sẽ không sao chứ? - Minh cảm thấy hơi lo - Đó chỉ là bản thử nghiệm!

- Có chết thật cũng không sao đâu! Lúc đó sẽ dùng kế hoạch B! - trong đầu Phong đã định sẵn một bản đồ đường đi nước bước

- Em sẽ đến phải không?

Đoàng

Mọi thứ diễn ra quá nhanh chóng. Có phải đây là dấu chấm hết của hắn?

Au buồn ngủ quá... 00:16 rồi! Mai au viết tiếp vào đây nhé!

good night my fans! zzZ...zzZ...zzZ...

28. Chap 15 (continued)

Tiếng động cơ xé toạc không gian đen tối nơi trường đua vắng lặng. Đoàn moto lao nhanh như những con ma tốc độ, băng qua những lùm cây và các chướng ngại vật rải rác, liên tục thay đổi cục diện. Tuy nhiên, không phải ai cũng có thể vượt qua được một cách dễ dàng. Có những con moto đã không thể chạm tới vạch đích, hay nói đúng hơn, chủ nhân của nó đã bỏ mạng ở trường đua này, ngay tại Vực Tử Thần

Có người chết vì đua xe là chuyện xảy ra như cơm bữa ở thế giới ngầm. Mà đặc biệt ở Furious Racing của R.E.B.E.L thì xác chết phải gấp đôi những trường đua khác. Đơn giản vì Furious Racing là trường đua khắc nghiệt nhất thế giới ngầm, Vực Tử Thần là nơi “quy tụ” những kẻ thua cuộc khi chiến thắng chỉ còn cách họ vài mét

Mạng sống của mình còn không giữ được nói gì đến việc lãnh đạo 1 băng đảng ác ma?

Nó - kẻ thống trị mọi BXH trước kia, giờ đã cán đích một cách ngoạn mục. Tiếng vỗ tay và cái tên Leader vang vọng khắp các khán đài. Từ sau khi tụt xuống hạng 2 sau Dark King, nó cay cú bỏ luôn cái tên Angel Speed mà thay vào đó, Leader của R.E.B.E.L sẽ là Nữ hoàng của mọi cuộc đua: Dark Queen. King dẫn đầu là chuyện luôn có thể xảy ra. Nhưng Queen lật đổ King thì đó mới là điều đáng mong chờ

- Vẫn giữ được phong độ nhỉ? - Zooka khá hài lòng với thành tích của nó trên màn hình

- Thế chưa đủ. Phải leo lên hạng 1 thì lúc đấy tao mới toại nguyện - nó mỉm cười - Đi thôi. Đóng toàn bộ trường đua!

- Ngày mai tao sẽ đi học! - nó nói. Zooka khởi động xe rồi biến mất, để lại làn khói trắng mịt mù

Lướt nhanh con BMW bạc trên đường, nó đâu biết rằng vừa có người nhắc đến nó, mong chờ nó xuất hiện vào lúc này... Nhưng tiếng xe của nó đã trả lời cho sự chờ đợi của hắn

ĐOÀNGGG...

Áo chống đạn RK-00 của Key không đủ để chống lại đạn tách đôi của R.E.B.E.L, loại đạn duy nhất do chính tay anh tạo ra...

Vera mỉm cười, nụ cười ác ma mà hắn khinh bỉ...

Xuyên thẳng ngay ngực trái...

Cô quay đi không quên để lại lời nhắn:.....

- Em không đến rồi, Hải Vy! - hắn cười

Chiếc Ferrari lao nhanh trên con đường dài đen tối

Máu vẫn chảy không ngừng...

“Hẹn gặp anh... Royal High”

29. Quick Quiz

Có nên cắt tạm dừng tại đây k?!

Vì từ chap 1 đến chap vừa rồi viết vừa nhàm vừa không có gì đặc sắc á (mình đã đọc toàn bộ từ đầu đến bây giờ) Thế nên Học Sinh nghĩ là nên cắt tạm dừng tại đây để...

To be continued...

Part 2?!

Và tiện đây, mình cảm thấy không được công bằng khi mà chỉ tập trung viết truyện này mà bỏ bê “6 chàng trai và 1 cô gái”. Vì thế có thể từ bây giờ mình sẽ tập trung vào “6CT&1CG”, lượt view và vote còn thấp nên mình nghĩ cần “chăm chút” cho bộ kia hơn. Dù sao thì “Ngũ Quỷ” cũng thuộc top trên Wattpad rồi, vị trí k cao nhưng dễ dàng tìm được...

Mấy mem cho ý kiến!

30. Chap 16 (start New Begining)

Hôm nay, vẫn như thường ngày, vẫn giờ giấc đầy, nó tỉnh dậy. Chỉ khác là, hôm nay, nó sẽ đi học trở lại. Điều này chả ai biết ngoài con bạn chí cốt An Zô-Ka. Và cũng hôm nay, nó sẽ lại được gặp bạn bè!

- Đi đâu vậy? - Phong đang ở dưới nhà thấy nó đi xuống
- Em đi học!
- Ờ, hôm nay nổi hứng lại đến trường quậy phá hả?
- Yep anh trai! Hi hi, lâu không đến trường, muốn xem nó thay đổi ra sao khi không có em!
- Có cần anh hộ tống đến trường không? Lâu không đến, anh cũng muốn xem có ai soái ngôi của anh chưa?
- Xì, tất nhiên là anh trai của Hoàng Hải Vy phải là người “xấu” trai nhất quả đất rồi! - nó tự hào ghê gớm
- Vậy em gái của Hoàng Đăng Phong cũng là người “xấu” gái nhất quả đất rồi! - Phong đáp lại
- Hi, ý em là, “xấu” trong ngoặc kép! Nghĩa là đẹp trai đó =)))
- Thì ý anh rất tường minh mà, không hề dùng biện pháp hàm ý =)))
- Ok, anh chê em xấu, chúng ta không cùng huyết thống. Chắc chắn em là con nuôi. Chào anh! Em đi! - nó giả vờ lạnh lùng quay đi

Cơ mà nói với ai, nói với đệ nhất anh trai Đăng Phong mà lạnh lùng được mới lạ...

1s...

2s...

3...

- Thôi em đùa! Em mà là con nuôi chắc làm gì có đôi mắt xanh như thế này nhỉ?!! Cửa hiem của anh em nhà ta! - tự hào tập 2

- Ồ... Vẫn xấu! - Phong cốc đầu nó

- Ý anh là mắt anh xấu??!

- Mắt em xấu. Cùng tông xanh chứ không cùng màu, hehe!

- Ok ok, chịu anh. Giờ có đi học không đây? Hay để em đến trường tuyển chọn Royal King mới??!

- Rồi rồi, nào thì đi, con Queen lắm trò!

Đây... là 2 anh em nhà nó :v lắm trò đố nhau bằng mồm

Xe chạy vi vu trên con đường đầy cây, tất nhiên không phải ban đêm nên anh em nó cũng chẳng cần phải “phóng nhanh vượt ẩu” làm gì. Mặc dù hoàn toàn có thể đến trường với tốc độ lốc xoáy nhưng chẳng tội gì, hôm nay đẹp trời!

Dù biết trước rằng hôm nay sẽ có bất ngờ lớn ở trường, nhưng Phong vẫn đến trường cùng nó. Anh biết hôm nay là ngày gì

Chiếc BMW dừng lại trước cổng trường Royal High, chắc vì cũng đã lâu và với bộ sưu tập xe đồ sộ (từ những chiếc chính chủ đến những con đi mượn của Minh :v) ít ai nhận ra 2 chủ nhân đình đám này lại là King & Queen của trường (nickname từ đời Napoleon giờ lôi ra dùng)

- Oh, đúng như em dự đoán, chúng ta bị lãng quên rồi - nó mỉm cười

- Càng tốt, đỡ bị làm phiền - Phong đổ xe rồi bước ra ngoài

Hai anh em Hoàng gia cũng lường trước được vấn đề sẽ xảy ra khi họ bước xuống xe... Một đoàn người... à không, một binh đoàn mặc đồng phục Royal High vây quanh lấy 2 anh em nó, đi đến đâu cũng thấy hú hét ầm ỉ...

- Kinh I love you!

- My Queen you're back!

...

- Oii zời ơi, đây là sự lãng quên của em hả Queen Siêu Quậy??!

- Ước bây giờ có người soái ngay cái ngôi vị King Lắm Trò của anh đi!

Cả 2 anh em cũng k hề để ý cái nickname thời cổ đại của mình vừa được khai quật trong tích tắc!

- Ok ok, nhanh lên lớp thôi! - Nó kéo tay Phong chạy 1 mạch lên lớp. Nó không hề để ý là cổng trường vừa được học sinh tấn công bởi sức hút của một người nổi tiếng khác

Con xe Aston Martin đang bị bao vây tứ phía. Tất nhiên binh đoàn người sống này không đông hơn binh đoàn kia

- An à, sao em đi cổng chính vậy??! - Minh không thể hạ tấm chắn kính đen xuống

- Chẹp, em đâu có biết là bọn học sinh nó nhận ra xe em đâu chứ? - An khổ sở với cái binh đoàn đang bám vào xe cô mà gào thét tên 2 chị em. Rất may mắn là Minh ngồi ghế sau và được kính chắn đen bảo vệ tối đa :v

- Giờ sao??! Tông chết cả lũ này à? - Chi phán câu xanh rờn

- Không cả lũ được xe nói gì đến chuyện đâm thẳng xuyên thủng cái tường thành này??! - An bắt lực

- Đáng nhẽ a nên đi moto thì hơn. Bị vạ lây hai đứa chúng mày khổ quá!

- Đâu có biết trí nhớ siêu đẳng của bọn fan cuồng này đâu anh?

Số là, cả hai gia đình Hoàng gia và Trần gia rất hay đi siêu xe đến trường (Cũng phải thôi... “xe là để đi chứ không phải để trưng bày” - Key) Nhưng 2 chị em Trần gia không hay thay đổi xe lắm nên dễ dàng nhận ra hơn 2 anh em Hoàng gia

- Ok, đành nổi máu Mafia vậy! - An gạt cần số, nhấn ga hết tốc lực... Khói từ xe phun ra trắng xóa cả đường sau, báo hại những newbie thích bám đuôi xe thuộc biển số. Hơi nóng từ xe bốc lên khiến đám đông tản ra dần dần. Thừa thế, An nhấn ga phóng đi, không quên để lại món quà dày đặc từ ống xả :v

- Cuối cùng thì cùng thoát - Chi thở phào

Chọn 1 chỗ an toàn để đỗ xe, bộ 3 nhìn trước ngó sau chuồn lên lớp

Trong lớp hiện giờ vô cùng hỗn loạn chả khác gì những ngày trước kia. Mặc dù 2 anh em nó 1 mình 1 lãnh thổ là cái lớp học, bọn học sinh cũng chả vì lý do gì, chạy hết ra ngoài đứng nhìn rồi xì xào hù hét. An, Chi, Minh thấy vậy định quay đầu rút lui. Nhưng đã gọi là fan cuồng thì tia nhanh lắm!

- Ba mảnh của Ngũ Quậ!!! - một con bé hét lên và cả lũ như ong vỡ tổ, chạy theo ba cái mạng đang phi hết tốc lực đến chân trời (đâu đó không biết nữa)

- Vỵ, còn ngồi đó làm gì! Chuồn ra khỏi lớp! - Phong thấy còn vài đứa ở cửa trước mau chóng kéo nó ra ngoài... Nhưng cuối cùng thì cũng bị bám đuôi :v

Trong khi Ngũ Quậ chơi trò đuổi bắt với học sinh trong trường, có một người đã nhìn thấy tất cả. Anh đứng trên sân thượng nhà A, theo dõi từng bước đi của nó

Hắn đã đến từ rất sớm, chờ đợi nó đến, chờ đợi 1 sự bất ngờ nho nhỏ từ mảnh giấy đêm hôm đó... Sớm thôi, nó sẽ được biết

Cũng là cái sân thượng phía bên kia toà nhà C, một đôi mắt khác, đôi mắt màu nâu đang dõi theo cả 5 người. Sân trường rực nắng với màu xanh của cây, thấp thoáng bóng dáng 5 người đang chạy trốn khỏi bọn học sinh Royal

- Quả là một ngày đẹp trời!

(To be continued...)

Các bạn cho ý kiến đi nào!

Chap mới, đúng như theo những gì mình đã nói ở chap 15, new begining!

Tuy ở Quick Quiz mình đã có quyết định dừng bộ fic này, nhưng đây là tác phẩm đầu tay và cũng là bộ đang đứng top nên mình sẽ chiều lòng các fan. Dù không phải số lượng người ủng hộ tiếp tục lớn nhưng mình viết cho “tâm huyết” của mình, viết cho những ai đã theo dõi và ủng hộ bộ fic này đến tận bây giờ!

Thank you!

Ngoài quyết định tiếp tục bộ fic này thì mình cũng đã ra chap mới của “6CT&1CG” rồi đấy. Hi vọng các bạn tiếp tục ủng hộ cả 2 fic

Thêm 1 điều nữa là ngoài bộ chuyển thể từ anime “Ouran High School Host Club” ra, mình đang viết thêm 1 fic mới về bộ anime “Diabolik Lovers” (sau khi xem xong thì phát cuồng) Tên fic cũng như tên phim, và cái bìa là ảnh Ayato tóc đỏ có tên tác giả “HocSinhHacDao” nhé. Rất nhiều bạn cũng viết bộ fic này giống mình và trước cả mình cơ =))) Nhưng mình thích, và mình vẫn viết =))) Bạn nào có thời gian thì click cho mình 1 sao ủng hộ 2 bộ anime nhé! Thank you! (Again)

31. Chap 16 (continued...)

Sự rượt đuổi kinh hoàng hơn bọn nó tưởng. Mọi góc ngách chúng nó trốn đều bị phát hiện rất nhanh

Nhà kho nhà A

- Mệt quá! Em không ngờ là có ngày mình cũng phải chạy bán sống bán chết như thế này!
- Em muốn đi học mà! - Phong tỉnh bơ, mặc dù anh cũng thở k ra hơi
- Ê!

Cả 2 anh em quay ra, gặp lại người quen

- Mày trốn ở đây hả??! - Minh nhìn thẳng bạn đang trong tình trạng thiếu hơi
- Ôi mệt quá! Con Chi chạy nhanh thế! - An ngồi phịch xuống đất, tình trạng y như Phong
- Trong cái đám này, có con nhỏ ma mãnh vẫn đang mở điện thoại ra chơi game được :v
- Đội trưởng chạy không bằng đội phó. Chán chị! - Chi chẹp miệng đá xoáy An
- Tước quyền bây giờ! Tịch thu bộ dao mới mua nhé? - An cũng không vừa
- À... No... Just kidding! - con nhỏ cũng ngồi bệt luôn xuống đất
- Tình hình giờ thế nào đây??!

Chúng nó vẫn còn nghe rất rõ tên của bọn nó đang được gào thét ngoài kia

- Còn nhớ hay đã quên? - nó bỗng nhiên giả giọng ma mãnh
- Còn nhớ/Đã quên! - đồng thanh

“Đã quên” tất nhiên là con bé đang cầm điện thoại

“Cốc”

- Đau quá! Anh cốc đầu em đau vậy? - Chi nhìn Minh nhăn nhó
- Cái “khu vui chơi” của em mà em còn quên được?
- Hả??!... Aaa... Trời ơi sao mà quên
- được!!! Đến đó thôi... - Chi đứng dậy chạy vèo đi luôn
- Đi nào! - Phong nói, không quên kéo cả An
- Hiazz... Bỏ rơi luôn em gái! - nó thở dài, ra vẻ chẹp miệng
- Nhóc quên “Chìa Khoá” hả?
- Tất nhiên là không rồi! - nó cười - Sao quên được cái súng anh làm riêng cho em chứ Minh??!
- Nè, không phải móc méo anh đâu nhé! Xin rút luôn!
- Thôi em đùa đấy! - nó nhảy lên lưng Minh công đi

“LÃNH ĐỊA”

- Woo... Có vẻ như chúng ta không bị lãng quên đâu! - nó nhìn khu vực sau trường

Trước kia khi chúng nó còn đập phá trường này thì Lãnh Địa luôn được trông chừng bởi vài tên đàn em. Còn sau thời gian ấy nó bị bỏ hoang. Kể cả không có Ngũ Quây thì cũng không ai dám bén mảng vào khu vực này... Cỏ mọc trùm lùm nhưng vẫn không lấp đi vài vết máu khô, dấu vết mà chúng nó ra xử tử vài đứa thích lên mặt dạy đời chúng nó

- Năm cái ghế kia vẫn còn nguyên vẹn! - Phong nhìn vào vật thể quen thuộc kia

Năm cái ghế, vị trí cho năm mảnh của Ngũ Quây. Chả cần động chân động tay nhiều, cứ ngồi ở năm cái “ngai vàng” đây cũng đủ để xem trò vui rồi. Những cái ghế được thiết kế không hoành tráng nhưng nó sơn xịt graffiti vô cùng công phu

Từng cái tương ứng với một chữ trong từ “REBEL”

R - Minh: Royal

E - Phong: Evil

B - nó: Born to be Bad

E - An: Enless

L - Chi: Love

- Vẫn còn sạch sẽ đấy chứ! Chả có tí bụi bặm nào cả! - nó ngồi xuống cái ghế có chữ B

- Royal Evil - Born to be Bad - Enless Love. K ngờ cái tên có ý nghĩa như vậy! - Chi trầm trồ

Lớp học có vẻ xôn xao, hết tiết 1 chúng nó lên lớp ngồi thấy bàn tán gì đó rôm rả lắm. Mặc dù thế, Ngũ Quỳ vẫn bị sấm soi, ngắm nhìn với tần suất liên tục

Bỗng nhiên, có tiếng bước chân vào lớp

Mái tóc dài nhuộm highlight bạch kim, không cần make up cầu kì nhưng cô vẫn xinh đẹp với đôi mắt tròn nâu to tròn. Bước vào lớp với bao nhiêu ánh mắt dõi theo, cô tự tin bước lên bục giảng:

- Xin chào mọi người, mình là Kiều Hải Anh, học sinh mới của lớp! Rất vui được làm quen với mọi người!

Bọn con trai trong lớp hét rần rần, Cô vừa xinh đẹp vừa thân thiện, gây không ít thiện cảm cho mọi người xung quanh. Còn lũ con gái thì ra kết thân với cô vô cùng nhanh chóng. Cảnh tượng hỗn loạn vì nhân vật của công chúng lại diễn ra...

KIỀU HẢI ANH?!!

Nó nghe thấy cái tên như sét đánh bên tai. Kiều Hải Anh?!! Là con Hải Anh sao?!!

- Ê, Vy, có phải... là Hải Anh không?!! - An nghi hoặc

- Chị Hải Anh á?!! - Chi bất chợt quay đầu lại dò xét - Trời ơi, đúng là chị Hải Anh rồi!

Hải Anh đã nhìn thấy nó, cô bất chợt reo lên:

- Hải Vy!!!

Nó ngẩng lên, đúng là con bé Hải Anh rồi. Hải Anh chạy đến ôm chầm lấy nó vui mừng, cả lớp được một phen ngỡ ngàng vì một new girl vừa ôm Queen của Royal High! Bạo dữ!

- Tao về rồi nè! Trời ơi! Nhớ mày quá!

Nó cũng bất ngờ nhưng không phấn khích như Hải Anh

- Mày về từ bao giờ vậy? Sao không gọi cho tao?!!

- Gọi cho mày thì còn gì là bất ngờ nữa! An, Chi, chào 2 người! Em chào 2 anh!

- Ôi chị Hải Anh, làm em bất ngờ quá!!! - Chi nhảy cẫng lên sung sướng

- Bạn bè về không nói cho nhau 1 câu, làm bây giờ tao chưa hết sốc!

Trong khi bốn đứa con gái vui mừng ôm lấy nhau thì Phong và Minh lại chỉ ngồi cười không

- Phong, Minh, Hải Anh về rồi nè! Hai anh không nhớ em à?

- Anh tất nhiên là phải nhớ Hải Anh rồi - Minh cười

- Anh Phong quên em rồi à?!! - Hải Anh ra vẻ xịu mặt

- Hải Anh như vậy... Sao anh không thể không nhớ! - Phong trả lời, kiểu không quan tâm cho lắm

- Các anh không quên em là may mắn rồi. Vẫn lạnh lùng như ngày trước! Thôi, bây giờ xuống canteen em mời mọi người, nhân ngày hôm nay em về - cô tuyên bố

- Ok/ Yeah, Hải Anh là nhất/ Chị Hải Anh tuyệt quá! - cả 3 đứa con gái đồng thanh

- Phong, Minh 2 anh có đi không?
- Các em đi trước đi - Phong trả lời
- Thôi kệ các anh, đi thôi! - Hải Anh kéo cả 3 đứa ra ngoài, riêng có nó là thấy có gì lạ lạ ở Phong và Minh
“Cậu đang ở đâu”

...

“Sân thượng nhà A”

Những con quỷ Hoàng gia được sinh ra để làm người xấu với tình yêu Rebel mãi mãi”

Tgia: vote cho truyện mới của mình đi nào! Diabolik lovers, nhớ là bìa truyện hình Ayato tóc đỏ vs tên “HocSinhHacDao” đó. Mới đăng được 1 chap = 15p phim đó T_T Thank you!

32. Chap 17 (duy)

Tỉnh dậy trong căn phòng sắc mùi thuốc khử trùng, cơ thể vô cùng mệt mỏi và đau nhức. Đầu choáng váng nhưng tôi vẫn cố gắng tỉnh táo. Drap trắng, ánh sáng trắng, căn phòng cũng trắng toát nốt. Nhiệt độ trong phòng khá lạnh, điều hoà mở 24/24...

Bệnh viện Hoàng gia!

Tôi không rõ sao tôi ở đây nhưng có thể dễ dàng đoán được qua cái bình nước treo lủng lẳng trên đầu và vài vết thương được băng bó khắp người tôi

- Ta vào thật đúng lúc!

Một người đàn ông mặc vest đen, nhìn ông cũng không còn trẻ, chắc phải tầm 30, 40 tuổi rồi. Con người toát lên dáng vẻ lạnh lùng đầy quyền lực, từ giọng nói đến phong thái của ông. Chắc không phải dạng vừa!

Nhìn ông giống mấy ông chủ tịch tập đoàn gì gì trong phim mà tôi thường thấy khi đi qua nhà dân

Ông bỗng chìa tay đưa cho tôi túi bánh mì...?! Nhìn nó cứ nát nát... Bánh mì??!

.....

Liên tục phải chịu những cú đánh vào thể xác, chắc có lẽ không thể cầm cự thêm được nữa... Vẫn giữ chặt túi bánh mì trong tay, thằng bé bỗng nhận được một cú đập trời giáng vào mặt... Nó không hề tỉnh táo một tí nào nữa rồi...

Loáng thoáng có tiếng xe ô tô và tiếng người... Khoảng đen bao trùm... Nó chẳng nhìn thấy gì nữa...

Bất tỉnh!

.....

- Sao? Cậu đã nhớ ra gì chưa, cậu bé?

- Ông đã cứu tôi?

- Cậu đoán xem?

- Tôi đoán vậy!

Ông ta ngồi xuống ghế sofa... Tôi đoán đây là VIP hoặc cao cấp lắm thì phòng bệnh mới có bàn ghế sofa như thế này

- Sao cậu không ăn bánh mì và nói cho tôi biết một chút về cậu nhỉ?
 - Tôi muốn biết ông có bỏ cái gì vào cái túi này không đã!
 - Cậu nghĩ tôi đầu độc cậu?
 - Có thể!
 - Cố gắng đến mức gần như bất chấp đi theo Tử Thần rồi mà trong tay vẫn không buông ra, cậu chắc hẳn tin mình sẽ sống và được ăn chỗ bánh mì này... Vậy sao cậu không hưởng thụ chiến lợi phẩm của mình đi?
- Không chắc ông ta là người tốt hay người xấu... Và ông ta nói chả thuyết phục gì tôi cả! Nhìn như vậy mà... Nhưng nhắc đến cái bánh mì trong túi thì...
- Cậu đang đói đấy!

...

- Nếu không ăn thì có thể nhịn đói! Sức chịu đựng của cậu không phải hạng vừa!
- Tôi mở cái túi giấy ra, cầm lấy ăn ngon lành. Con đói của tôi cũng đã quá giới hạn rồi!
- ... Ông cũng đói à?
 - Tại sao cậu nghĩ tôi đói?
 - Vậy sao ông nhìn tôi?
 - Có ai ở đây nói tôi không được nhìn cậu không, cậu bé?
- Tôi lướt qua một lượt... Nhận ra không chỉ có tôi và ông ta... Ngoài cửa còn rất nhiều người mặc vest đen giống ông nhưng có vẻ trẻ hơn... Cỡ tuổi anh...
- Tại sao ông cứu tôi?
 - Vì cậu sắp chết!
 - Tôi không chết dễ dàng thế được đâu!
 - Sao cậu chắc?
 - Nếu chết được, tôi đã chết từ lâu rồi!
 - Tôi đang nghe đây!
 - Ông muốn biết gì?
 - Hãy nói cho tôi biết tại sao cậu có thể sống đến bây giờ?
- Sống đến bây giờ... Trong tiềm thức của tôi, quá khứ là một nỗi kinh hoàng...

* Căn biệt thự liên tiếp vang lên tiếng xả súng. Đồ đạc trong nhà bị phá hủy hoàn toàn. Những mảng tường thủng lỗ chỗ vì vết đạn. Bàn ghế bị đập vỡ nát, chia ra mẩu gỗ nhọn hoắt cùng những mảnh thủy tinh vương vãi khắp nơi. Giờ đây căn biệt thự chẳng khác gì đồng đổ nát, đi đến đâu cũng thấy máu me xác người la liệt... Còn duy nhất một căn phòng vẫn còn nguyên vẹn...

Phòng khách

Tay xăm trổ, tôi chẳng rõ là hình gì nữa... Nó giống một kiểu ký tự riêng, kí hiệu chỉ có người trong băng đàn biết. Hắn vác theo khẩu súng to bự chẳng và tôi cũng mù tịt về khẩu này... Quan người quần một băng đạn khá to, tôi đoán nhét vừa với khẩu trên tay hắn... Hắn tháo băng đạn và đưa khẩu súng cho hai tên đàn em phía sau, chậm rãi tiến lại bàn làm việc của bố mẹ tôi... Hai tên kia đứng sau cánh cửa canh chừng... Nhỡ may có ai đó xông vào thì chúng còn có dịp xả súng...

- Chào Duy!

Tôi vẫn ngồi im lặng... Không nhúc nhích

- Cháu sợ ta à?

- ...

- Duy này, ta sẽ không làm gì cháu đâu! Chỉ cần cháu đưa cho ta chiếc vòng trên cổ cháu! Cháu muốn gì ta sẽ chiều theo ý cháu!

- Tôi muốn bố mẹ tôi!

- Chỉ cần đưa cho ta chiếc vòng, cháu sẽ được gặp bố mẹ cháu! Ta biết cháu là một đứa trẻ ngoan ngoãn, nghe lời ta!

- Tôi chỉ nghe lời bố mẹ tôi!

- Nào Duy, đưa nó cho ta!

Người đàn ông chìa tay ra, hẳn nghĩ tôi sẽ nghe lời hắn sao?

Tôi đưa tay ra sau tháo chiếc vòng và...

Phập

- Aaaaaa... Thằng khốn!

Chiếc dao từ sau lưng tôi cắm thẳng vào lòng bàn tay hắn. Nhanh như cắt, tôi trượt xuống gầm bàn trốn thoát theo lối đi bí mật

Rất tiếc là tôi không có dịp được nhìn hai tên đàn em đang xả súng trên kia

Khó nhọc rút chiếc dao ra, hắn gào lên:

- Tìm ra thằng nhãi đó cho ta!

Giọng hắn to đến nỗi tôi đã đi rất xa khỏi căn phòng mà vẫn nghe thấy tiếng hắn...

Bỗng nhiên tôi thấy tiếng nắp hầm bật mở, kèm theo vài câu không phải từ hắn:

- Đại ca, nó đi theo đường này!

Con đường bí mật này được chia thành hai lối. Một lối đi thông thường ngoằn ngoèo rồi sẽ trở lại phòng khách... Còn một lối đi sẽ đưa ra ngoài vườn trước căn biệt thự... Riêng chỉ có ba người biết điều đó... Bố mẹ tôi và tôi!

Cẩn thận lần tìm cánh cửa dẫn ra lối vườn trước, tiếng chân bọn kia càng ngày càng dồn dập rõ hơn... Dù đã tự nhủ luôn phải bình tĩnh trong mọi trường hợp, kể cả lúc có sắp chết đi nữa, vẫn phải bình tĩnh để bộ não hoạt động được hết công suất. Nhưng cảm giác hiện tại của tôi khiến quả tim đang đập thành thịch sắp nhảy vọt ra ngoài vì vừa chạy marathon...

- Bình tĩnh nào! Phải sống sót!

Sắp dẫn đến cánh cửa ra vườn rồi...

Đoànggg...

Tôi sững lại! Không thể tin được! Viên đạn sượt qua mặt tôi, cảm nhận chính xác rất nhẹ nhàng, nhanh như cắt găm thẳng vào bức tường phía trước...

Sự im lặng sau tiếng súng thật đáng sợ, tai tôi ù đi, ngay cả hơi thở gấp gáp của mình tôi còn không thể nghe rõ nữa. Không cần quay lại, tôi cũng biết được bọn chúng đang ngay sau lưng tôi

- Giờ thì chuẩn bị đi gặp bố mẹ cháu nào!

Hắn lên đạn đúng lúc tôi chạm vào cánh cửa... Xoay người tránh viên đạn thứ hai, tôi đã ngã trúng bên trong cánh cửa. May mắn thiết kế con đường không có đèn hay bất cứ ánh sáng nào, sự biến mất của tôi

như một cái bóng ma vụt qua mắt chúng vậy. Cánh cửa chỉ có chốt trong không có chốt ngoài, nhanh chóng chặn cửa và tôi chỉ còn biết nhìn đờ đẫn trước mà tiếp tục co chân...

Cửa ra ngoài ánh sáng là... một cái nắp cống... Ở vị trí này thì ít ai quan tâm đến cái nắp cống của nhà tôi. Trước khi rời khỏi khu vườn, tôi còn thấy chúng láo nháo trước cổng biệt thự. Cố chút sức còn lại, tôi chạy khỏi khuôn viên căn biệt thự, không còn quay đầu lại nữa. Vừa chạy nước mắt tôi giàn giụa, quá cay đắng, quá đau đớn!

Chỉ còn mình tôi ở đây!

Tôi lang thang ngoài đường... Sắp lả đến nơi rồi! Thấy có hàng bánh mì gần đó, tôi định tiến vào mua vài cái nhưng nhìn lại bộ dạng tôi bây giờ... Tôi có thể biết được họ nghĩ tôi là kiểu người gì

- Đứng lại!!!

Lại tiếp tục với cuộc chạy đua không điểm dừng, lần này là không có vài kẻ cầm súng xăm trổ mà họ chạy tay không. Khoẻ như vận động viên hay tôi đang yếu dần? Trời thì tối... Khoảng cách càng ngày được rút ngắn, mắt tôi dù thích ứng với ánh sáng yếu tốt nhưng sức lực chạy còn không có nữa là dồn vào mắt để nhìn...

Cũng vì thế mà không thấy cái mép đường...

Tôi vấp ngã và họ đã đuổi kịp!

Và rồi họ đánh tôi, họ mắng chửi tôi... Tôi chẳng còn nghe thấy gì hay nhìn thấy gì nữa... Dù tôi vẫn ý thức được túi bánh mì còn trên tay mình

Chả hiểu ở đâu một cú đập ngay trúng mặt tôi... Mọi thứ bắt đầu tối đen đi... Điều cuối cùng tôi nghe thấy và nhìn thấy là chiếc xe ô tô màu đen...

Quay trở lại với cái bánh mì trên tay, tôi đã gặm gần hết cái thứ hai...

- Và bây giờ cậu ở đâu?

- Ông nghĩ tôi có thể ở đâu được? Quay trở lại căn biệt thự đó?

- Tại sao không? Bọn họ đã đi hết rồi!

- Tôi chẳng còn gì ở đó nữa rồi. Một cái lí do để quay lại cũng không!

- Bố mẹ cậu?

-... Họ chết rồi!

- Không nhà, không gia đình, không người thân... Bây giờ cậu sẽ ra sao??!

- Tôi muốn trả thù!

- Bằng cách?

- Hiện tại tôi chưa nghĩ ra!

- ... Cậu có biết... Khác với thế giới thực, có một nơi chỉ có những kẻ muốn tranh giành quyền lực... Họ làm mọi cách để trở thành mạnh nhất... Giết chết lẫn nhau, dùng mọi thủ đoạn, dẫm đạp lên mạng sống của người khác để đưa bản thân mình lên tới cái ghế gọi là ngai vàng... Cái ngai vàng được hình thành bởi máu, cái chết, sự hận thù, lòng tham, và quyền lực... Nơi mà người ta có thể đánh đổi mọi thứ, ngay cả mạng sống của mình để đạt được mục đích... Nơi mà một khi đã bước chân vào sẽ không có đường ra... Vĩnh viễn chấp nhận cuộc sống không lối thoát đến ánh sáng...

- Nghe có vẻ ảo diệu vậy??! Tôi cũng muốn đến đó một lần cho biết!

- Cậu muốn đến đó? Ngày mai... Hãy quay trở lại căn biệt thự của cậu... Tôi sẽ dẫn cậu đến... Hãy suy nghĩ thật kĩ... Một đi không trở lại!

Ông ta đứng dậy bước ra khỏi phòng... Tôi vẫn còn chìm trong mớ suy nghĩ...

- Rất hoan nghênh cậu đến với chúng tôi!

33. Chap 17 (continued)

Sáng hôm sau... Tôi vẫn tỉnh dậy trên chiếc giường trắng toát. Nhớ lại lời đề nghị của người đàn ông kia, tôi vẫn còn lưỡng lự. Nhưng nó chỉ là thoáng qua trong đầu. Tôi đã có quyết định của riêng mình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/you-n-me-mafia>